



ČESKÁ REPUBLIKA  
**ROZSUDEK**  
**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne **16. června 2020** v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Bartošové a přísedících Ing. Františka Ujčíka a Aloise Urbana

**takto:**

**Obžalovaní**

**I.**

**B.R.**, nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX,

**J.V.**, nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX,

a

**II.**

obchodní společnost XXXXX(od 19.7.2011 do 23.10.2012 společnost s obchodním názvem XXXXX),

jsou vinni, že

## I.

- 1) **obžalovaný B.R. a obžalovaný J.V.** společně po vzájemné dohodě poté, co iniciovali založení obchodní společnosti XXXXX & XXXXX, se sídlem XXXXX, IČ XXXXX, s cílem tuto plně ovládat a řídit, a poté, co formálně dosadili do funkce jediného jednatele a společníka této společnosti, jako tzv. bílého koně M.J., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, v období nejméně od měsíce června 2010 do měsíce září 2011 jménem této společnosti buď sami, nebo podle jejich instrukcí najatí obchodní zástupci uzavírali se zájemci o půjčku, úvěr či jiný finanční produkt Smlouvu o finančním produktu, přičemž od počátku svého jednání neměli obžalovaní v úmyslu zájemcům jakoukoliv půjčku, úvěr či jiný finanční produkt zajistit, nevyvinuli v tomto směru žádnou relevantní činnost, žádnou půjčku, úvěr či jiný finanční produkt ani nezajistili, jednotliví zájemci byli ujišťováni, že půjčka či úvěr již byly nebo budou schváleny, a to především formou SMS zpráv, vždy z toho důvodu, aby po uzavření smlouvy od zájemců inkasovali tzv. vratné zálohy, jejichž výše se odvíjela podle výše požadovaného úvěru nebo půjčky v úmyslu takto získané finanční prostředky zájemcům nevrátit, ponechat si je pro svoji potřebu, k čemuž došlo v těchto případech:

číslo smlouvy	typ	datum uzavření	příjmení	jméno	uhrazeno	
					jako provize zájemcem	z toho provize pro OZ
XXXXXX	r1	18.7.2011	A.	D.	4700	2200
XXXXXX	r3	20.5.2011	A.	I.	9300	2000
XXXXXX	r2	4.4.2011	A.	J.	6700	2500
XXXXXX	r2	21.3.2011	B.	J.	6700	1800
XXXXXX	r1	25.1.2011	B.	O.	4700	2000
XXXXXX	r2	20.4.2011	B.	M.	6700	1800
XXXXXX	r2	12.5.2011	B.	B.	6700	2500
XXXXXX	r4	12.4.2011	B.	M.	12600	2500
XXXXXX	r3	29.7.2011	B.	M.	9300	3500
XXXXXX	r5	8.8.2011	B.	I.	18990	3500
XXXXXX	r5	30.4.2011	B.	D.	18900	3000
XXXXXX	r2	21.6.2011	B.	Z.	6700	1500
XXXXXX	r1	8.3.2011	B.	D.	4700	1300
XXXXXX	r3	8.2.2011	B.	P.	9300	2400
XXXXXX	r1	22.8.2011	B.	O.	4700	2000
XXXXXX	r1	27.5.2011	B.	J.	3600	1000
XXXXXX	r1	4.8.2011	B.	J.	4700	2000
XXXXXX	r2	26.4.2011	B.	T.	6700	2500

XXXXXX	r1	22.4.2011	B.	E.	4700	2000
XXXXXX	r4	22.4.2011	B.	V.	12600	2500
XXXXXX	r2	22.10.2010	B.	I.	6500	2500
XXXXXX	r1	15.3.2011	B.	L.	3700	2000
XXXXXX	r1	26.7.2011	B.	L.	4700	1000
XXXXXX	r1	21.4.2011	B.	N.	4700	1200
XXXXXX	r1	11.3.2011	B.	C.	4700	1200
XXXXXX	r2	24.6.2011	B.	J.	6700	2700
XXXXXX	r2	20.5.2011	B.	P.	6700	1500
XXXXXX	r3	13.12.2010	B.	R.	9300	2000
XXXXXX	r1	10.3.2011	B.	M.	4700	1200
XXXXXX	r1	18.2.2011	B.	R.	4700	1000
XXXXXX	r2	23.7.2011	B.	J.	6700	1500
XXXXXX	r4	22.7.2011	B.	M.	12600	5100
XXXXXX	r2	28.4.2011	B.	P.	6700	2500
XXXXXX	r1	9.9.2010	B.	M.	6500	0
XXXXXX	r1	16.8.2010	B.	M.	4500	0
XXXXXX	r1	22.1.2011	B.	R.	4000	2000
XXXXXX	r1	13.7.2010	B.	M.	4500	0
XXXXXX	r1	4.2.2011	B.	J.	4700	1200
XXXXXX	r4	7.4.2011	B.	J.	12600	2900
XXXXXX	r3	14.6.2011	B.	J.	9300	3000
XXXXXX	r4	16.7.2010	B.	L.	12500	0
XXXXXX	r2	19.5.2011	B.	A.	6700	1500
XXXXXX	r3	17.1.2011	B.	V.	9300	2400
XXXXXX	r1	19.8.2010	B.	M.	8500	2000
XXXXXX	r2	25.3.2011	C.	I.	6700	2500
XXXXXX	r3	16.8.2010	C.	V.	8500	0
XXXXXX	r4	19.4.2011	C.	K.	12600	2900
XXXXXX	r2	31.1.2011	C.	V.	6700	1800
XXXXXX	r3	15.12.2010	Č.	F.	9300	3500
XXXXXX	r2	4.7.2011	C.	P.	6700	1800
XXXXXX	r1	14.7.2011	C.	R.	4700	2200
XXXXXX	r4	14.6.2011	C.	J.	12600	2500
XXXXXX	r2	20.5.2011	C.	E.	6700	2500

XXXXXX	r2	24.6.2011	C.	D.	6700	2500
XXXXXX	r1	13.4.2011	C.	B.	4700	1200
XXXXXX	r2	25.10.2010	Č.	B.	6500	2500
XXXXXX	r1	28.6.2011	C.	R.	3600	1200
XXXXXX	r3	6.7.2011	Č.	Y.	9300	3800
XXXXXX	r3	16.2.2011	Č.	R.	9300	2000
XXXXXX	r1	17.9.2010	Č.	H.	4500	0
XXXXXX	r1	12.4.2011	Č.	K.	4700	1200
XXXXXX	r1	10.6.2011	Č.	B.	4700	2000
XXXXXX	r1	13.4.2011	D.	R.	4700	2000
XXXXXX	r1	16.8.2010	D.	J.	4500	0
XXXXXX	r2	28.2.2011	D.	V.	6700	1800
XXXXXX	r2	15.2.2011	D.	D.	6700	2500
XXXXXX	r2	24.6.2010	D.	S.	4500	0
XXXXXX	r1	22.3.2011	D.	M.	4700	1200
XXXXXX	r4	10.5.2011	D.	Š.	12600	4500
XXXXXX	r1	14.4.2011	D.	J.	4700	2000
XXXXXX	r3	22.11.2010	D.	J.	9300	2000
XXXXXX	r1	22.6.2011	D.	D.	4700	1000
XXXXXX	r1	14.3.2011	D.	D.	4700	1000
XXXXXX	r1	26.1.2011	D.	P.	4700	1200
XXXXXX	r3	15.3.2011	Ď.	I.	9300	3500
XXXXXX	r3	4.6.2011	D.	S.	9300	2000
XXXXXX	r4	16.3.2011	D.	K.	12600	2500
XXXXXX	r4	21.7.2011	E.	V.	12600	5100
XXXXXX	r2	16.11.2010	F.	M.	6700	1000
XXXXXX	r2	10.3.2011	F.	M.	6700	1800
XXXXXX	r1	7.4.2011	F.	T.	4700	1200
XXXXXX	r1	21.2.2011	F.	R.	4700	2000
XXXXXX	r2	11.4.2011	F.	K.	6700	2500
XXXXXX	r1	31.7.2010	F.	R.	4500	0
XXXXXX	r2	2.7.2011	F.	M.	6700	2200
XXXXXX	r1	18.8.2010	F.	S.	4500	0
XXXXXX	r1	26.2.2011	F.	M.	12600	1000
XXXXXX	r2	21.4.2011	F.	M.	6700	1000

XXXXXX	r2	14.2.2011	F.	M.	6700	2500
XXXXXX	r3	16.3.2011	F.	V.	9300	2000
XXXXXX	r2	27.4.2011	F.	R.	6700	2500
XXXXXX	r3	13.2.2011	F.	A.	9300	2000
XXXXXX	r1	5.4.2011	F.	I.	4700	1200
XXXXXX	r4	13.5.2011	F.	A.	12600	5100
XXXXXX	r2	3.8.2010	F.	J.	6500	0
XXXXXX	r2	20.6.2011	F.	D.	6700	2500
XXXXXX	r2	13.9.2010	F.	L.	6500	0
XXXXXX	r3	20.6.2011	F.	K.	9300	3500
XXXXXX	r5	16.6.2011	F.	D.	18900	6000
XXXXXX	r2	8.3.2011	F.	L.	6700	1800
XXXXXX	r3	26.2.2011	F.	D.	9300	2000
XXXXXX	r1	5.1.2011	F.	J.	4700	1300
XXXXXX	r2	25.10.2010	F.	M.	6500	2500
XXXXXX	r2	19.12.2010	G.	R.	6700	2500
XXXXXX	r2	12.5.2011	G.	V.	6700	1000
XXXXXX	r2	31.3.2011	G.	P.	6700	1800
XXXXXX	r4	12.8.2011	G.	V.	12600	4500
XXXXXX	r1	24.3.2011	G.	J.	6700	2000
XXXXXX	r2	1.3.2011	G.	J.	6700	2500
XXXXXX	r4	6.8.2011	G.	R.	12600	2500
XXXXXX	r2	8.10.2010	G.	A.	6500	2500
XXXXXX	r1	22.12.2010	G.	A.	4700	2000
XXXXXX	r3	2.9.2011	H.	J.	9300	2000
XXXXXX	r1	19.5.2011	H.	P.	4700	1000
XXXXXX	r1	14.12.2010	H.	P.	4700	1200
XXXXXX	r5	27.5.2011	H.	J.	9300	6000
XXXXXX	r3	29.6.2011	H.	J.	9300	3500
XXXXXX	r4	2.6.2011	H.	L.	12600	4500
XXXXXX	r1	21.4.2011	H.	J.	3000	1200
XXXXXX	r3	27.8.2010	H.	J.	8500	0
XXXXXX	r2	28.4.2011	H.	L.	6700	1500
XXXXXX	r2	7.4.2011	H.	E.	6700	1500
XXXXXX	r2	28.3.2011	H.	D.	6700	2500

XXXXXX	r1	5.3.2011	H.	A.	4700	2000
XXXXXX	r5	30.4.2011	H.	M.	18900	3000
XXXXXX	r3	9.3.2011	H.	R.	9300	2000
XXXXXX	r3	3.6.2011	H.	J.	9300	2000
XXXXXX	r1	17.2.2011	H.	S.	4700	1300
XXXXXX	r2	22.3.2011	H.	H.	6700	2500
XXXXXX	r3	23.2.2011	H.	H.	9300	2000
XXXXXX	r2	11.5.2011	H.	S.	6700	2500
XXXXXX	r3	22.2.2011	H.	B.	9300	2400
XXXXXX	r2	9.4.2011	H.	L.	6700	2500
XXXXXX	r1	15.2.2011	H.	K.	4700	1300
XXXXXX	r1	26.2.2011	H.	J.	4700	2000
XXXXXX	r2	3.6.2011	H.	Z.	6700	2500
XXXXXX	r4	30.5.2011	H.	R.	12600	5100
XXXXXX	r2	15.3.2011	H.	J.	6700	2500
XXXXXX	r2	30.8.2010	H.	L.	6500	0
XXXXXX	r2	11.6.2011	H.	M.	6700	2200
XXXXXX	r2	25.11.2010	H.	P.	6700	2500
XXXXXX	r3	24.6.2011	H.	J.	9300	3000
XXXXXX	r2	27.4.2011	H.	J.	6700	2500
XXXXXX	r5	21.6.2011	H.	M.	18900	7400
XXXXXX	r2	12.11.2010	H.	A.	6700	2500
XXXXXX	r2	14.3.2011	H.	V.	6700	1800
XXXXXX	r1	10.5.2011	H.	F.	4700	2000
XXXXXX	r1	22.9.2010	H.	A.	6500	0
XXXXXX	r2	24.3.2011	H.	M.	6700	1500
XXXXXX	r2	22.3.2011	H.	M.	6700	0
XXXXXX	r1	19.3.2011	H.	V.	4700	1200
XXXXXX	r3	2.6.2011	H.	T.	9300	3500
XXXXXX	r2	10.2.2011	H.	K.	6700	2500
XXXXXX	r2	17.6.2011	H.	B.	6700	1500
XXXXXX	r4	18.3.2011	H.	Z.	12600	2500
XXXXXX	r1	22.11.2010	H.	M.	4700	1200
XXXXXX	r2	12.7.2011	H.	M.	6700	2500
XXXXXX	r1	27.4.2011	H.	R.	4700	2000

XXXXXX	r3	15.6.2011	H.	J.	9300	2300
XXXXXX	r2	11.3.2011	H.	M.	5700	2500
XXXXXX	r1	22.7.2011	H.	J.	4700	2000
XXXXXX	r2	19.8.2010	H.	A.	6500	0
XXXXXX	r2	13.8.2010	H.	G.	6500	0
XXXXXX	r2	24.6.2011	H.	J.	6700	1500
XXXXXX	r4	8.6.2011	H.	T.	12600	2500
XXXXXX	r2	17.12.2010	H.	J.	6700	2500
XXXXXX	r2	27.11.2010	H.	J.	6700	2500
XXXXXX	r1	17.2.2011	H.	A.	4700	1000
XXXXXX	r1	13.7.2011	Ch.	H.	4700	2000
XXXXXX	r1	9.2.2011	Ch.	I.	4700	1000
XXXXXX	r2	10.5.2011	Ch.	J.	6700	2500
XXXXXX	r2	9.12.2010	Ch.	J.	6700	1800
XXXXXX	r3	6.5.2011	Ch.	J.	9300	2000
XXXXXX	r4	6.6.2011	I.	J.	12600	5100
XXXXXX	r3	5.10.2010	I.	J.	8500	3500
XXXXXX	r1	18.8.2011	I.	J.	4700	2000
XXXXXX	r2	9.2.2011	I.	P.	6700	2500
XXXXXX	r3	5.5.2011	I.	L.	9300	2300
XXXXXX	r1	12.1.2011	J.	T.	4700	1200
XXXXXX	r1	18.4.2011	J.	K.	4700	2000
XXXXXX	r2	27.9.2010	J.	J.	6500	0
XXXXXX	r3	29.7.2011	J.	M.	9300	3500
XXXXXX	r1	18.7.2010	J.	P.	4500	0
XXXXXX	r2	27.5.2011	J.	S.	6700	2500
XXXXXX	r2	15.6.2011	J.	I.	6700	1800
XXXXXX	r2	4.11.2010	J.	J.	6500	2500
XXXXXX	r1	23.8.2010	J.	M.	4500	0
XXXXXX	r5	27.7.2011	J.	E.	18900	7400
XXXXXX	r4	8.7.2011	J.	K.	12600	2900
XXXXXX	r1	28.6.2011	J.	M.	4700	1000
XXXXXX	r4	29.3.2011	J.	M.	12600	2900
XXXXXX	r4	22.3.2011	J.	J.	12600	2500
XXXXXX	r3	28.1.2011	J.	F.	9300	2000

XXXXXX	r3	31.5.2011	J.	L.	9300	2000
XXXXXX	r2	28.9.2010	J.	R.	6500	0
XXXXXX	r4	11.7.2011	K.	N.	12600	5100
XXXXXX	r2	13.5.2011	K.	S.	6700	2500
XXXXXX	r3	4.4.2011	K.	S.	9300	3500
XXXXXX	r1	19.4.2011	K.	J.	4700	1200
XXXXXX	r1	15.3.2011	K.	S.	4700	1300
XXXXXX	r1	19.12.2010	K.	S.	4700	2000
XXXXXX	r1	20.8.2010	K.	J.	4500	0
XXXXXX	r4	25.5.2011	K.	J.	12600	5100
XXXXXX	r2	17.8.2010	K.	O.	6500	0
XXXXXX	r4	11.7.2011	K.	J.	12600	5100
XXXXXX	r1	7.2.2011	K.	D.	4700	2000
XXXXXX	r5	30.4.2011	K.	J.	18900	7400
XXXXXX	r1	16.3.2011	K.	J.	4700	1200
XXXXXX	r1	11.5.2011	K.	J.	6700	2000
XXXXXX	r4	10.7.2011	K.	M.	12600	2500
XXXXXX	r1	28.2.2011	K.	M.	4700	1000
XXXXXX	r2	19.7.2011	K.	I.	6700	2500
XXXXXX	r2	9.3.2011	K.	M.	6700	2500
XXXXXX	r2	14.9.2010	K.	M.	6500	0
XXXXXX	r1	18.4.2011	K.	J.	4700	1300
XXXXXX	r2	18.6.2011	K.	V.	6700	1500
XXXXXX	r1	26.8.2011	K.	O.	4700	0
XXXXXX	r2	28.12.2010	K.	L.	6700	1800
XXXXXX	r1	27.1.2011	K.	J.	4700	1200
XXXXXX	r2	18.1.2011	K.	M.	6700	1800
XXXXXX	r2	7.12.2010	K.	Z.	6700	2500
XXXXXX	r4	30.3.2011	K.	L.	12600	2900
XXXXXX	r2	17.12.2010	K.	P.	6700	2500
XXXXXX	r2	3.5.2011	K.	R.	6700	1800
XXXXXX	r1	27.4.2011	K.	J.	4700	1200
XXXXXX	r1	26.7.2011	K.	J.	4700	2000
XXXXXX	r4	26.5.2011	K.	H.	12600	5100
XXXXXX	r1	13.3.2011	K.	M.	4700	1300



XXXXXX	r1	9.7.2011	K.	P.	4700	1000
XXXXXX	r3	16.6.2011	K.	G.	9300	2000
XXXXXX	r2	6.5.2011	K.	M.	6700	1800
XXXXXX	r4	15.3.2011	K.	M.	12600	2500
XXXXXX	r1	1.9.2010	K.	I.	4500	0
XXXXXX	r2	18.1.2011	K.	A.	6700	1500
XXXXXX	r2	16.3.2011	K.	E.	6700	2500
XXXXXX	r1	16.7.2011	K.	M.	4700	1300
XXXXXX	r2	10.1.2011	K.	M.	6700	2500
XXXXXX	r1	7.8.2010	K.	M.	6500	4700
XXXXXX	r1	28.11.2010	K.	J.	4700	1200
XXXXXX	r2	18.2.2011	K.	J.	6700	2500
XXXXXX	r2	20.6.2011	K.	J.	6700	2500
XXXXXX	r3	16.3.2011	K.	F.	9300	2000
XXXXXX	r5	31.3.2011	K.	D.	18900	3000
XXXXXX	r3	16.12.2010	K.	V.	9300	2000
XXXXXX	r2	27.9.2010	K.	J.	6500	0
XXXXXX	r2	6.9.2010	K.	Y.	6500	0
XXXXXX	r1	7.4.2011	K.	G.	4700	1000
XXXXXX	r1	1.7.2011	K.	J.	4700	2000
XXXXXX	r2	30.6.2011	K.	I.	6000	2500
XXXXXX	r1	17.3.2011	K.	A.	4700	2000
XXXXXX	r1	30.6.2011	K.	J.	6700	2000
XXXXXX	r3	4.6.2011	K.	Z.	9300	2000
XXXXXX	r1	18.1.2011	K.	Z.	4700	2000
XXXXXX	r1	13.4.2011	K.	I.	4700	2000
XXXXXX	r4	13.2.2011	K.	Z.	12600	2500
XXXXXX	r2	14.12.2010	K.	P.	6700	1800
XXXXXX	r2	26.5.2011	K.	E.	6700	2500
XXXXXX	r1	18.3.2011	K.	P.	4700	1200
XXXXXX	r2	22.11.2010	K.	L.	6700	2500
XXXXXX	r1	21.4.2011	K.	M.	4700	1300
XXXXXX	r3	31.5.2011	K.	L.	9300	2000
XXXXXX	r4	26.6.2011	K.	S.	12600	4500
XXXXXX	r1	16.6.2011	K.	D.	4700	2000

XXXXXX	r4	25.5.2011	K.	D.	12600	4500
XXXXXX	r2	2.12.2010	K.	P.	6700	2500
XXXXXX	r2	30.7.2011	K.	D.	6700	1500
XXXXXX	r3	20.7.2011	K.	S.	9300	3500
XXXXXX	r3	18.5.2011	K.	S.	9300	3800
XXXXXX	r1	26.2.2011	K.	R.	4500	2000
XXXXXX	r2	15.7.2011	K.	L.	6700	2500
XXXXXX	r2	26.4.2011	K.	L.	6700	2500
XXXXXX	r1	28.1.2011	K.	R.	4700	1300
XXXXXX	r4	7.10.2010	K.	M.	12500	4500
XXXXXX	rc	1.9.2010	K.	M.	8500	0
XXXXXX	r2	1.2.2011	K.	M.	6700	1500
XXXXXX	r1	25.3.2011	K.	R.	4700	1000
XXXXXX	r1	5.8.2011	K.	S.	4700	2000
XXXXXX	r5	12.8.2011	K.	Z.	18600	6000
XXXXXX	r2	31.7.2010	K.	A.	6500	0
XXXXXX	r5	30.6.2011	K.	I.	18900	7400
XXXXXX	r1	3.8.2010	K.	T.	4500	0
XXXXXX	r2	24.1.2011	L.	R.	6700	2500
XXXXXX	r5	9.6.2011	L.	M.	18900	3500
XXXXXX	r2	31.7.2011	L.	J.	6700	1800
XXXXXX	r2	23.5.2011	L.	D.	6700	1800
XXXXXX	r3	17.7.2011	L.	P.	9300	0
XXXXXX	r3	7.3.2011	L.	L.	9300	3500
XXXXXX	r2	4.4.2011	L.	J.	6700	1500
XXXXXX	r2	13.12.2010	L.	V.	6700	2500
XXXXXX	r2	27.6.2011	L.	V.	6700	2500
XXXXXX	r2	31.1.2011	L.	P.	6700	2500
XXXXXX	r1	16.3.2011	L.	L.	4700	2000
XXXXXX	r2	23.11.2010	L.	V.	6700	1500
XXXXXX	r1	21.2.2011	M.	J.	4700	1000
XXXXXX	r4	13.3.2011	M.	J.	12600	4500
XXXXXX	r4	16.6.2011	M.	G.	12600	2900
XXXXXX	r4	8.6.2011	M.	J.	12600	2900
XXXXXX	r2	20.5.2011	M.	B.	6700	1800

XXXXXX	r1	22.12.2010	M.	J.	4700	1200
XXXXXX	r3	28.6.2010	M.	F.	8500	0
XXXXXX	r3	4.8.2011	M.	K.	9300	2000
XXXXXX	r1	26.7.2011	M.	J.	4700	2000
XXXXXX	r2	23.5.2011	M.	S.	6700	2700
XXXXXX	r2	2.12.2010	M.	K.	6700	2500
XXXXXX	r4	29.9.2010	M.	J.	12500	0
XXXXXX	r2	23.2.2011	M.	S.	6700	1800
XXXXXX	r1	14.12.2010	M.	E.	4700	2000
XXXXXX	r3	14.6.2011	M.	J.	9300	3800
XXXXXX	r2	24.6.2011	M.	A.	6700	1500
XXXXXX	r2	20.12.2010	M.	K.	6700	1800
XXXXXX	r2	29.7.2011	M.	M.	6700	2700
XXXXXX	r1	13.7.2011	M.	L.	4700	2000
XXXXXX	r2	15.11.2010	M.	K.	6700	2500
XXXXXX	r2	23.3.2011	M.	A.	6700	1000
XXXXXX	r3	9.9.2011	M.	M.	9300	2000
XXXXXX	r2	7.12.2010	M.	M.	6700	1000
XXXXXX	r2	4.5.2011	M.	D.	6700	1800
XXXXXX	r2	27.7.2010	M.	L.	6500	0
XXXXXX	r2	21.2.2011	M.	P.	6700	2500
XXXXXX	r2	17.11.2010	M.	M.	6700	2500
XXXXXX	r1	20.1.2011	M.	M.	4700	2000
XXXXXX	r2	22.7.2011	M.	J.	6700	1800
XXXXXX	r2	21.3.2011	M.	I.	6700	2500
XXXXXX	r1	22.2.2011	M.	M.	4700	1200
XXXXXX	r1	17.8.2010	M.	O.	4500	0
XXXXXX	r1	16.6.2011	M.	D.	4700	2000
XXXXXX	r1	12.8.2010	M.	Z.	4500	0
XXXXXX	r3	25.2.2011	M.	J.	9300	3500
XXXXXX	r1	22.6.2011	M.	E.	4700	1000
XXXXXX	r2	3.11.2010	M.	J.	6500	2500
XXXXXX	r2	20.1.2011	M.	V.	6700	1800
XXXXXX	r2	11.8.2011	M.	R.	6700	2500
XXXXXX	r2	4.4.2011	M.	B.	6700	1500

XXXXXX	r1	25.1.2011	M.	H.	4700	1000
XXXXXX	r1	16.12.2010	M.	R.	4700	1200
XXXXXX	r1	28.3.2011	M.	K.	4700	2000
XXXXXX	r4	29.4.2011	M.	I.	12600	4500
XXXXXX	r1	9.8.2010	M.	T.	4500	0
XXXXXX	r2	4.11.2010	M.	M.	6500	2500
XXXXXX	r4	4.6.2011	M.	J.	12600	4500
XXXXXX	r2	22.9.2010	N.	F.	6500	0
XXXXXX	r2	23.12.2010	N.	M.	6700	0
XXXXXX	r2	23.6.2011	N.	L.	6700	2500
XXXXXX	r4	1.4.2011	N.	J.	12600	4500
XXXXXX	r1	14.7.2011	N.	D.	4700	2000
XXXXXX	r2	4.3.2011	N.	M.	6700	2500
XXXXXX	r2	7.6.2011	N.	M.	6700	1500
XXXXXX	r1	5.4.2011	N.	T.	4700	2000
XXXXXX	r2	21.3.2011	N.	T.	6700	1800
XXXXXX	r1	18.3.2011	N.	P.	4700	1300
XXXXXX	r2	22.11.2010	N.	I.	6700	2500
XXXXXX	r3	2.6.2011	N.	J.	9300	3500
XXXXXX	r4	20.7.2011	N.	L.	12600	4500
XXXXXX	r1	17.12.2010	N.	K.	4700	1300
XXXXXX	r2	15.12.2010	N.	J.	6700	2500
XXXXXX	r2	17.1.2011	N.	L.	6700	1500
XXXXXX	r1	11.5.2011	N.	Z.	4700	1000
XXXXXX	r2	20.10.2010	N.	I.	6500	2500
XXXXXX	r2	28.3.2011	N.	G.	6700	2500
XXXXXX	r1	15.6.2011	N.	K.	4700	2000
XXXXXX	r1	21.6.2011	N.	L.	4700	1200
XXXXXX	r3	20.5.2011	O.	R.	9300	2300
XXXXXX	r1	9.2.2011	O.	S.	4700	1000
XXXXXX	r4	20.7.2010	O.	J.	12500	0

za SVJ pro dům XXXXXX se sídlem XXXXXX, IČO:

XXXXXX, zaplatila předsedkyně výboru J. O.

XXXXXX	r4	20.7.2010	O.	J.	12500	0
--------	----	-----------	----	----	-------	---

za SVJ pro dům XXXXXX se sídlem XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, zaplatila předsedkyně výboru J. O.

XXXXXX	r1	19.2.2011	O.	I.	4700	1200
XXXXXX	r2	18.4.2011	O.	J.	6700	2500
XXXXXX	r2	2.5.2011	O.	B.	6700	2500
XXXXXX	r2	12.5.2011	O.	J.	6700	1000
XXXXXX	r2	30.11.2010	O.	D.	6700	2500
XXXXXX	r2	12.8.2011	P.	M.	6700	0
XXXXXX	r5	22.6.2011	P.	D.	18900	7400
XXXXXX	r2	7.1.2011	P.	M.	6700	2500
XXXXXX	r1	18.3.2011	P.	T.	4700	1000
XXXXXX	r2	10.8.2010	P.	M.	6500	0
XXXXXX	r1	16.7.2011	P.	L.	4700	1200
XXXXXX	r1	6.5.2011	P.	P.	4700	2000
XXXXXX	r2	25.3.2011	P.	B.	6700	1500
XXXXXX	r2	25.5.2011	P.	Š.	6700	2500
XXXXXX	r3	13.5.2011	P.	E.	9300	3500
XXXXXX	r2	5.5.2011	P.	E.	6700	2500
XXXXXX	r1	14.7.2011	P.	V.	4700	1000
XXXXXX	r2	7.1.2011	P.	I.	6700	1000
XXXXXX	r1	17.2.2011	P.	H.	3000	2000
XXXXXX	r3	20.5.2011	P.	A.	9300	3500
XXXXXX	r4	20.3.2011	P.	L.	12600	2900
XXXXXX	r1	28.6.2011	P.	L.	4700	2000
XXXXXX	r2	10.11.2010	P.	M.	6500	1000
XXXXXX	r2	22.11.2010	P.	M.	6700	2500
XXXXXX	r1	12.1.2011	P.	P.	4700	1000
XXXXXX	r3	11.3.2011	P.	I.	9300	2000
XXXXXX	r4	23.6.2011	P.	R.	12600	3600
XXXXXX	r3	31.3.2011	P.	P.	9300	2000
XXXXXX	r2	17.5.2011	P.	J.	6700	2500
XXXXXX	r2	24.6.2011	P.	Z.	6700	2500
XXXXXX	r1	27.3.2011	P.	K.	4700	1200
XXXXXX	r3	17.6.2011	P.	M.	9300	3500
XXXXXX	r2	7.1.2011	P.	B.	6700	1500
XXXXXX	r5	17.6.2011	P.	T.	18900	6000
XXXXXX	r1	3.3.2011	P.	M.	4700	1000

XXXXXX	r4	28.7.2011	P.	E.	12600	5100
XXXXXX	r4	15.5.2011	P.	J.	12600	5100
XXXXXX	r1	11.3.2011	P.	L.	4700	2000
XXXXXX	r1	5.5.2011	P.	M.	4700	2000
XXXXXX	r1	24.5.2011	P.	R.	4700	1000
XXXXXX	r2	3.11.2010	P.	J.	6500	2500
XXXXXX	r1	12.5.2011	P.	A.	4700	1000
XXXXXX	r1	10.7.2011	P.	M.	4700	1300
XXXXXX	r4	11.9.2011	P.	M.	12600	2500
XXXXXX	r2	24.6.2011	P.	J.	6700	1500
XXXXXX	r1	4.2.2011	P.	R.	4700	2000
XXXXXX	r2	4.11.2010	P.	V.	6700	2500
XXXXXX	r2	17.2.2011	R.	J.	6700	2500
XXXXXX	r2	15.11.2010	R.	J.	6700	2500
XXXXXX	r2	17.5.2011	R.	P.	6700	2500
XXXXXX	r1	22.4.2011	R.	V.	4700	1300
XXXXXX	r1	30.5.2011	R.	S.	3600	2000
XXXXXX	r1	15.6.2011	R.	J.	4700	2000
XXXXXX	r1	8.2.2011	R.	M.	4700	2000
XXXXXX	r2	18.6.2011	R.	O.	6700	2500
XXXXXX	r1	22.8.2011	R.	P.	4700	1000
XXXXXX	r2	23.5.2011	R.	J.	6700	2700
XXXXXX	r4	31.3.2011	R.	R.	12600	2900
XXXXXX	r1	5.5.2011	R.	J.	4700	1000
XXXXXX	r1	20.7.2011	R.	J.	4700	2000
XXXXXX	r1	22.2.2011	R.	J.	4700	2000
XXXXXX	r1	29.3.2011	R.	P.	4700	1200
XXXXXX	r4	29.7.2011	R.	Z.	12600	2500
XXXXXX	r3	27.3.2011	R.	P.	9300	2300
XXXXXX	r1	5.7.2011	R.	Z.	4700	1200
XXXXXX	r2	19.3.2011	R.	J.	6700	1800
XXXXXX	r1	26.11.2010	R.	B.	4700	2000
XXXXXX	r1	20.6.2011	R.	B.	6700	1000
XXXXXX	r1	25.11.2010	R.	R.	4700	2000
XXXXXX	r1	1.3.2011	R.	B.	4700	1300

XXXXXX	r1	22.6.2011	R.	M.	4700	2000
XXXXXX	r5	26.7.2011	Ř.	L.	23900	7400
XXXXXX	r2	25.2.2011	Ř.	V.	6700	2500
XXXXXX	r2	23.5.2011	Ř.	M.	6700	1800
XXXXXX	r4	3.8.2011	Ř.	M.	12600	2500
XXXXXX	r2	21.4.2011	S.	R.	6700	1800
XXXXXX	r4	6.7.2011	S.	D.	12600	5100
XXXXXX	r2	31.8.2010	S.	Z.	6500	0
XXXXXX	r2	15.2.2011	S.	J.	6700	1000
XXXXXX	r1	17.1.2011	S.	V.	4700	1200
XXXXXX	r2	11.4.2011	S.	P.	6700	2500
XXXXXX	r2	8.2.2011	S.	J.	6700	2500
XXXXXX	r2	29.9.2010	S.	P.	6500	0
XXXXXX	r2	18.7.2011	S.	L.	6700	2500
XXXXXX	r5	6.9.2011	S.	E.	18900	0
XXXXXX	r3	20.12.2010	S.	V.	9300	2000
XXXXXX	r3	25.5.2011	S.	V.	9300	2000
XXXXXX	r2	31.10.2010	S.	D.	6500	2500
XXXXXX	r2	22.12.2010	S.	L.	6700	2500
XXXXXX	r3	16.5.2011	S.	R.	9300	3800
XXXXXX	r1	24.3.2011	S.	J.	4700	1200
XXXXXX	r1	24.6.2011	S.	T.	4700	2200
XXXXXX	r5	18.6.2011	S.	D.	18900	3500
XXXXXX	r2	15.2.2011	S.	J.	6700	2500
XXXXXX	r2	14.7.2011	S.	M.	6700	2500
XXXXXX	r1	1.10.2010	S.	M.	4500	0
XXXXXX	r3	10.2.2011	S.	L.	9300	2000
XXXXXX	r3	11.6.2011	S.	E.	9300	2300
XXXXXX	N	27.9.2010	S.	M.	6500	0
XXXXXX	r1	17.8.2010	S.	V.	4500	0
XXXXXX	r3	4.4.2011	S.	G.	9300	3500
XXXXXX	r2	21.9.2011	S.	Š.	6700	1000
XXXXXX	r2	9.12.2010	S.	L.	6700	2500
XXXXXX	r2	15.6.2010	S.	L.	6500	0
XXXXXX	r2	16.3.2011	S.	S.	6700	2500

XXXXXX	r1	5.5.2011	S.	H.	4700	2200
XXXXXX	r1	22.4.2011	S.	T.	4700	1000
XXXXXX	r4	22.4.2011	S.	M.	12600	4500
XXXXXX	r1	22.6.2010	S.	E.	6500	0
XXXXXX	r3	30.5.2011	S.	R.	9300	2000
XXXXXX	r3	11.3.2011	S.	I.	9300	3500
XXXXXX	r2	20.6.2011	S.	E.	6700	2500
XXXXXX	r3	20.4.2011	S.	M.	9300	3500
XXXXXX	r1	22.11.2010	S.	Z.	4700	1000
XXXXXX	r2	18.4.2011	S.	L.	6700	1800
XXXXXX	r2	8.3.2011	S.	A.	6700	1800
XXXXXX	r2	20.10.2010	S.	V.	6500	2500
XXXXXX	r2	8.2.2011	S.	T.	6700	2500
XXXXXX	r4	6.4.2011	S.	M.	12600	4500
XXXXXX	r2	21.12.2010	S.	D.	6700	1500
XXXXXX	r1	17.1.2011	Š.	E.	4700	1300
XXXXXX	r2	24.11.2010	Š.	V.	6700	0
XXXXXX	r2	7.6.2011	Š.	M.	6700	1000
XXXXXX	r1	10.2.2011	Š.	J.	4700	1300
XXXXXX	r4	28.3.2011	Š.	J.	12600	2500
XXXXXX	r2	10.8.2010	Š.	P.	6500	0
XXXXXX	r2	3.5.2011	Š.	S.	6700	1800
XXXXXX	r1	8.6.2011	Š.	I.	3600	1300
XXXXXX	r3	14.6.2011	Š.	J.	9300	2000
XXXXXX	r4	1.7.2011	Š.	L.	12600	4500
XXXXXX	r4	2.5.2011	Š.	A.	12600	2500
XXXXXX	r1	11.3.2011	Š.	R.	4700	1000
XXXXXX	r1	19.4.2011	Š.	O.	4700	2000
XXXXXX	r4	29.6.2011	Š.	P.	12600	2900
XXXXXX	r3	18.3.2011	Š.	P.	9300	3500
XXXXXX	r2	14.2.2011	Š.	L.	6700	2500
XXXXXX	r2	13.5.2011	Š.	J.	6700	1800
XXXXXX	r1	26.5.2011	Š.	J.	4700	2000
XXXXXX	r2	17.6.2011	Š.	M.	6700	1500
XXXXXX	r2	21.3.2011	Š.	E.	6700	2500



XXXXXX	r2	27.6.2011	Š.	M.	6700	2500
XXXXXX	r2	20.5.2011	Š.	J.	6700	2500
XXXXXX	r1	6.1.2011	Š.	D.	4700	2000
XXXXXX	r2	19.3.2011	Š.	M.	6700	1800
XXXXXX	r4	29.3.2011	Š.	S.	12600	2900
XXXXXX	r2	13.12.2010	Š.	M.	6700	1800
XXXXXX	r2	17.12.2010	Š.	D.	6700	0
XXXXXX	r3	26.8.2011	Š.	P.	9300	0
XXXXXX	r2	24.6.2011	Š.	A.	6700	1800
XXXXXX	r2	11.5.2011	Š.	L.	6700	2500
XXXXXX	r2	30.3.2011	Š.	V.	6700	1000
XXXXXX	r4	4.9.2011	Š.	M.	12600	4500
XXXXXX	r1	11.10.2010	Š.	F.	4500	0
XXXXXX	r2	3.2.2011	Š.	K.	6700	2500
XXXXXX	r4	17.2.2011	Š.	V.	12600	2500
XXXXXX	r2	16.5.2011	T.	I.	6700	2500
XXXXXX	r3	17.6.2011	T.	L.	9300	3800
XXXXXX	r2	4.3.2011	T.	A.	6700	1000
XXXXXX	r4	2.8.2011	T.	M.	12600	5100
XXXXXX	r1	17.4.2011	T.	M.	4700	2000
XXXXXX	r2	30.10.2010	T.	V.	6500	2500
XXXXXX	r1	18.4.2011	T.Č.	M.	12600	2000
XXXXXX	r1	25.3.2011	T.	A.	4700	1000
XXXXXX	r4	17.5.2011	T.	C.	12600	4500
XXXXXX	r2	8.2.2011	T.	S.	6700	1500
XXXXXX	r2	23.5.2011	T.	L.	6700	2500
XXXXXX	r1	2.5.2011	T.	P.	4700	1000
XXXXXX	r1	10.12.2010	T.	P.	4700	2200
XXXXXX	r5	9.8.2011	T.	P.	18900	6000
XXXXXX	r3	8.7.2011	T.	T.	9300	2000
XXXXXX	r1	22.3.2011	T.	P.	4700	2000
XXXXXX	r1	14.7.2010	T.	A.	4500	0
XXXXXX	r2	10.1.2011	T.	L.	6700	1500
XXXXXX	r2	8.7.2011	T.	L.	6700	2500
XXXXXX	r2	28.5.2011	T.	I.	6700	2500

XXXXXX	r3	14.4.2011	U.	M.	9300	3500
XXXXXX	r1	18.7.2011	U.	R.	4700	1200
XXXXXX	r1	23.11.2010	U.	P.	4700	1000
XXXXXX	r1	3.12.2010	V.	J.	4700	2000
XXXXXX	r3	29.6.2011	V.	J.	9300	2000
XXXXXX	r1	25.8.2010	V.	P.	4500	0
XXXXXX	r1	1.3.2011	V.	L.	2000	2000
XXXXXX	r1	25.2.2011	V.	I.	3600	1000
XXXXXX	r4	25.7.2011	V.	R.	12600	4500
XXXXXX	r2	28.6.2011	V.	R.	6700	1500
XXXXXX	r2	17.3.2011	V.	M.	9300	1500
XXXXXX	r1	1.4.2011	V.	H.	4700	2000
XXXXXX	r1	16.2.2011	V.	J.	4700	1000
XXXXXX	r1	13.12.2010	V.	V.	4700	2000
XXXXXX	r1	26.4.2011	V.	D.	4700	2000
XXXXXX	r1	18.7.2010	V.	R.	4500	0
XXXXXX	r4	30.6.2011	V.	J.	12600	2500
XXXXXX	r1	6.4.2011	V.	J.	4700	2000
XXXXXX	r2	27.4.2011	V.	M.	6700	1800
XXXXXX	r1	4.8.2010	V.	A.	4500	0
XXXXXX	r1	27.6.2011	V.	L.	4700	2000
XXXXXX	r2	7.4.2011	V.	Š.	6700	1500
XXXXXX	r3	3.11.2010	V.	M.	8500	3500
XXXXXX	r2	14.9.2010	V.	P.	6500	0
XXXXXX	r2	28.10.2010	V.	D.	6500	2500
XXXXXX	r2	19.12.2010	V.	P.	6700	2500
XXXXXX	r2	14.1.2011	V.	P.	6700	1500
XXXXXX	r1	22.4.2011	V.	I.	4700	1000
XXXXXX	r2	22.7.2010	V.	A.	6500	0
XXXXXX	r2	18.2.2011	V.	B.	6700	2500
XXXXXX	r3	6.6.2011	V.	D.	9300	2300
XXXXXX	r3	5.7.2011	V.	S.	9300	3500
XXXXXX	r5	19.5.2011	V.	Z.	18900	6000
XXXXXX	r4	9.8.2010	V.	R.	12500	0
XXXXXX	r3	28.7.2011	V.	Š.	9300	2000

XXXXXX	r2	21.4.2011	V.	M.	6700	2500
XXXXXX	r3	16.5.2011	W.	A.	9300	3500
XXXXXX	r2	14.2.2011	Z.	F.	6700	2500
XXXXXX	r2	16.2.2011	Z.	J.	6700	0
XXXXXX	r1	4.7.2011	Z.	J.	4700	2000
XXXXXX	r2	18.2.2011	Z.	P.	6700	1800
XXXXXX	r1	4.2.2011	Z.	P.	4700	1000
XXXXXX	r4	12.5.2011	Z.	Š.	12600	2500
XXXXXX	r1	27.7.2011	Z.	I.	4700	2000
XXXXXX	r1	18.4.2011	Z.	E.	4700	2000
XXXXXX	r3	8.7.2011	Z.	F.	9300	2000
XXXXXX	r2	18.3.2011	Z.	P.	6700	1800
XXXXXX	r1	16.7.2010	Z.	M.	4500	0
XXXXXX	r1	25.1.2011	Z.	K.	4700	1200
XXXXXX	r2	28.4.2011	Z.	M.	6700	2500
XXXXXX	r1	25.5.2011	Z.	L.	4700	1200
XXXXXX	r2	22.11.2010	Ž.	A.	6700	2500
XXXXXX	r1	13.12.2010	Ž.	Z.	4700	1200
XXXXXX	r4	9.3.2011	Z.	K.	12600	2500
XXXXXX	r1	15.3.2011	Z.	O.	4700	2000
XXXXXX	r2	14.1.2011	Z.	L.	6700	1500
XXXXXX	r1	10.10.2010	Ž.	L.	4500	0
XXXXXX	r2	25.11.2010	Ž.	A.	4700	1000
XXXXXX	r2	18.7.2011	Ž.	M.	6700	1800
XXXXXX	r2	19.4.2011	Ž.	R.	6700	1800
XXXXXX	r1	16.3.2011	Ž.	M.	4700	1000

4 453 190 1 229 900

čímž způsobili celkovou škodu ve výši 4 453 190 Kč,

2. **obžalovaný B.R. a obžalovaný J.V.** společně po vzájemné dohodě poté, co iniciovali založení obchodní společnosti XXXXXX se sídlem XXXXXX, IČ XXXXXX s cílem tuto plně ovládat a řídit, a poté, co formálně dosadili do funkce jediného společníka a jednatele této společnosti jako tzv. „bílého koně“ M. H., nar. XXXXXX, trvale bytem XXXXXX, XXXXXX, v období od září 2011 do dubna 2012 jménem této společnosti buď sami, nebo podle jejich instrukcí najatí obchodní zástupci uzavírali se zájemci o půjčku, úvěr či jiný finanční produkt Smlouvu podle § 642 a násl. Obchodního zákoníku, přičemž od počátku svého jednání, popsaného výše, neměli obžalovaní v úmyslu zájemcům jakoukoliv půjčku, úvěr či

jiný finanční produkt zajistit, nevyvinuli v tomto směru žádnou relevantní činnost, žádnou půjčku, úvěr či jiný finanční produkt ani nezajistili, jednotliví zájemci přitom byli ujišťováni, že půjčka či úvěr již byly, či budou schváleny, a to prostřednictvím SMS zpráv vždy z toho důvodu, aby po uzavření smlouvy od zájemců inkasovali tzv. vratné zálohy, jejichž výše se odvíjela podle výše požadovaného úvěru nebo půjčky, a to v úmyslu takto získané finanční prostředky zájemcům nevrátit, ponechat si je pro vlastní potřebu, k čemuž došlo v těchto případech:

č. smlouvy- rodné číslo	typ	datum uzavření	příjmení	jméno	uhrazeno jako provize zájemce	z toho provize pro OZ
XXXXXX	r1	28.9.2011	A. A.	P.	4800	2100
XXXXXX	r5	13.10.2011	A.	L.	18800	3500
XXXXXX	r2	24.11.2011	A.	L.	6800	2600
XXXXXX	r1	1.3.2012	A.	J.a	4800	1100
XXXXXX	r4	6.10.2011	A.	J.	12800	3100
XXXXXX	r2	7.2.2012	B..	H.	6800	2600
XXXXXX	r3	15.1.2012	B.	R.	9800	3800
XXXXXX	r3	7.11.2011	B.	T.	9800	3800
XXXXXX	r2	7.3.2012	B.	M.	6800	2600
XXXXXX	r2	4.1.2012	B.	M.	6800	2600
XXXXXX	r1	28.2.2012	B.	M.	5200	2100
XXXXXX	r2	13.12.2011	B.	G.	6800	2600
XXXXXX	r2	20.1.2012	B.	W.	6800	2600
XXXXXX	r2	3.11.2011	B.	V.	6800	2600
XXXXXX	r3	24.2.2012	B.	M.	9800	3800
XXXXXX	r2	10.11.2011	B.	P.	6800	2600
XXXXXX	r5	2.2.2012	B.	J.	18800	6000
XXXXXX	r2	2.4.2012	B.	F.	6800	2600
XXXXXX	r2	2.2.2012	B.	Z.	6800	1900
XXXXXX	r1	13.3.2012	B.	P.	4800	2100
XXXXXX	r2	15.12.2011	B.	M.	6800	2600
XXXXXX	r1	14.2.2012	B.	B.	4800	1800
XXXXXX	r1	24.1.2012	B.	J.	4800	2100
XXXXXX	r5	24.10.2011	B.	M.	18800	3500
XXXXXX	r2	31.1.2012	B.	J.	6800	1600
XXXXXX	r2	15.3.2012	B.	M.	6800	2600

XXXXXX	r2	30.12.2011	B.	S.	6800	2600
XXXXXX	r2	23.1.2012	B.	J.	6800	1000
XXXXXX	r4	29.10.2011	B.	J.	12800	4600
XXXXXX	r2	2.2.2012	B.	R.	6800	2600
XXXXXX	r4	6.11.2011	B.	A.	12800	2700
XXXXXX	r2	23.2.2012	B.	M.	6800	2600
XXXXXX	r3	14.3.2012	B.	M.	9800	3800
XXXXXX	r2	10.12.2011	B.	H.	6800	2600
XXXXXX	r2	23.9.2011	B.	J.	6800	2600
XXXXXX	r2	29.12.2011	B.	F.	6800	2600
XXXXXX	r3	9.2.2012	B.	P.	9800	3800
XXXXXX	r2	23.3.2012	C.	H.	6800	2600
XXXXXX	r3	18.1.2012	C.	P.	9800	3800
XXXXXX	r1	27.3.2012	C.	M.	4800	2100
XXXXXX	r2	28.3.2012	C.	M.	6800	2600
XXXXXX	r1	1.2.2012	C.	M.	4800	2100
XXXXXX	r2	7.12.2011	Č.	Š.	6800	2600
XXXXXX	r2	29.11.2011	Č.	M.	6800	2600
XXXXXX	r2	2.3.2012	Č.	Z.	6800	2600
XXXXXX	r2	31.1.2012	Č.	J.	6800	1600
XXXXXX	r3	17.1.2012	Č.	V.	9800	0
XXXXXX	r1	2.11.2011	Č.	P.	4800	2100
XXXXXX	r2	20.3.2012	Č.	L.	6800	0
XXXXXX	r2	22.12.2011	D.	T.	6800	2600
XXXXXX	r2	21.12.2011	D.	M.	6800	1600
XXXXXX	r2	16.12.2011	D.	V.	18800	2600
XXXXXX	r2	1.12.2011	D.	M.	6800	2600
XXXXXX	r4	12.2.2012	D.	R.	12800	3100
XXXXXX	r2	7.12.2011	D.	A.	6800	1600
XXXXXX	r2	23.3.2012	D.	M.	6800	2600
XXXXXX	r2	17.3.2012	D.	L.	6800	1600
XXXXXX	r2	3.12.2011	D.	J.	6800	1600
XXXXXX	r2	20.10.2011	D.	P.	6800	2600
XXXXXX	r1	5.1.2012	D.	B.	4800	2100
XXXXXX	r1	12.1.2012	D.	I.	4800	2100

XXXXXX	r1	5.1.2012	D.	J.	4800	2100
XXXXXX	r1	31.12.2011	D.	S.	4800	2100
XXXXXX	r3	28.9.2011	D.	V.	9800	2500
XXXXXX	r2	6.12.2011	D.	M.	6800	2600
XXXXXX	r2	30.11.2011	D.	J.	6800	2600
XXXXXX	r3	1.12.2011	D.	P.	9800	2500
XXXXXX	r3	9.2.2012	D.	S.	9800	2500
XXXXXX	r1	25.10.2011	D.	J.	4800	1100
XXXXXX	r2	15.12.2011	E.	D.	6800	2600
XXXXXX	r2	15.12.2011	E.	P.	6800	1600
XXXXXX	r2	12.10.2011	F.	J.	6800	0
XXXXXX	r2	2.12.2011	F.	S.	6800	1600
XXXXXX	r4	26.1.2012	F.	R.	12800	4600
XXXXXX	r2	14.1.2012	F.	F.	6800	1600
XXXXXX	r2	3.2.2012	F.	J.	6800	2600
XXXXXX	r3	30.1.2012	F.	L.	9800	3800
XXXXXX	r4	23.1.2012	F.	J.	12800	4600
XXXXXX	r2	9.2.2012	F.	N.	6800	1900
XXXXXX	r1	7.3.2012	F.	A.	4800	2100
XXXXXX	r4	20.9.2011	F.	K.	12800	2700
XXXXXX	r1	21.12.2011	F.	L.	4800	1100
XXXXXX	r1	8.3.2012	F.	R.	4800	1100
XXXXXX	r1	1.11.2011	F.	M.	4800	1100
XXXXXX	r2	14.12.2011	F.	D.	6800	2600
XXXXXX	r2	22.2.2012	F.	J.	6800	2600
XXXXXX	r1	29.12.2011	G.	R.	4800	2100
XXXXXX	r2	2.10.2011	G.	P.	6800	1600
XXXXXX	r2	16.3.2012	G.	M.	6800	1600
XXXXXX	r5	20.10.2011	G.	L.	18800	3500
XXXXXX	r1	6.10.2011	G.	P.	4800	2100
XXXXXX	r5	3.4.2012	G.	J.	12800	6000
XXXXXX	r2	12.3.2012	H.	E.	6800	2600
XXXXXX	r3	12.1.2012	H.	Z.	9800	3800
XXXXXX	r1	12.11.2011	H.	B.	4800	2100
XXXXXX	r3	14.10.2011	H.	R.	9800	2500

XXXXXX	r3	18.1.2012	H.	J.	9800	3800
XXXXXX	r2	3.11.2011	H.	M.	6800	1000
XXXXXX	r4	1.12.2011	H.	I.	12800	4600
XXXXXX	r2	26.3.2012	H.	D.	6800	2600
XXXXXX	r2	18.1.2012	H.	V.	6800	2600
XXXXXX	r5	15.12.2011	H.	L.	18800	3500
XXXXXX	r2	8.12.2011	H.	L.	6800	2600
XXXXXX	r4	25.1.2012	H.	M.	12800	3100
XXXXXX	r2	4.12.2011	H.	F.	6800	2600
XXXXXX	r2	19.3.2012	H.	H.	6800	2600
XXXXXX	r4	20.12.2011	H.	T.	12800	3100
XXXXXX	r2	24.10.2011	H.	J.	6800	2600
XXXXXX	r3	28.11.2011	H.	A.	9800	2500
XXXXXX	r1	22.12.2011	H.	Z.	4800	2100
XXXXXX	r1	14.10.2011	H.	R.	4800	2100
XXXXXX	r2	7.11.2011	H.	P.	6800	2600
XXXXXX	r5	9.1.2012	H.	Z.	18800	6000
XXXXXX	r2	7.12.2011	H.	E.	6800	2600
XXXXXX	r5	8.2.2012	H.	J.	18800	6000
XXXXXX	r4	26.1.2012	H.	T.	12800	4600
XXXXXX	r4	7.3.2012	H.	Z.	12800	3100
XXXXXX	r2	3.3.2012	H.	V.	6800	2600
XXXXXX	r1	18.11.2011	H.	M.	4800	2100
XXXXXX	r2	19.12.2011	H.	E.	6800	2600
XXXXXX	r2	21.3.2012	H.	V.	6800	2600
XXXXXX	r1	27.10.2011	H.	R.	4800	2100
XXXXXX	r3	6.3.2012	H.	R.	9800	3800
XXXXXX	r1	20.10.2011	H.	P.	4800	2100
XXXXXX	r2	11.2.2012	H.	J.	6800	0
XXXXXX	r1	17.2.2012	H.	K.	4800	2100
XXXXXX	r2	8.1.2012	H.	P.	6800	2600
XXXXXX	r4	8.12.2011	H.	R.	12800	4600
XXXXXX	r4	24.1.2012	H.	E.	12800	4600
XXXXXX	r2	8.1.2012	H.	J.	6800	2600
XXXXXX	r3	7.12.2011	H.	J.	9800	3800

XXXXXX	r4	10.2.2012	H.	L.	12800	4600
XXXXXX	r2	29.11.2011	H.	J.	6800	1600
XXXXXX	r2	16.12.2011	H.	V.	6800	2600
XXXXXX	r4	15.11.2011	H.	H.	12800	3100
XXXXXX	r4	21.11.2011	H.	L.	12800	4600
XXXXXX	r2	20.10.2011	H.	I.	6800	2600
XXXXXX	r2	14.12.2011	H.	L.	6800	1600
XXXXXX	r1	25.10.2011	H.	I.	9800	2100
XXXXXX	r1	10.1.2012	H.	J.	4800	2100
XXXXXX	r3	8.2.2012	Ch.	J.	9800	2500
XXXXXX	r2	13.2.2012	Ch.	Z.	6800	2600
XXXXXX	r2	19.12.2011	I.	J.	7000	0
XXXXXX	r4	30.9.2011	I.	Š.	12800	2700
XXXXXX	r1	19.10.2011	I.	L.	4800	1100
XXXXXX	r2	12.3.2012	I.	A.	6800	2600
XXXXXX	r1	18.1.2012	J.	D.	4800	2100
XXXXXX	r2	8.12.2011	J.	V.	6800	2600
XXXXXX	r3	23.11.2011	J.	M.	9800	2500
XXXXXX	r4	2.10.2011	J.	J.	12800	3100
XXXXXX	r2	4.11.2011	J.	J.	6800	2600
XXXXXX	r1	20.12.2011	J.	L.	4800	2100
XXXXXX	r2	14.12.2011	J.	J.	6800	2600
XXXXXX	r2	20.11.2011	J.	A.	6800	1900
XXXXXX	r4	31.1.2012	J.	M.	12800	4600
XXXXXX	r2	12.1.2012	J.	B.	6800	2600
XXXXXX	r3	22.12.2011	J.	J.	9800	3800
XXXXXX	r1	20.10.2011	J.	J.	4800	2100
XXXXXX	r2	27.9.2011	J.	H.	6800	1600
XXXXXX	r5	26.1.2012	J.	M.	18800	6000
XXXXXX	r2	28.10.2011	J.	A.	6800	1600
XXXXXX	r2	2.4.2012	J.	J.	6800	2600
XXXXXX	r1	1.10.2011	J.	L.	4800	1100
XXXXXX	r2	29.11.2011	K.	G.	6800	1600
XXXXXX	r2	23.1.2012	K.	Z.	6800	1600
XXXXXX	r1	14.12.2011	K.	D.	4800	2100



XXXXXX	r2	20.11.2011	K.	M.	6800	2600
XXXXXX	r2	13.12.2011	K.	I.a	6800	2600
XXXXXX	r1	7.12.2011	K.	M.	4800	2100
XXXXXX	r4	21.9.2011	K.	P.	12800	4600
XXXXXX	r2	21.2.2012	K.	I.	6800	2600
XXXXXX	r2	25.1.2012	K.	I.	6800	2600
XXXXXX	r2	9.11.2011	K.	V.	6800	2600
XXXXXX	r1	10.10.2011	K.	R.	4800	1100
XXXXXX	r4	28.11.2011	K.	A.	12800	4600
XXXXXX	r1	22.2.2012	K.	V.	4800	1100
XXXXXX	r2	17.12.2011	K.	J.	6800	2600
XXXXXX	r2	16.1.2012	K.	F.	6800	2600
XXXXXX	r5	14.1.2012	K.	A.	18800	6000
XXXXXX	r3	9.10.2011	K.	D.	9800	2500
XXXXXX	r2	26.1.2012	K.	R.	6800	2600
XXXXXX	r2	30.12.2011	K.	J.	6800	2600
XXXXXX	r1	31.1.2012	K.	D.	4800	2100
XXXXXX	r4	12.12.2011	K.	Z.	12800	3100
XXXXXX	r2	9.2.2012	K.	P.	6800	2600
XXXXXX	r2	18.1.2012	K.	L.	6800	2600
XXXXXX	r5	16.3.2012	K.	B.	18800	6000
XXXXXX	r1	27.2.2012	K.	M.	4800	2100
XXXXXX	r1	15.10.2011	K.	E..	4800	1100
XXXXXX	r4	25.1.2012	K.	I.	12800	4600
XXXXXX	r3	20.1.2012	K.	D.	9800	3800
XXXXXX	r2	18.2.2012	K.	H.	6800	1600
XXXXXX	r1	7.12.2011	K.	D.	4800	2100
XXXXXX	r4	13.12.2011	K.	M.	12800	3100
XXXXXX	r2	19.3.2012	K.	L.	6800	2600
XXXXXX	r3	24.12.2011	K.	J.	9800	3800
XXXXXX	r3	15.11.2011	K.	L.	9800	2500
XXXXXX	r3	19.3.2012	K.	P.	9800	3800
XXXXXX	r4	19.10.2011	K.	Z.	12800	4000
XXXXXX	r2	15.2.2012	K.	I.	8000	2600
XXXXXX	r2	22.12.2011	K.	P.	6800	2600

XXXXXX	r2	20.2.2012	K.	J.	6800	2600
XXXXXX	r4	12.1.2012	K.	B.	12800	4600
XXXXXX	r4	12.12.2011	K.	A.	12800	4600
XXXXXX	r2	12.3.2012	K.	P.	6800	1600
XXXXXX	r3	19.1.2012	K.	G.	9800	2500
XXXXXX	r2	14.10.2011	K.	A.	6800	2600
XXXXXX	r2	15.12.2011	K.	H.	8000	2600
XXXXXX	r1	9.3.2012	K.	K.	4800	2100
XXXXXX	r4	5.1.2012	K.	P.	12800	2700
XXXXXX	r2	9.1.2012	K.	I.	6800	2600
XXXXXX	r2	4.12.2011	K.	A.	6800	1900
XXXXXX	r1	23.3.2012	K.	S.	4800	2100
XXXXXX	r2	20.12.2011	K.	L.	6800	2600
XXXXXX	r2	11.12.2011	K.	L.	6800	1000
XXXXXX	r2	28.11.2011	K.	B.	6800	2600
XXXXXX	r2	18.12.2011	K.	L.	6800	2600
XXXXXX	r2	8.12.2011	K.	L.	6800	2600
XXXXXX	r2	9.2.2012	K.	V.	6800	1900
XXXXXX	r4	31.1.2012	K.	V.	12800	2700
XXXXXX	r3	23.11.2011	K.	J.	9800	3800
XXXXXX	r2	15.2.2012	K.	J.	6800	1000
XXXXXX	r2	29.11.2011	K.	J.	8000	2600
XXXXXX	r1	7.12.2011	K.	M.	4800	1100
XXXXXX	r1	19.9.2011	K.	L.	4800	2100
XXXXXX	r1	18.12.2011	K.	M.	4800	2100
XXXXXX	r1	12.12.2011	K.	J.	4800	2100
XXXXXX	r1	3.1.2012	K.	H.	4800	1100
XXXXXX	r2	12.1.2012	K.	J.	6800	2600
XXXXXX	r1	10.11.2011	K.	M.	4800	2100
XXXXXX	r2	1.2.2012	K.	E.	6800	1600
XXXXXX	r1	18.1.2012	L.	M.	4800	2100
XXXXXX	r4	2.2.2012	L.	I.	12800	4600
XXXXXX	r1	1.12.2011	L.	F.	4800	1000
XXXXXX	r3	11.1.2012	L.	Z.	9800	2500
XXXXXX	r2	7.3.2012	L.	J.	6800	2600

XXXXXX	r3	21.10.2011	L.	I.	9800	3800
XXXXXX	r2	24.11.2011	L.	F.	6800	2600
XXXXXX	r2	17.10.2011	L.	I.	6800	2600
XXXXXX	r2	13.2.2012	L.	P.	6800	2600
XXXXXX	r3	2.2.2012	L.	M.	9800	3800
XXXXXX	r2	18.1.2012	M.	P.	6800	2600
XXXXXX	r2	31.1.2012	M.	J.	6800	0
XXXXXX	r1	27.2.2012	M.	D.	4800	2100
XXXXXX	r3	11.11.2011	M.	P.	9800	2500
XXXXXX	r4	9.3.2012	M.	M.	12800	4600
XXXXXX	r2	27.10.2011	M.	M.	6800	2600
XXXXXX	r1	22.2.2012	M.	F.	4800	2100
XXXXXX	r1	22.11.2011	M.	J.	4800	2100
XXXXXX	r3	26.10.2011	M.	P.	9800	3300
XXXXXX	r1	24.1.2012	M.	L.	4800	1100
XXXXXX	r2	20.11.2011	M.	C.	6800	2600
XXXXXX	r1	18.11.2011	M.	E.	4800	2100
XXXXXX	r1	22.11.2011	M.	V.	4800	2100
XXXXXX	r2	31.1.2012	M.	E.	6800	2600
XXXXXX	r2	27.1.2012	M.	P.	6800	2600
XXXXXX	r2	5.12.2011	M.	J.	6800	2600
XXXXXX	r1	3.11.2011	M.	J.	4800	2100
XXXXXX	r2	9.2.2012	M.	L.	6800	2200
XXXXXX	r2	14.2.2012	M.	M.	6800	2600
XXXXXX	r3	8.3.2012	M.	T.	9800	3800
XXXXXX	r2	20.12.2011	M.	S.	6800	2600
XXXXXX	r4	20.12.2011	M.	O.	12800	4600
XXXXXX	r1	17.1.2012	M.	J.	4800	1100
XXXXXX	r2	9.2.2012	M.	R.	6800	2600
XXXXXX	r2	17.2.2012	M.	L.	6800	2600
XXXXXX	r1	30.12.2011	M.	R.	4800	1100
XXXXXX	r2	21.2.2012	M.	J.	6800	2600
XXXXXX	r2	2.3.2012	M.	J.	6800	2600
XXXXXX	r2	20.9.2011	M.	L.	6800	1600
XXXXXX	r2	28.12.2011	M.	J.	6800	2600

XXXXXX	r2	7.12.2011	M.	R.	6800	2600
XXXXXX	r2	15.12.2011	M.	A.	6800	2600
XXXXXX	r4	9.12.2011	N.	P.	12800	3100
XXXXXX	r3	17.2.2012	N.	R.	9800	3800
XXXXXX	r2	12.10.2011	N.	K.	6800	2600
XXXXXX	r2	18.11.2011	N.	M.	6800	2600
XXXXXX	r1	2.12.2011	N.	H.	4800	1100
XXXXXX	r2	13.12.2011	N.	L.	6800	2600
XXXXXX	r3	5.12.2011	N.	O.	9800	2500
XXXXXX	r2	25.1.2012	N.	A.	6800	2600
XXXXXX	r2	23.2.2012	N.	M.	6800	2600
XXXXXX	r2	11.10.2011	O.	B.	6800	2600
XXXXXX	r2	3.1.2012	O.	A.	6800	2600
XXXXXX	r2	17.10.2011	O.	T.	6800	2600
XXXXXX	r1	15.3.2012	O.	Z.	4800	2100
XXXXXX	r3	14.10.2011	O.	J. M.	9800	2500
XXXXXX	r4	30.12.2011	O.	F.	12800	2700
XXXXXX	r2	15.2.2012	O.	J.	6800	2600
XXXXXX	r4	6.12.2011	O.	H.	12800	4600
XXXXXX	r4	11.11.2011	O.	P.	12800	0
XXXXXX	r1	14.12.2011	O.	P.	4800	2100
XXXXXX	r1	13.12.2011	O.	T.	4800	2100
XXXXXX	r1	12.10.2011	O.	J.	4800	2100
XXXXXX	r3	16.3.2012	P.	R.	9800	2500
XXXXXX	r3	3.2.2012	P.	L.	9800	3800
XXXXXX	r3	6.3.2012	P.	J.	9800	3800
XXXXXX	r1	30.9.2011	P.	J.	4800	2100
XXXXXX	r3	14.2.2012	P.	L.	9800	3800
XXXXXX	r2	16.2.2012	P.	J.	6800	2600
XXXXXX	r2	19.12.2011	P.	P.	6800	2600
XXXXXX	r2	27.1.2012	P.	A.	6800	2600
XXXXXX	r1	25.10.2011	P.	M.	4800	2100
XXXXXX	r4	7.12.2011	P.	Š.	12800	4600
XXXXXX	r2	14.12.2011	P.	V.	6800	2600
XXXXXX	r4	8.11.2011	P.	J.	12800	4600

XXXXXX	r1	21.12.2011	P.	M.	4800	1100
XXXXXX	r3	21.10.2011	P.	A.	9800	3800
XXXXXX	r2	4.2.2012	P.	M.	6800	1600
XXXXXX	r2	7.11.2011	P.	F.	6800	2600
XXXXXX	r2	6.3.2012	P.	M.	6800	2600
XXXXXX	r2	25.10.2011	P.	P.	6800	2600
XXXXXX	r3	13.10.2011	P.	Z.	9800	2800
XXXXXX	r1	15.12.2011	P.	K.	4800	2100
XXXXXX	r1	2.12.2011	P.	A.	4800	2100
XXXXXX	r1	26.10.2011	P.	M.	4800	2100
XXXXXX	r2	30.9.2011	P.	V.	6800	1600
XXXXXX	r4	5.10.2011	P.	V.	12800	2700
XXXXXX	r2	15.2.2012	P.	L.	6800	2600
XXXXXX	r3	23.11.2011	P.	R.	9800	2500
XXXXXX	r1	14.2.2012	P.	I.	4800	2100
XXXXXX	r2	9.1.2012	P.	T.	6800	2600
XXXXXX	r2	5.1.2012	P.	J.	6800	2600
XXXXXX	r3	25.1.2012	P.	F.	9800	3800
XXXXXX	r2	12.2.2012	P.	M.	6800	1600
XXXXXX	r4	4.4.2012	P.	P.	12800	4600
XXXXXX	r3	15.3.2012	P.	L.	9800	3800
XXXXXX	r4	6.11.2011	P.	P.	12800	3100
XXXXXX	r2	10.2.2012	P.	L.	6800	2600
XXXXXX	r2	21.1.2012	P.	M.	6800	2600
XXXXXX	r2	6.12.2011	P.	R.	6800	2600
XXXXXX	r1	14.12.2011	P.	V.	4800	2100
XXXXXX	r4	2.11.2011	P.	J.	12800	2700
XXXXXX	r1	17.11.2011	P.	L.	4800	2100
XXXXXX	r4	29.10.2011	P.	A.	12800	2700
XXXXXX	r1	7.12.2011	P.	L.	4800	2100
XXXXXX	r2	24.2.2012	R.	M.	6800	2600
XXXXXX	r2	5.12.2011	R.	B.	6800	1000
XXXXXX	r1	14.2.2012	R.	M.	4800	2100
XXXXXX	r2	22.11.2011	R.	M.	6800	1000
XXXXXX	r4	1.2.2012	R.	B.	12800	2700

XXXXXX	r4	9.11.2011	R.	D.	12800	2700
XXXXXX	r2	22.12.2011	R.	J.	6800	1600
XXXXXX	r2	8.12.2011	R.	D.	6800	2600
XXXXXX	r2	2.3.2012	R.	Š.	6800	2600
XXXXXX	r2	12.12.2011	R.	P.	6800	2600
XXXXXX	r1	7.12.2011	R.	I.	4800	2100
XXXXXX	r2	28.11.2011	Ř.	R.	6800	2600
XXXXXX	r4	3.11.2011	Ř.	V.	12800	4600
XXXXXX	r2	15.3.2012	Ř.	M.	6800	2600
XXXXXX	r2	22.12.2011	S.	D.	6800	1600
XXXXXX	r4	12.1.2012	Š.	Z.	12800	4600
XXXXXX	r2	2.4.2012	S.	P.	6800	2600
XXXXXX	r2	22.12.2011	S.	R.	6800	2600
XXXXXX	r2	30.10.2011	S.	A.	6800	1000
XXXXXX	r2	13.2.2012	S.	J.	6800	2600
XXXXXX	r2	4.10.2011	S.	K.	6800	1600
XXXXXX	r2	6.2.2012	S.	O.	6800	2600
XXXXXX	r5	12.3.2012	S.	E.	18800	3500
XXXXXX	r1	8.2.2012	S.	A.	4800	2100
XXXXXX	r1	10.1.2012	S.	H.	4800	2100
XXXXXX	r2	23.12.2011	S.	S.	6800	2600
XXXXXX	r1	24.2.2012	S.	L.	4800	2100
XXXXXX	r3	19.1.2012	S.	P.	9800	3800
XXXXXX	r2	23.1.2012	S.	D.	6800	2600
XXXXXX	r3	25.10.2011	S.	M.	9800	2500
XXXXXX	r1	1.3.2012	S.,t.č. S.	Š.	4800	2100
XXXXXX	r2	29.11.2011	S.	A.	6800	2600
XXXXXX	r1	29.2.2012	S.	L.	4800	2100
XXXXXX	r1	24.2.2012	S.	P.	4800	2100
XXXXXX	r1	15.11.2011	S.	J.	3600	1100
XXXXXX	r3	1.12.2011	S.	M.	9800	2500
XXXXXX	r3	13.2.2012	S.	P.	9800	2800
XXXXXX	r2	16.11.2011	S.	J.	6800	1000
XXXXXX	r2	2.12.2011	S.	M.	6800	2600
XXXXXX	r2	28.9.2011	S.	J.	6800	1600

XXXXXX	r2	21.2.2012	S.	J.	6800	2600
XXXXXX	r3	13.2.2012	S.	P.	9800	3800
XXXXXX	r2	6.12.2011	S.	P.	6800	2600
XXXXXX	r1	1.12.2011	S.	D.	4800	2100
XXXXXX	r1	14.3.2012	S.	L.	4800	1100
XXXXXX	r2	19.3.2012	S.	J.	6800	1000
XXXXXX	r1	14.10.2011	S.	T.	4800	1100
XXXXXX	r1	1.12.2011	S.	R.	4800	1000
XXXXXX	r2	23.12.2011	S.	P.	6800	2600
XXXXXX	r2	6.2.2012	S.	M.	6800	1000
XXXXXX	r2	22.12.2011	S.	J.	6800	2600
XXXXXX	r2	27.1.2012	S.	Š.	6800	2600
XXXXXX	r3	21.9.2011	S.	Z.	9800	2500
XXXXXX	r2	16.1.2012	S.	F.	6800	1600
XXXXXX	r2	27.3.2012	S.	M.	6800	2600
XXXXXX	r2	17.1.2012	Š.	J.	6800	2600
XXXXXX	r1	22.11.2011	Š.	R.	4800	2100
XXXXXX	r3	23.1.2012	Š.	M.	9800	3800
XXXXXX	r4	9.12.2011	Š.	R.	12800	2700
XXXXXX	r1	19.11.2011	Š.	J.	4800	2100
XXXXXX	r2	23.3.2012	Š.	J.	6800	2600
XXXXXX	r5	24.10.2011	Š.	M.	18800	6000
XXXXXX	r2	30.9.2011	Š.	I.a	6800	1600
XXXXXX	r5	5.1.2012	Š.	S.	18800	6000
XXXXXX	r4	1.2.2012	Š.	R.	12800	2700
XXXXXX	r3	8.11.2011	Š.	J.	9800	3800
XXXXXX	r2	30.9.2011	Š.	J.	6800	1600
XXXXXX	r3	7.11.2011	Š.	J.	9800	3300
XXXXXX	r2	6.2.2012	Š.	M.	6800	2600
XXXXXX	r2	6.12.2011	Š.	M.	6800	2600
XXXXXX	r1	22.11.2011	Š.	V.	4800	2100
XXXXXX	r4	16.11.2011	Š.	I.	12800	2700
XXXXXX	r2	9.12.2011	Š.	J.	6800	2600
XXXXXX	r2	6.2.2012	Š.	A.	6800	2600
XXXXXX	r2	23.2.2012	Š.	J.	6800	2600

XXXXXX	r2	29.1.2012	Š.	N.	6800	1600
XXXXXX	r2	23.12.2011	T.	K.	6800	2600
XXXXXX	r2	21.9.2011	T.	M.	6800	1600
XXXXXX	r2	6.2.2012	T.	M.	6800	2600
XXXXXX	r2	19.12.2011	T.	M.	6800	2600
XXXXXX	r1	30.1.2012	T.	P.	4800	2100
XXXXXX	r1	9.11.2011	T.	F.	4800	2100
XXXXXX	r2	7.2.2012	T.	T.	6800	2600
XXXXXX	r1	13.10.2011	T.	A.	4800	1100
XXXXXX	r4	17.12.2011	T.	P.	12800	3100
XXXXXX	r3	14.10.2011	T.	L.	9800	2500
XXXXXX	r4	13.12.2011	T.	L.	12800	3100
XXXXXX	r2	14.10.2011	T.	J.	6800	1600
XXXXXX	r2	23.2.2012	T.	R.	6800	2600
XXXXXX	r1	24.1.2012	U.	M.	4800	1300
XXXXXX	r1	27.2.2012	U.	V.	4800	2100
XXXXXX	r4	31.1.2012	U.	A.	12800	4600
XXXXXX	r2	13.11.2011	V.	A.	6800	1600
XXXXXX	r2	16.12.2011	V.	L.	6800	2600
XXXXXX	r1	11.11.2011	V.	Z.	4800	1100
XXXXXX	r2	6.2.2012	V.	M.	6800	2600
XXXXXX	r2	1.12.2011	V.	A.	6800	2600
XXXXXX	r2	28.11.2011	V.	K.	6800	2600
XXXXXX	r1	15.11.2011	V.	P.	4800	2100
XXXXXX	r2	12.1.2012	V.	J.	6800	2600
XXXXXX	r2	22.10.2011	V.	E.	6800	2600
XXXXXX	r3	12.10.2011	V.	Z.	9800	2800
XXXXXX	r1	5.10.2011	V.	R.	4800	1100
XXXXXX	r3	13.12.2011	V.	P.	9800	3800
XXXXXX	r2	13.12.2011	V.	V.	6800	2600
XXXXXX	r1	22.12.2011	V.	I.	4800	1000
XXXXXX	r2	13.12.2011	V.	A.	6800	2600
XXXXXX	r4	31.1.2012	V.	D.	12800	2700
XXXXXX	r4	28.11.2011	V.	J.	12800	4600
XXXXXX	r1	24.2.2012	V.	M.	4800	2100



XXXXXX	r1	19.12.2011	V.	M.	4800	2100
XXXXXX	r2	2.11.2011	V.	V.	6800	2600
XXXXXX	r1	28.11.2011	V.	M.	4800	2100
XXXXXX	r2	15.2.2012	V.	L.	6800	2600
XXXXXX	r2	2.11.2011	V.	M.	6800	0
XXXXXX	r2	28.11.2011	V.	M.	6800	2600
XXXXXX	r2	28.9.2011	V.	R.	18800	2600
XXXXXX	r4	7.10.2011	V.	J.	12800	2700
XXXXXX	r2	30.11.2011	V.	S.	6800	2600
XXXXXX	r1	7.10.2011	V.	M.	4800	2100
XXXXXX	r2	3.2.2012	V.	Z.	6800	1600
XXXXXX	r1	1.3.2012	V.	J.	4800	2100
XXXXXX	r5	4.3.2012	V.	J.	18800	3500
XXXXXX	r2	19.10.2011	W.	P.	6800	2600
XXXXXX	r1	6.3.2012	W.	B.	4800	2100
XXXXXX	r2	25.1.2012	W.	D.	6800	1000
XXXXXX	r2	5.10.2011	W.	M.	6800	1600
XXXXXX	r1	13.1.2012	Z.	T.	4800	1100
XXXXXX	r2	24.11.2011	Z.	P.	6800	2600
XXXXXX	r1	20.10.2011	Z.	M.	4800	1100
XXXXXX	r3	31.1.2012	Z.	P.	9800	3800
XXXXXX	r2	15.2.2012	Z.	P.	6800	2600
XXXXXX	r2	10.1.2012	Z.	T.	6800	2600
XXXXXX	r4	13.3.2012	Z.	J.	12800	4600
XXXXXX	r2	26.9.2011	Z.	P.	6800	2600
XXXXXX	r1	2.3.2012	Z.	L.	4800	2100
XXXXXX	r3	7.10.2011	Ž.	R.	9800	2500
XXXXXX	r2	3.11.2011	Ž.	J.	6800	1000
XXXXXX	r1	30.11.2011	Ž.	V.	4800	1100

**3 739 000    1 206 000**

**čímž způsobili celkovou škodu ve výši 3 739 000 Kč,**

**celkově tak v bodech I/1.,2. tak v období od června 2010 do dubna 2012 způsobili celkovou škodu ve výši 8 192 190 Kč**

## II.

**Obchodní společnost XXXXX (od 19.7.2011 do 23.10.2012 společnost s obchodním názvem XXXXX), se sídlem XXXXX, IČ XXXXX, prostřednictvím obžalovaných B. R. a J. V., kteří ve smyslu § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob, po vzájemné dohodě získali tuto společnost, kterou svým rozhodujícím vlivem plně ovládali a řídili, ačkoliv do funkce jejího společníka a jednatele formálně dosadili M. H., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, XXXXX, jako tzv. „bílého koně“,**

v období od ledna 2012 do dubna 2012 uzavírala tato společnost prostřednictvím obžalovaných B. R. a J. V. nebo jimi najatých a instruovaných obchodních zástupců se zájemci o finanční produkt Smlouvy dle § 642 a násl. Obchodního zákoníku, jejichž předmětem mělo být zajištění poskytnutí půjčky, úvěru či jiného finančního produktu,

přičemž od počátku shora popsaného jednání neměla obžalovaná právnická osoba v úmyslu zájemcům jakoukoliv půjčku, úvěr či jiný finanční produkt zajistit, v tomto směru nevyvinula žádnou relevantní činnost a nedošlo ani k zajištění žádné půjčky, úvěru či jiného finančního produktu, jednotliví zájemci přitom byli ujišťováni, především formou SMS zpráv, že půjčka, či úvěr již byly nebo budou schváleny, a to proto aby na základě takto podaných nepravdivých informací po uzavření smluv obžalovaná právnická osoba inkasovala od klientů finanční prostředky ve formě tzv. vratných záloh, jejichž výše se odvíjela od výše požadovaného úvěru či půjčky, a to v úmyslu takto získané finanční prostředky nevrátit a použít je zejména pro vlastní potřebu, k čemuž došlo v těchto případech:

č. smlouvy-rodné číslo	typ	datum uzavření	příjmení	jméno	uhrazeno	provize OZ
XXXXXX	r1	01.03.2012	A.	J.	4800	1100
XXXXXX	r2	07.02.2012	B..	H.	6800	2600
XXXXXX	r3	15.01.2012	B.	R.	9800	3800
XXXXXX	r2	07.03.2012	B.	M.	6800	2600
XXXXXX	r2	04.01.2012	B.	M.	6800	2600
XXXXXX	r1	28.02.2012	B.	M.	4800	2100
XXXXXX	r2	20.01.2012	B.	W.	6800	2600
XXXXXX	r3	24.02.2012	B.	M.	9800	3800
XXXXXX	r5	02.02.2012	B.	Jiří	18800	6000
XXXXXX	r2	02.04.2012	B.	F.	6800	2600
XXXXXX	r2	02.02.2012	B.	Z.	6800	1900
XXXXXX	r1	13.03.2012	B.	P.	4800	2100
XXXXXX	r1	14.02.2012	B.	B.	4800	1800
XXXXXX	r1	24.01.2012	B.	J.	4800	2100

XXXXXX	r2	31.01.2012	B.	J.	6800	1600
XXXXXX	r2	15.03.2012	B.	M.	6800	2600
XXXXXX	r2	23.01.2012	B.	J.	6800	1000
XXXXXX	r2	02.02.2012	B.	R.	6800	2600
XXXXXX	r2	23.02.2012	B.	M.	6800	2600
XXXXXX	r3	14.03.2012	B.	M.	9800	3800
XXXXXX	r3	14.02.2012	B.	P.	9800	3800
XXXXXX	r2	23.03.2012	C.	H.	6800	2600
XXXXXX	r3	18.01.2012	C.	P.	9800	3800
XXXXXX	r1	27.03.2012	C.	M.	4800	2100
XXXXXX	r2	28.03.2012	C.	M.	6800	2600
XXXXXX	r1	01.02.2012	C.	M.	4800	2100
XXXXXX	r2	02.03.2012	Č.	Z.	6800	2600
XXXXXX	r2	31.01.2012	Č.	J.	6800	1600
XXXXXX	r2	17.01.2012	Č.	V.	9800	0
XXXXXX	r2	20.03.2012	Č.	L.	6800	0
XXXXXX	r4	12.02.2012	D.	R.	12800	3100
XXXXXX	r2	23.03.2012	D.	M.	6800	2600
XXXXXX	r2	17.03.2012	D.	L.	6800	1600
XXXXXX	r1	05.01.2012	D.	B.	4800	2100
XXXXXX	r1	12.01.2012	D.	I.	4800	2100
XXXXXX	r1	05.01.2012	D.	J.	4800	2100
XXXXXX	r3	09.02.2012	D.	S.	9800	2500
XXXXXX	r4	26.01.2012		R.	12800	4600
XXXXXX	r2	14.01.2012	F.	F.	6800	1600
XXXXXX	r2	03.02.2012	F.	J.	6800	2600
XXXXXX	r3	30.01.2012	F.	L.	9800	3800
XXXXXX	r4	23.01.2012	F.	J.	12800	4600
XXXXXX	r2	09.02.2012	F.	N.	6800	1900
XXXXXX	r1	07.03.2012	F.	A.	4800	2100
XXXXXX	r1	08.03.2012	F.	R.	4800	1100
XXXXXX	r2	22.02.2012	F.	J.	6800	2600
XXXXXX	r2	16.03.2012	G.	M.	6800	1600
XXXXXX	r5	03.04.2012	G.	J.	18800	6000
XXXXXX	r2	12.03.2012	H.	E.	6800	2600

XXXXXX	r3	12.01.2012	H.	Z.	9800	3800
XXXXXX	r3	18.01.2012	H.	J.	9800	3800
XXXXXX	r2	26.03.2012	H.	D.	6800	2600
XXXXXX	r2	18.01.2012	H.	V.	6800	2600
XXXXXX	r4	25.01.2012	H.	M.	12800	3100
XXXXXX	r2	19.03.2012	H.	H.	6800	2600
XXXXXX	r5	09.01.2012	H.	Z.	18800	6000
XXXXXX	r5	08.02.2012	H.	J.	18800	6000
XXXXXX	r4	26.01.2012	H.	T.	12800	4600
XXXXXX	r4	07.03.2012	H.	Z.	12800	3100
XXXXXX	r2	03.03.2012	H.	V.	6800	2600
XXXXXX	r2	21.03.2012	H.	V.	6800	2600
XXXXXX	r3	06.03.2012	H.	R.	9800	3800
XXXXXX	r2	11.02.2012	H.	J.	6800	0
XXXXXX	r2	08.01.2012	H.	P.	6800	2600
XXXXXX	r1	17.02.2012	H.	K.	4800	2100
XXXXXX	r4	24.01.2012	H.	E.	12800	4600
XXXXXX	r2	08.01.2012	H.	J.	6800	2600
XXXXXX	r4	10.02.2012	H.	L.	12800	4600
XXXXXX	r1	10.01.2012	H.	J.	4800	2100
XXXXXX	r3	08.02.2012	Ch.	J.	9800	2500
XXXXXX	r2	13.02.2012	Ch.	Z.	6800	2600
XXXXXX	r2	12.03.2012	I.	A.	6800	2600
XXXXXX	r1	18.01.2012	J.	D.	4800	2100
XXXXXX	r4	31.01.2012	J.	M.	12800	4600
XXXXXX	r2	12.01.2012	J.	B.	6800	2600
XXXXXX	r5	26.01.2012	J.	M.	18800	6000
XXXXXX	r2	02.04.2012	J.	J.	6800	2600
XXXXXX	r2	23.01.2012	K.	Z.	6800	1600
XXXXXX	r2	21.02.2012	K.	I.	6800	2600
XXXXXX	r2	25.01.2012	K.	I.	6800	2600
XXXXXX	r1	22.02.2012	K.	V.	4800	1100
XXXXXX	r2	16.01.2012	K.	F.	6800	2600
XXXXXX	r5	14.01.2012	K.	A.	18800	6000
XXXXXX	r2	26.01.2012	K.	R.	6800	2600

XXXXXX	r1	31.01.2012	K.	D.	4800	2100
XXXXXX	r2	09.02.2012	K.	P.	6800	2600
XXXXXX	r2	18.01.2012	K.	L.	6800	2600
XXXXXX	r5	16.03.2012	K.	B.	18800	6000
XXXXXX	r1	27.02.2012	K.	M.	4800	2100
XXXXXX	r4	25.01.2012	K.	I.	12800	4600
XXXXXX	r3	20.01.2012	K.	D.	9800	3800
XXXXXX	r2	18.02.2012	K.	H.	6800	1600
XXXXXX	r2	19.03.2012	K.	L.	6800	2600
XXXXXX	r3	19.03.2012	K.	P.	9800	3800
XXXXXX	r2	15.02.2012	K.	I.	6800	2600
XXXXXX	r2	20.02.2012	K.	J.	6800	2600
XXXXXX	r4	12.01.2012	K.	B.	12800	4600
XXXXXX	r2	12.03.2012	K.	P.	6800	1600
XXXXXX	r3	19.01.2012	K.	G.	9800	2500
XXXXXX	r4	05.01.2012	K.	P.	12800	2700
XXXXXX	r1	09.03.2012	K.	K.	4800	2100
XXXXXX	r2	09.01.2012	K.	I.	6800	2600
XXXXXX	r1	23.03.2012	K.	S.	4800	2100
XXXXXX	r2	09.02.2012	K.	V.	6800	1900
XXXXXX	r4	31.01.2012	K.	V.	12800	2700
XXXXXX	r2	15.02.2012	K.	J.	6800	1000
XXXXXX	r1	03.01.2012	K.	H.	4800	1100
XXXXXX	r2	12.01.2012	K.	J.	6800	2600
XXXXXX	r2	01.02.2012	K.	E.	6800	1600
XXXXXX	r1	18.01.2012	L.	M.	4800	2100
XXXXXX	r4	02.02.2012	L.	I.	12800	4600
XXXXXX	r3	11.01.2012	L.	Z.	9800	2500
XXXXXX	r2	07.03.2012	L.	J.	6800	2600
XXXXXX	r2	13.02.2012	L.	P.	6800	2600
XXXXXX	r3	02.02.2012	L.	M.	9800	3800
XXXXXX	r2	18.01.2012	M.	P.	6800	2600
XXXXXX	r2	31.01.2012	M.	J.	6800	0
XXXXXX	r1	27.02.2012	M.	D.	4800	2100
XXXXXX	r4	09.03.2012	M.	M.	12800	4600

XXXXXX	r1	22.02.2012	M.	F.	4800	2100
XXXXXX	r1	24.01.2012	M.	L.	4800	1100
XXXXXX	r2	31.01.2012	M.	E.	6800	2600
XXXXXX	r2	27.01.2012	M.	P.	6800	2600
XXXXXX	r2	09.02.2012	M.	L.	6800	2200
XXXXXX	r2	14.02.2012	M.	M.	6800	2600
XXXXXX	r3	08.03.2012	M.	T.	9800	3800
XXXXXX	r1	17.01.2012	M.	J.	4800	1100
XXXXXX	r2	09.02.2012	M.	R.	6800	2600
XXXXXX	r2	17.02.2012	M.	L.	6800	2600
XXXXXX	r2	21.02.2012	M.	J.	6800	2600
XXXXXX	r2	02.03.2012	M.	J.	6800	2600
XXXXXX	r3	17.02.2012	N.	R.	9800	3800
XXXXXX	r2	25.01.2012	N.	A.	6800	2600
XXXXXX	r2	23.02.2012	N.	M.	6800	2600
XXXXXX	r2	03.01.2012	O.	A.	6800	2600
XXXXXX	r1	15.03.2012	O.	Z.	4800	2100
XXXXXX	r2	15.02.2012	O.	J.	6800	2600
XXXXXX	r3	16.03.2012	P.	R.	9800	2500
XXXXXX	r3	03.02.2012	P.	L.	9800	3800
XXXXXX	r3	06.03.2012	P.	J.	9800	3800
XXXXXX	r3	14.02.2012	P.	L.	9800	3800
XXXXXX	r2	16.02.2012	P.	J.	6800	2600
XXXXXX	r2	27.01.2012	P.	A.	6800	2600
XXXXXX	r2	04.02.2012	P.	M.	6800	1600
XXXXXX	r2	06.03.2012	P.	M.	6800	2600
XXXXXX	r2	15.02.2012	P.	L.	6800	2600
XXXXXX	r1	14.02.2012	P.	I.	4800	2100
XXXXXX	r2	09.01.2012	P.	T.	6800	2600
XXXXXX	r2	05.01.2012	P.	J.	6800	2600
XXXXXX	r3	25.01.2012	P.	F.	9800	3800
XXXXXX	r2	12.02.2012	P.	M.	6800	1600
XXXXXX	r4	04.04.2012	P.	P.	12800	4600
XXXXXX	r3	15.03.2012	P.	L.	9800	3800
XXXXXX	r2	10.02.2012	P.	L.	6800	2600

XXXXXX	r2	21.01.2012	P.	M.	6800	2600
XXXXXX	r2	24.02.2012	R.	M.	6800	2600
XXXXXX	r1	14.02.2012	R.	M.	4800	2100
XXXXXX	r4	01.02.2012	R.	B.	12800	2700
XXXXXX	r2	02.03.2012	R.	Š.	6800	2600
XXXXXX	r2	15.03.2012	Ř.	M.	6800	2600
XXXXXX	r4	12.01.2012	Š.	Z.	12800	4600
XXXXXX	r2	02.04.2012	S.	P.	6800	2600
XXXXXX	r2	13.02.2012	S.	J.	6800	2600
XXXXXX	r2	06.02.2012	S.	O.	6800	2600
XXXXXX	r5	12.03.2012	S.	E.	18800	3500
XXXXXX	r1	08.02.2012	S.	A.	4800	2100
XXXXXX	r1	10.01.2012	S.	H.	4800	2100
XXXXXX	r1	24.02.2012	S.	L.	4800	2100
XXXXXX	r3	19.01.2012	S.	P.	9800	3800
XXXXXX	r2	23.01.2012	S.	D.	6800	2600
XXXXXX	r1	01.03.2012	S.	Š.	4800	2100
XXXXXX	r1	29.02.2012	S.	L.	4800	2100
XXXXXX	r1	24.02.2012	S.	P.	4800	2100
XXXXXX	r3	13.02.2012	S.	P.	9800	2800
XXXXXX	r2	21.02.2012	S.	J.	6800	2600
XXXXXX	r3	13.02.2012	S.	P.	9800	3800
XXXXXX	r1	14.03.2012	S.	L.	4800	1100
XXXXXX	r2	19.03.2012	S.	J.	6800	1000
XXXXXX	r2	06.02.2012	S.	M.	6800	1000
XXXXXX	r2	27.01.2012	S.	Š.	6800	2600
XXXXXX	r2	16.01.2012	S.	F.	6800	1600
XXXXXX	r2	27.03.2012	S.	M.	6800	2600
XXXXXX	r2	17.01.2012	Š.	J.	6800	2600
XXXXXX	r2	23.01.2012	Š.	M.	9800	3800
XXXXXX	r2	23.03.2012	Š.	J.	6800	2600
XXXXXX	r5	05.01.2012	Š.	S.	18800	6000
XXXXXX	r4	01.02.2012	Š.	R.	12800	2700
XXXXXX	r2	06.02.2012	Š.	M.	6800	2600
XXXXXX	r2	06.02.2012	Š.	A.	6800	2600

XXXXXX	r2	23.02.2012	Š.	J.	6800	2600
XXXXXX	r2	29.01.2012	Š.	N.	6800	1600
XXXXXX	r2	06.02.2012	T.	M.	6800	2600
XXXXXX	r1	30.01.2012	T.	P.	4800	2100
XXXXXX	r2	07.02.2012	T.	T.	6800	2600
XXXXXX	r2	23.02.2012	T.	R.	6800	2600
XXXXXX	r1	24.01.2012	U.	M.	4800	1300
XXXXXX	r1	27.02.2012	U.	V.	4800	2100
XXXXXX	r4	31.01.2012	U.	A.	12800	4600
XXXXXX	r2	06.02.2012	V.	M.	6800	2600
XXXXXX	r2	12.01.2012	V.	J.	6800	2600
XXXXXX	r4	31.01.2012	V.	D.	12800	2700
XXXXXX	r1	24.02.2012	V.	M.	4800	2100
XXXXXX	r2	15.02.2012	V.	L.	6800	2600
XXXXXX	r2	03.02.2012	V.	Z.	6800	1600
XXXXXX	r1	01.03.2012	V.	J.	4800	2100
XXXXXX	r5	04.03.2012	V.	J.	18800	3500
XXXXXX	r1	06.03.2012	W.	B.	4800	2100
XXXXXX	r2	25.01.2012	W.	D.	6800	1000
XXXXXX	r1	13.01.2012	Z.	T.	4800	1100
XXXXXX	r3	31.01.2012	Z.	P.	9800	3800
XXXXXX	r2	15.02.2012	Z.	P.	6800	2600
XXXXXX	r2	10.01.2012	Z.	T.	6800	2600
XXXXXX	r4	13.03.2012	Z.	J.	12800	4600
XXXXXX	r1	02.03.2012	Z.	L.	4800	2100
					1 709 200	576 700

**čímž způsobila celkovou škodu ve výši 1 709 000 Kč**

**tedy**

V bodě I./1., 2. obžalovaný B.R.

sebe nebo jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu.

V bodě I./1., 2. obžalovaný J.V.



sebe nebo jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu.

V bodě II. obžalovaná právnická osoba XXXXX

sebe nebo jiného obohatila tím, že uvedla jiného v omyl a způsobil tak na cizím majetku škodu značnou

**tím spáchali**

obžalovaný B.R.

I./1., 2. zvláště závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku

obžalovaný J.V.

I./1., 2. zvláště závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku

obžalovaná právnická osoba XXXXX

II. zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku

**za to se odsuzují**

Obžalovaný B.R.

podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání

**5 (pěti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výši 100.000 Kč, což představuje 100 celých denních sazeb po 1.000 Kč.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání 5 měsíců.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu výkonu funkce ve statutárních orgánech obchodních společností a družstev a ve výkonu prokury na dobu **10 let.**

Obžalovaný J.V.

podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání

**5,5 (pěti a půl) roku.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výši 100.000 Kč, což představuje 100 celých denních sazeb po 1.000 Kč.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání 5 měsíců.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu výkonu funkce ve statutárních orgánech obchodních společností a družstev a ve výkonu prokury na dobu **10 let.**

Obžalovaná právnická osoba XXXXX

podle § 209 odst. 4 trestního zákoníku a § 16 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a k trestu **zrušení právnické osoby.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovaným B. R. a J. V. ukládá povinnost zaplatit poškozené M. J., nar. XXXXX, bytem XXXXX škodu ve výši 12.600 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená M. J., nar. XXXXX, bytem XXXXX se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

**Odůvodnění:****Dosavadní průběh řízení**

1. Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně podal dne 8. 12. 2014 obžalobu na B. R., J. V. a obchodní společnost XXXXX (od 19. 7. 2011 do 23. 10. 2012 vystupující s obchodním názvem XXXXX), v níž jim klade za vinu spáchání zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, který měli spáchat ve formě spolupachatelství podle § 23 odst. 1 trestního zákoníku obžalovaní B.R. a J.V., a to jednáním popsáním pod bodem I./1,2 výroku obžaloby a dále ze spáchání zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního

zákoníku, jehož se měla dopustit obžalovaná společnost XXXXX jednáním popsaným pod bodem II. výroku rozsudku. Podstata trestného jednání obžalovaných B. R. a J. V. (bod I.) měla spočívat v tom, že sami nebo prostřednictvím najatých obchodních zástupců uzavírali se zájemci o půjčku, úvěr či jiný finanční produkt tzv. Smlouvu o finančním produktu a od zájemců o uzavření smlouvy inkasovali tzv. vratné zálohy, ačkoli nevyvinuli žádnou relevantní činnost, půjčku, úvěr či jiný finanční produkt ani nezajistili a jednotlivé zájemce přitom ujist'ovali, že půjčka či úvěr již byly nebo budou schváleny. Jménem obchodní společnosti XXXXX XXXXX(dále jen XXXXX) takto měly být uzavřeny smlouvy s celkem 1.505 klienty, čímž měla vzniknout Š. v celkové výši 10.463.000 Kč. Velmi obdobným jednáním obžalovaných, které časově navazovalo na ukončené jednání jménem společnosti XXXXX a jehož se dopouštěli jménem společnost společnosti XXXXX (dále jen XXXXX) měla být způsobena Š. ve výši 6.087.200 Kč, neboť mělo být uzavřeno cca 902 podvodných smluv s jednotlivými zájemci o půjčku. Pod bodem II. výroku obžaloby pak byla obžalována obchodní společnost XXXXX(dříve právě XXXXX), která se takového jednání měla dopouštět v období, podle obžaloby, od září 2011 do 31. 7. 2012 tím, že prostřednictvím obou obžalovaných, resp. jimi najatých obchodních zástupců uzavřela celkem 359 smluv a způsobila klientům škodu v celkové výši 2.767.200 Kč. V podrobnostech je skutkový děj popsán ve výroku citované obžaloby.

2. Krajský soud v Brně, jako soud nalézací, provedl v původní fázi trestního řízení celkem 19 hlavních líčení, v nichž kromě obžalovaných B. R. a J. V. osobně vyslechl cca 50 svědků, přečetl svědecké výpovědi 29 svědků a dále 46 úředních záznamů o podaném vysvětlení, jakož i soudního znalce. Kromě toho provedl soud v souladu s trestním řádem několik tisíc stran listinných důkazů. Provedeny byly prakticky veškeré důkazy, navrhované ze strany obžaloby a nalézací soud dokazování doplnil, nad rámec důkazů shromážděných v přípravném řízení. Na základě takto provedeného dokazování rozhodl soud rozsudkem ze dne 14. 9. 2017 č. j. 40 T 16/2014-26499 tak, že podle § 226 písm. b) trestního řádu obžalované B. R., J. V. i obchodní společnost XXXXX(od 19. 7. 2011 do 23. 10. 2012 vystupující s obchodním názvem XXXXX) obžaloby v plném rozsahu zprostil.
3. Vrchní soud v Olomouci, jako soud odvolací, však závěry nalézacího soudu neakceptoval a z podnětu odvolání státního zástupce rozhodl dne 31. 7. 2018 usnesením č. j. 5 To 25/2018-26643 tak, že podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c), d), f) trestního řádu napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu a podle § 259 odst. 1 trestního řádu věc vrátil soudu I. stupně. V odůvodnění svého rozhodnutí odvolací soud podrobně rozebral skutkové i procesní vady nalézacího soudu, které budou citovány v dalších pasážích odůvodnění tohoto rozsudku s odkazem na úkony, které nalézací soud učinil k jejich odstranění. V závěru svého rozhodnutí odvolací soud uložil nalézacímu soudu, aby především učinil kroky k tomu, aby úkony v řízení za právnickou osobu činila osoba k tomu oprávněná v souladu s ustanovením § 34 odst. 4, odst. 5 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob, které musí být následně doručena obžaloba v souladu s trestním řádem, jakož i předvolání k hlavnímu líčení. Dále bylo nalézacímu soudu uloženo, aby důsledně dbal ustanovení o jednání v nepřítomnosti právnické osoby podle § 34 odst. 7 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob. Stran doplnění dokazování bylo nalézacímu soudu uloženo, aby zajistil procesně řádný výslech vybrané skupiny poškozených, obstaral řadu listinných důkazů z bank o dotčených účtech společností XXXXX i XXXXX s upřesněním, kdo smlouvy ke zřízení účtů zakládal, kdo byl oprávněným disponentem s účtem a držitelem platebních karet k těmto účtům, kdo činil bankovní operace na nich a dále, aby procesně řádným způsobem došetřil i okolnosti stran spolupráce s dalšími finančními institucemi, jak je podrobně rozvedeno v usnesení odvolacího soudu. Nalézacímu soudu bylo rovněž uloženo, aby věnoval pozornost otázce příp. účasti obžalovaných B. R. a J. V. na řízení a ovládání dotčených obchodních společností. Podle názoru odvolacího soudu může doplněním dokazování nalézací soud v souladu s ustanovením § 203 odst. 1 trestního řádu pověřit i státního zástupce, neboť jde o zásadní důkazy podporující skutkové závěry rozvedené v podané obžalobě, jež navíc z části měly být prověřeny již v přípravném řízení.

V závěru odůvodnění svého rozhodnutí odvolací soud nalézacímu soudu uložil, aby důsledně dbal ustanovení § 2 odst. 5, odst. 6 trestního řádu a ve věci provedené důkazy vyhodnotil v souladu s jejich obsahem, a to v kontextu dalších, ve věci provedených, důkazů, které nelze jednostranně a účelově selektovat ve prospěch obžalovaných, když nalézací soud se ve svém rozhodnutí musí zabývat vším, co vyjde najevo. Po doplnění dokazování ve shora naznačeném směru může nalézací soud provést další dostupné důkazy a vyřešit otázky, na které poukazuje ve svém rozhodnutí odvolací soud. Teprve poté lze ve věci znovu rozhodnout. Svoje rozhodnutí nalézací soud musí odůvodnit způsobem požadovaným v ustanovení § 125 odst. 1 trestního řádu, přičemž pozornost musí věnovat tomu, aby z odůvodnění nového rozhodnutí bylo jednoznačně patrné, které skutečnosti vzal za prokázané, o které konkrétní důkazy svá skutková tvrzení opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů. Tyto závěry nesmí být vnitřně rozporné ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu.

4. Krajský soud v Brně, jako soud nalézací, nejdříve odstranil procesní vady, které byly, podle názoru odvolacího soudu, založeny již v průběhu přípravného řízení a které bylo možno odstranit v rámci řízení před soudem I. stupně. V této souvislosti je nezbytné rekapitulovat právní názor odvolacího soudu, vyslovený v bodech 10., 11. a 12 jeho usnesení č. j. 5 To 25/2018-26643. Odvolací soud vytkl nalézacímu soudu především zásadní porušení práva na obhajobu v případě obžalované právnické osoby XXXXX. Jednatelkou této právnické osoby je T. P., která v trestním řízení od počátku přípravného řízení vystupovala v pozici svědka. Podle ustanovení § 34 odst. 4 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob činit úkony v řízení nemůže osoba, která je obviněným, poškozeným nebo svědkem v téže věci. V případě, že taková skutečnost nastane musí být vyzvána právnická osoba, aby určila k provádění úkonů v dalším řízení jinou osobu, k čemuž jí musí být stanovena lhůta zpravidla v délce 7 dní. Je proto v rozporu se zákonem, pokud obžalovaná právnická osoba nebyla vyzvána ke zvolení jiné oprávněné osoby či jí posléze nebyl ustanoven opatrovník, neboť jednatelka této obžalované společnosti není oprávněna v řízení za právnickou osobu činit žádné úkony z důvodu kolize, když má v tomto řízení současně postavení svědka. Podle názoru odvolacího soudu jde o vadu, která byla založena již v průběhu přípravného řízení, avšak lze ji odstranit v rámci řízení před soudem I. stupně. Odvolací soud proto uložil nalézacímu soudu, aby nejprve vyzval obžalovanou obchodní společnost XXXXX ke zvolení jiné osoby oprávněné za ni v řízení činit úkony a stanovil jí k tomu přiměřenou lhůtu. Pokud nebude oprávněná osoba ve stanovené lhůtě určena, předseda senátu ustanoví této právnické osobě podle § 34 odst. 5 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob opatrovníka. Odvolací soud je toho názoru, že podmínky k ustanovení opatrovníka tu byly již v průběhu přípravného řízení, a to zejména kvůli neslučitelnosti procesního postavení T. P. Výslovně je v zákoně stanovena neslučitelnost osob oprávněných jednat jménem nebo v zastoupení právnické osoby s postavením obviněného, poškozeného a svědka. V posuzované věci jde v případě jednatelky obžalované společnosti T. P. o osobu v postavení svědka. Toto pochybení je zásadní nejen, co se týče porušení práva na obhajobu obžalované právnické osoby, ale rovněž s ohledem na další procesní postupy v řízení, když za právnickou osobu činí úkony v řízení výlučně její opatrovník, kterého si buď zvolí nebo jí bude soudem ustanoven. V souladu s ustanovením § 34 odst. 8 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob by měly být veškeré písemnosti určené právnické osobě doručovány pouze tomuto opatrovníkovi, pokud trestní řád nestanoví jinak a nikoliv právnické osobě do datové schránky, jako tomu bylo v posuzované věci. Dalším podstatným porušením práva na obhajobu v případě obžalované právnické osoby je, že jmenované obžalované nebyla řádně doručena obžaloba, ani předvolání k hlavním líčením, v důsledku čehož se poté v rozporu se zákonem konala veškerá hlavní líčení v její nepřítomnosti. Této obžalované společnosti nebyla doručena řádně obžaloba, ani předvolání k prvnímu, jakož i k ostatním hlavním líčením, když z připojených doručenek je zřejmé toliko doručení fikcí do datové schránky obžalované právnické osoby, přičemž jednatelce T. P. se nepodařilo doručit vůbec ani poštou, ani cestou policie. Nedošlo tak k řádnému doručení obžaloby, ani předvolání k hlavním líčením, neboť podle § 64 odst. 5 trestního řádu je

vyloučeno doručení fikcí v případě, kdy se obviněnému doručuje obžaloba či předvolání k hlavnímu líčení. Obžaloba stejně jako předvolání k hlavnímu líčení se doručuje do vlastních rukou obviněné právnické osobě, bez možnosti náhradního doručení podle § 64 odst. 4 trestního řádu, přičemž má-li obviněná právnická osoba zmocněnce nebo opatrovníka doručuje se obžaloba či předvolání i jim (§ 34 odst. 8 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob). Předvolání k hlavnímu líčení musí být adresováno právnické osobě nikoliv fyzické osobě, která jedná jménem nebo v zastoupení právnické osoby. Uvedený nedostatek řádného doručení obžaloby a předvolání k hlavnímu líčení pak ve svém důsledku vyloučil splnění podmínek pro konání hlavního líčení v nepřítomnosti obžalované obchodní společnosti, potažmo osob, které jsou oprávněné jménem této společnosti v trestním řízení činit úkony. Ustanovení § 34 odst. 7 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob upravuje podmínky, za nichž lze konat hlavní líčení v nepřítomnosti osob, které činí úkony za právnickou osobu. Nedostaví-li se osoba oprávněná za právnickou osobu činit úkony v řízení k hlavnímu líčení bez řádné omluvy, může soud hlavní líčení provést v její nepřítomnosti, jen byla-li obžaloba obviněné právnické osobě řádně doručena, byla-li včas a řádně k hlavnímu líčení předvolána, bylo-li dodrženo ustanovení o zahájení trestního stíhání a obviněná právnická osoba byla upozorněna na možnost prostudovat spis a učinit návrh na doplnění dokazování. Zákon tedy stanoví pět obligatorních podmínek, za kterých lze konat řízení v nepřítomnosti právnické osoby, přičemž v posuzované věci byly splněny toliko tři zákonné podmínky, a to že se k hlavnímu líčení bez řádné omluvy nedostavila osoba oprávněná za právnickou osobu činit úkony v řízení, bylo dodrženo ustanovení o zahájení trestního stíhání, obviněná právnická osoba byla upozorněna na možnost prostudovat spisy a učinit návrhy na doplňování vyšetřování (byť i v tomto posledním případě má odvolací soud pochybnosti o řádném vyrozumění, neboť toto bylo doručeno do datové schránky právnické osoby za situace, kdy tato měla být v řízení zastoupena opatrovníkem či jinou určenou osobou, a proto měla být písemnost doručena toliko této osobě). Nalézací soud pochybil při doručování obžaloby obžalované právnické osobě, když uvedené osobě nebylo ani řádně a včas doručeno ani předvolání k hlavnímu líčení. Podle názoru odvolacího soudu tak došlo k zásadnímu porušení práv obžalované na obhajobu již na počátku soudního řízení, když veškerá hlavní líčení, jež ve věci proběhla, stejně jako důkazy, v nich provedené, nelze použít vůči obžalované právnické osobě a nelze z nich vycházet při ustálení skutkového děje ve vztahu k obžalované právnické osobě. Toto pochybení nalézacího soudu způsobuje podstatnou vadu řízení, které rozsudku předcházelo, a proto musí nalézací soud tato hlavní líčení provést od počátku znovu za dodržení ustanovení o doručování obžaloby, předvolání k hlavnímu líčení, o přítomnosti právnické osoby a podmínek pro případné jednání v nepřítomnosti podle § 34 odst. 7 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob.

5. Uvedená procesní pochybení nalézací soud odstranil předtím, než opětovně zahájil hlavní líčení po vrácení věci z odvolacího řízení. Postup nalézacího soudu je zřetelný z obsahu trestního spisu, přesto soud stručně rekapituluje jednotlivé úkony, které provedl k zajištění práva na obhajobu obžalované obchodní společnosti XXXXX. Nalézací soud především obžalovanou právnickou osobu řádně obeslanýlal, stejně jako ostatní obžalované k hlavnímu líčení, které bylo nařízeno na dny od 15. 4. 2019 (viz referát ze dne 31. 1. 2019 č. l. 26692). Současně s obeslanýláním k hlavnímu líčení byla obžalované právnické osobě doručována obžaloba a výzva, aby si v přiměřené lhůtě 7 dnů od doručení této výzvy zvolila svého zmocněnce. Náhradní doručení těchto písemností je ze zákona vyloučeno. Jak bylo zjištěno z doručenky (č. l. 26692b) písemnosti, tj. předvolání k hlavnímu líčení, obžaloba i výzva k zvolení zmocněnce nebyly obžalované právnické osobě řádně doručeny, když tyto datové zprávy byly dodány pouze do datové schránky příjemce, tj. obžalované právnické osoby. Obžalovaná právnická osoba na výzvu soudu nikterak nereagovala, a proto jí usnesením ze dne 5. 2. 2019 č. j. 40 T 16/2014-26701 byl ustanoven opatrovník, a to Mgr. Radim Janoušek, advokát, AK Olomouc, Šantova 719/2. Rozhodnutí soudu bylo odůvodněno ustanovením § 34 odst. 5 zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob. Takto ustanovenému opatrovníkovi byla doručena obžaloba, předvolání k hlavnímu líčení a současně byl

opatrovník upozorněn i na možnost prostudovat si u nalézacího soudu vyšetřovací spis a učinit důkazní návrhy v přiměřené lhůtě do 29. 3. 2019. Veškeré písemnosti byly opatrovníkovi doručeny 7. 2. 2019 (viz č. l. 26701b). Opětovně po vrácení věci z odvolacího řízení bylo hlavní líčení zahájeno 15. 4. 2019 (č. l. 26773). Toto hlavní líčení, jakož i veškerá následující hlavní líčení, která předcházela vyhlášení druhého rozsudku nalézacím soudem, byla konána podle § 34 odst. 1, odst. 7 zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob v nepřítomnosti osoby oprávněné jednat před soudem podle občanského soudního řádu. Veškerých hlavních líčení se účastnil vždy řádně obeslaný opatrovník obžalované právnické osoby, což je zřetelné z jednotlivých protokolů o hlavním líčení. Hlavní líčení dne 15. 4. 2019 (viz protokol č. l. 26773) bylo, na základě pokynu odvolacího soudu, ve vztahu k obžalované právnické osobě konáno od samého počátku, tj. včetně přednesu obžaloby státním zástupcem, výslechu obžalovaných. Další důkazy následně provedené, byly dílem opakovány, a to především ve vztahu k trestní odpovědnosti obžalované právnické osoby. Dílem byly doplněny důkazy v intencích závazného pokynu odvolacího soudu, a to především ve vztahu k obžalovaným B. R., J. V., jakož i ve vztahu k obžalované právnické osobě. Rozsah dostupných důkazů, které byly u hlavního líčení dílem provedeny nově a dílem opakovány je patrný z protokolů o 15 hlavních líčeních konaných v době od 15. 4. 2019 do 27. 5. 2020. Při svém rozhodování akceptoval nalézací soud závazný právní názor odvolacího soudu o tom, že veškeré důkazy provedené u hlavních líčení, která ve věci proběhla (pozn. soudu, tj. v původní fázi řízení před vyhlášením rozsudku ze dne 14. 9. 2017), nelze použít vůči obžalované právnické osobě a nelze z nich vycházet při ustálení skutkového děje ve vztahu k obžalované právnické osobě, když nalézací soud musí tato hlavní líčení provést od počátku znovu. Takto nalézací soud postupoval, když má za to, že důkazy provedené před vyhlášením prvního rozsudku nalézacího soudu lze použít jako podklad skutkových zjištění, byť revidovaných v intencích závazného právního názoru odvolacího soudu, vůči obžalovaným B. R. a J. V.. V případě těchto obžalovaných odvolací soud nezjistil žádná závažná procesní pochybení při zajišťování a provádění důkazů, která by znamenala nemožnost z některého důkazu vycházet při ustálení skutkového děje. Kromě toho od samého počátku konání řízení před nalézacím soudem až do vyhlášení tohoto druhého rozsudku nalézacím soudem, zůstalo zachované i složení senátu, který ve věci rozhodoval. Skutková zjištění nalézacího soudu i odůvodnění tohoto rozsudku je proto z důvodu přehlednosti nezbytné rozdělit do dvou základních částí. Část první/ obsahuje skutková zjištění mající oporu v důkazech provedených v obou fázích hlavního líčení ve vztahu k obžalovaným B. R. a J. V., tj. důkazy původní i nově doplněné. Část druhá/ odůvodnění tohoto rozsudku pak obsahuje rozbor skutkových zjištění na podkladě důkazů provedených pouze v druhé fázi řízení vůči obžalované právnické osobě. Pro úplnost lze podotknout, že nalézací soud neakceptoval návrh procesních stran na příp. vyloučení trestního stíhání obžalované právnické osoby do samostatného řízení, když takový postup mu odvolací soud neuložil.

6. Odvolací soud dále zjistil pochybení nalézacího soudu při uzavření skutkových zjištění, neboť nebyly objasněny základní skutečnosti kolem rozsáhlé skupiny poškozených, které měly být dotčeny či uvedeny v omyl jednáním popsáním v podané obžalobě (bod 13. až 15. rozhodnutí odvolacího soudu). Nalézací soud nevyslechl samotné poškozené, kteří by mohli prokázat, jak dané jednání vnímali, jakým způsobem jim byla smlouva předestírána, co mělo být jejím obsahem, co předcházelo jejímu uzavření. Většina poškozených byla v přípravném řízení vytěžena jen na podkladě úředního záznamu o podaném vysvětlení podle § 158 odst. 6 trestního řádu, tj. v době před zahájením trestního stíhání a poté již nebyla po sdělení obvinění procesně řádným způsobem vyslechnuta. Proti způsobu provedení těchto úkonů nemá odvolací soud s ohledem na stovky poškozených žádných námitek, avšak má námítky proti samotné formulaci pokládaných otázek, neboť orgány činné v přípravném řízení v rozhodující části těchto úředních záznamů užily vůči poškozeným tzv. sugestivních otázek. Při zjišťování obsahu uzavíraných smluv totiž byly použity formulace „smlouvy o poskytnutí úvěru nebo půjčky“, přičemž takovou formulaci návodných otázek odvolací soud neakceptuje. Poškozeným byl tímto způsobem předestřen obsah odpovědi

na otázku, kterou se měl teprve zjistit postoj poškozených k uzavíranému druhu smluv. Nálezací soud se však dopustil závažného pochybení spočívajícího v tom, že tento postup orgánů činných v trestním řízení akceptoval a navíc se spokojil pouze s předestřením těchto úředních záznamů podle § 213 odst. 1 trestního řádu u hlavního líčení za situace, kdy obžalovaní nedali souhlas s jejich přečtením ve smyslu ustanovení § 211 odst. 6 trestního řádu. Nálezací soud proto pochybil, pokud v rámci hlavního líčení nevyslechl užší skupiny poškozených za jednotlivé společnosti XXXXX a XXXXX, neboť úřední záznamy o vysvětlení podle § 158 odst. 6 trestního řádu nejsou procesně řádnými důkazy v tomto řízení, o které by soud mohl opírat svoje skutkové závěry. Pochopitelně není v reálných možnostech nálezacího soudu vyslechnout všechny dotčené poškozené s ohledem na jejich celkové množství, avšak je proveditelné, aby nálezací soud vyslechl alespoň menší skupinu poškozených, ve které budou zastoupeni jak poškození, uzavírající smlouvy se společností XXXXX, tak se společností XXXXX. Odvolací soud má za to, že právě procesní výpověď samotných poškozených tvoří stěžejní okruh důkazů k prokázání skutkového děje, a to zejména k objasnění jednoho ze znaků objektivní stránky skutkové podstaty trestného činu podvodu podle § 209 trestního zákoníku, tj. uvedení v omyl. Poškozené je proto třeba podrobněji procesním způsobem doslechnout, ke skutečnostem rozhodným pro posouzení daného jednání, k tomu jak se s dotčenými společnostmi zkontaktovali, zda jim došla nějaká SMS zpráva a na základě jakého jednání, co bylo jejím obsahem, co poté následovalo, jak vnímali osobní schůzku s obchodním zástupcem, co mělo být předmětem této schůzky, jakou smlouvu uzavřeli apod. Podle názoru odvolacího soudu v dané trestní věci dosud nebylo prokázáno, jak samotní poškození uzavírané smlouvy vnímali. Z předloženého spisového materiálu se totiž naopak podává, že poškození, zejména z předchozího jednání, mohli usuzovat, že uzavírají smlouvu o poskytnutí požadovaného úvěru, nikoliv smlouvu o zprostředkování příležitosti uzavřít smlouvu o úvěru a nelze proto akceptovat původní závěr nálezacího soudu o tom, že poškození nebyli uvedeni v omyl, byť smlouva byla označena jako smlouva podle § 642 obchodního zákoníku. Nálezací soud postupoval v intencích tohoto závazného pokynu odvolacího soudu, avšak byl aktuálně limitován i možností vůbec fyzicky zajistit účast předvolávaných svědků – poškozených. V případě některých předvolávaných svědků, nebylo možné zjistit místo jejich pobytu. Zdravotní stav jiných svědků byl takový, že jim neumožňoval účast u hlavního líčení. Nálezací soud proto vyslechl svědky – poškozené v dostupném rozsahu, a to u hlavního líčení dne 16. 4. 2019 klienty společnosti XXXXX (M. F., R. G., J. H., M. F., P. Š.D., R. F.) a u hlavního líčení 17. 4. 2019 klienty společnosti XXXXX (P. K., M. M., I. K., Z. K.). Procesní úkony nálezacího soudu, směřující k předvolání dalších svědků, resp. k zjištění jejich pobytu zůstaly bezvýsledné (např. G. č. l. 26737, G. č. l. 26734, F. č. l. 26727, F. č. l. 26718, M. č. l. 26729, 26739, K. č. l. 26723, 26738, K. č. l. 26720, 26736, K. č. l. 26714 a další), když někteří svědkové v mezidobí onemocněli a nejsou proto schopni se k hlavnímu líčení ani v dohledné době dostavit (např. M. č. l. 26925, S. č. l. 27002, Š. č. l. 27001). Bezvýsledné zůstaly i úkony směřující k předvolání dalších navrhovaných svědků (D., F., L., M., L., K., F., C., T., N., K. a další).

### Skutková zjištění k bodu I. – obžalovaní B.R. a J.V.

7. Na úvod skutkových zjištění lze opětovně rekapitulovat dva zásadní společné důkazy pro obě dvě části skutkového děje, tj. výpovědi obžalovaných B. R. a J. V., učiněné v dosavadní fázi trestního řízení. **Obžalovaný B.R.** u hlavního líčení popřel, že by se dopustil trestného jednání, které se mu v obžalobě klade za vinu. Na svoji obhajobu uvedl, že nastoupil do pozice obchodního zástupce do firmy XXXXX, což mu nabídl obžalovaný J.V.. B.R. sám věděl, že jednatelem této firmy je M. J., který bydlel v sousedství a navíc sám měl zkušenosti s obdobnou prací u jiné firmy, proto smlouvu s firmou XXXXX podepsal. Sám byl pouze v pozici obchodního zástupce a získával tedy klienty různými způsoby, zejména prostřednictvím inzerátů v různých listech. Údaje, které mu klient poskytl, obžalovaný sám pomocí SMS zprávy zaslal do systému, který žádost klienta vyhodnotil a v případě, že byla kladně schválena, sjednal si s ním obžalovaný schůzku. Na schůzce

klient předložil občanský průkaz, obvykle pracovní smlouvu, doklady o výši mzdy a byl informován o výši vratné kauce, kterou složil oproti dokladu. Obžalovaný potvrdil, že takto získané peníze, ponížené o jeho vlastní provizi, zaslal na firmu, čímž jeho práce, jako obchodního zástupce skončila, neboť dál se o klienta starala firma. Na počátku roku 2011 obžalovaný tuto spolupráci s firmou XXXXX ukončil, neboť se mu naskytl možnost podnikat v jiném oboru. Na podzim roku 2011 byl osloven M. H., která mu nabídla opět možnost pracovat na pozici obchodního zástupce, a to ve společnosti XXXXX. Obžalovaný tuto nabídku přijal. Podle svého tvrzení, znal M. H. ještě z firmy XXXXX. Práce ve společnosti XXXXX byla prakticky totožná s tím, co obžalovaný dělal u společnosti XXXXX. Sám B.R. potvrdil, že u společnosti XXXXX uzavřel cca kolem 30 smluv a u společnosti XXXXX asi 15-20 smluv, ale podrobnosti si již s odstupem času nepamatuje. Spolupráci s firmou XXXXX ukončil, neboť se mu naskytl možnost opět podnikat v jiné oblasti, když dokonce našel investora. Na svoji obhajobu obžalovaný B.R. uvedl, že ani ve společnosti XXXXX, ani ve společnosti XXXXX nebyl statutárním zástupcem, ale vždy pracoval pouze jako obchodní zástupce. Jeho trestní stíhání je, podle jeho názoru, vykonstruované M. H., která ho již v minulosti obvinila z trestné činnosti, za což byla sama odsouzena a navíc bylo prokázáno, že B.R. je nevinen.

8. Také **obžalovaný J.V.** u hlavního líčení trestné jednání v plném rozsahu popřel s tím, že se necítí být vinen. Sám k věci uvedl, že někdy v roce 2010 jej oslovil M. J., kterého znal obžalovaný z minulosti, z práce v jiné firmě a nabídl mu opět práci ve společnosti, kterou sám M. J. založil. Tato společnost se zabývala zprostředkováním úvěrů a obžalovaný, jak sám potvrdil, tuto práci přijal a M. J. mu také předal kontakty na obchodní zástupce, které znal z předchozích společností. Na základě jeho pokynu obžalovaný tyto obchodní zástupce oslovil a oni začali pro firmu XXXXX pracovat. V této firmě také pracovala matka obžalovaného V. V., a to jako administrativní pracovnice. Na stejné pozici administrativního pracovníka byla zaměstnaná i M. H., která dokonce bydlela s jednatelem firmy M.J.v jednom bytě. Obžalovaný J.V. uvedl, že následně začal pracovat opět jako obchodní zástupce pro firmu XXXXX, a to na základě nabídky M. H.. V této firmě XXXXX uzavřel asi 30 smluv a práce byla v podstatě obdobná jako ta, kterou vykonával ve společnosti XXXXX. Činnost v této druhé firmě XXXXX ukončil na základě informací, které získal z médií, neboť zjistil, že M. H. zřejmě práci nedělala tak, jak měla a on sám s tím nechtěl mít nic společného. Na svoji obhajobu obžalovaný uvedl, že se domnívá, že je vše vykonstruované právě ze strany M. H., která do něj byla údajně zamilovaná, avšak obžalovaný ji odmítl, a proto se mu mstila. V rámci jiného trestního řízení dokonce vyšlo najevo, že právě M. H. byla tou osobou, která trestnou činnost páchala, avšak také J.V. byl z trestné činnosti obviněn. Bylo prokázáno, že tvrzení M. H. jsou lživá a vykonstruovaná. Také obžalovaný J.V. popsal svoji činnost obchodního zástupce v obou firmách, která spočívala především ve vyhledávání nových klientů nebo zájemců na základě inzerátů. Po získání podstatných informací zadal obžalovaný, jako obchodní zástupce, tyto informace o klientech do systému, a to pomocí SMS zprávy, následně, když systém klienta akceptoval, sjednal si s ním obžalovaný osobní schůzku, kde mu předložil dokumenty nebo smlouvy. Pokud klient po prostudování těchto smluv se vším souhlasil, smlouvu podepsal a oproti dokladu uhradil vratnou kauci, část vratné kauce si obžalovaný ponechal jako provizi a zbytek, včetně smlouvy odeslal do firmy. Tím jeho práce obchodního zástupce skončila.
9. Pro úplnost je třeba konstatovat, že postupem podle § 207 odst. 2 trestního řádu byly u hlavního líčení dne 26. 9. 2016 také čteny výpovědi, které obžalovaní učinili v přípravném řízení. B.R. opakovaně využil svého práva a ve věci odmítl vypovídat (č. l. 260-265, 270-271, resp. 274-277). Obžalovaný J.V. nejdříve k věci nevypovídal a následně vypovídal rámcově shodně jako u hlavního líčení dne 26. 9. 2017, kde však odmítl odpovídat na otázky procesních stran (výpovědi v přípravném řízení č. l. 286-289, 291-292, 294-295, 299-302). Oba obžalovaní pak u hlavního líčení dne 15. 4. 2019 znovu využili svého práva a ve věci odmítl vypovídat, proto z důvodu procesní opatrnosti soud podle § 207 odst. 2 trestního řádu opětovně přečetl jejich výpovědi, které učinili v přípravném řízení a v původní fázi hlavního líčení, tj. 26. 9. 2016. Žádnou z těchto výpovědí však



nelze použít jako procesně řádný důkaz v rámci skutkových zjištění učiněných vůči obžalované právnické osobě, jak bude rozvedeno dále.

### Skutková zjištění k bodu I./1 – společnost XXXXX

10. **Výpisem z obchodního rejstříku společnosti XXXXX** (č. l. 1337) bylo prokázáno, že tato společnost byla zapsána dne 2. 3. 2010 s IČO: XXXXX, přičemž jejím jediným jednatelem a jediným společníkem byl M. J., a to až do 16. 2. 2012, kdy se jednatelem a společníkem stal R. K.. Takto zjištěné skutečnosti plně korespondují s **notářským zápisem – zakladatelskou listinou obchodní společnosti XXXXX, sp. zn. NZ 57/2010, N 66/2010** (č. l. 1342), resp. s **notářským zápisem o převodu 100% obchodního podílu z M.J. na R. K., sp. zn. 187/2012, N 193/2012 ze dne 16. 2. 2012** (č. l. 1338). Lze učinit dílčí závěr o tom, že v inkriminovaném období od května 2010 do září 2011 byl jediným společníkem a jednatelem této firmy M. J., nar. XXXXX. Zcela nepochybně to mohl být právě M. J., který by objasnil rozhodné okolnosti fungování společnosti XXXXX i podstatu trestného jednání obžalovaných B. R. a J. V.. **M. J.** však v procesním postavení svědka u původního hlavního líčení dne 9. 1. 2017 využil svého práva a ve věci odmítl vypovídat, shodně jako v přípravném řízení. V nové fázi hlavního líčení byl M. J. opakovaně předvolán jako svědek, avšak nejdříve se ze zdravotních důvodů z neúčasti u hlavního líčení pouze omluvil (č. l. 26934) a později svou omluvu doprovodil jednoznačným vyjádřením o tom, že by u hlavního líčení opětovně využil svého práva a ve věci odmítl vypovídat (č. l. 27086). Výpověď **svědka R. K.** a zůstala bez většího důkazního významu. Jak vyplývá ze shora rozvedených listinných důkazů, R. K. se stal po M. J., tj. v následujícím období jediným jednatelem a společníkem této firmy XXXXX, avšak v období, kdy prostřednictvím této firmy prakticky žádné trestné jednání páčáno nebylo. R. K. byl vyslechnut v původní fázi hlavního líčení dne 5. 12. 2016 a v rámci své spontánní výpovědi nejdříve uvedl, že mu tuto společnost XXXXX někdo nabídl k podnikání, avšak jména obžalovaných B. R. a J. V. mu údajně nic neříkají. S odstupem času si žádné podstatné okolnosti nevybavuje. V souladu s ustanovením § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu soud přečetl výpověď R. K., kterou učinil v přípravném řízení (č. l. 644-650), avšak R. K. žádné rozhodné skutečnosti neuvedl, neboť potvrdil, že si z období převodu firmy pamatuje pouze na M.J., který byl s nějakým právníkem u převodu přítomen. R. K. údajně nepřevzal žádné účetnictví při převodu firmy, neboť předpokládal, že proběhne další schůzka, k níž ovšem nedošlo.
11. Dalším důkazem, kterým bylo prokázáno faktické fungování společnosti XXXXX byla svědecká výpověď **svědkyně M. P. H.**, vyslechnuté u hlavního líčení dne 23. 11. 2016 a nově pak 19. 11. 2019. Již u původního hlavního líčení dne 23. 11. 2016, kdy svědkyně vypovídala spontánně, bylo zřejmé, že si některé podstatné skutečnosti nepamatuje, a proto soud přistoupil ke čtení jejích výpovědí, které učinila v přípravném řízení a které lze k trestní odpovědnosti obžalovaných B. R. a J. V. vztáhnout (č. l. 461-471, 474-480, 491-520, 533-541, 542-556, 559-568). Svědkyně M. P. H. u hlavního líčení 23. 11. 2016 nejdříve potvrdila, že po ukončení střední školy nastoupila do společnosti XXXXX, a to asi v září nebo říjnu 2010, neboť se znala s J.V.. U hlavního líčení sice původně tvrdila, že do firmy nastoupila asi v únoru a pracovala tam asi do července až srpna, avšak vzhledem k časovým okolnostem považoval soud za rozhodující a korespondující s jinými důkazy, její výpověď z přípravného řízení. Zde uvedla, že do této firmy nastoupila v září nebo říjnu 2010, což logicky odpovídá tomu, kdy ukončila studium na střední škole. Svědkyně potvrdila, že ve firmě XXXXX pracovala jako operátorka, a to s počítačovým systémem, do kterého se zadávaly údaje, týkající se jednotlivých klientů. Svědkyně v podstatě byla na infolince a práci vykonávala převážně doma, neboť firma žádné vlastní rozsáhlé kanceláře neměla. Ve firmě ji zaučovala matka obžalovaného V. V., která ji vlastně naučila, že u každé smlouvy se dá najít nějaký problém, kvůli kterému smlouva nebude vyřízena. Toto vyjádření svědkyně, podle názoru soudu, přesně svědčí o skutečném záměru činnosti firmy XXXXX, kterou fakticky ovládali B.R. a J.V.. Firma zjevně nebyla určena k řádné podnikatelské činnosti, tedy ke zprostředkování půjček pro klienty od jiných peněžních ústavů, nebo dokonce k poskytování půjček z vlastních zdrojů firmy. Firma XXXXX zjevně sloužila pro získávání peněz od klientů pouhým předstíráním možnosti úvěr získat, tj.

uváděním v omyl jiných fyzických, event. právnických osob. Svědkyně již v přípravném řízení potvrdila, že skoro každý klient neměl dokumenty v pořádku, takže skoro všem nebyla půjčka poskytnuta. V této části koresponduje výpověď svědkyně provedeným listinným důkazům i výpovědím svědků – obchodních zástupců, kteří se dodatečně dozvěděli, že klienti půjčku nezískali, ačkoliv příslušné poplatky zaplatili. U hlavního líčení svědkyně také setrvala na své výpovědi z přípravného řízení, která je podle ní pravdivá v tom, že kde tvrdila, že obžalovaní J.V. a B.R. byli ve společnosti XXXXX (pozn. podobně jako ve společnosti XXXXX) obchodními zástupci a sepisovali smlouvy. Tyto skutečnosti svědkyně zjistila ze systému, který obsluhovala. B.R. určitě pracoval ve společnosti XXXXX jako obchodní zástupce a J.V., se kterým svědkyně převážně komunikovala, tam, podle jejího tvrzení, dělal vlastně všechno, co bylo potřeba. Jednatel společnosti XXXXX byl M. J., kterého svědkyně znala přes J. V.. Podle jejího názoru byl M. J. člověkem, který se nechal ovlivnit a dělal všechno, co mu obžalovaní řekli. Když svědkyně nastoupila do společnosti XXXXX, M. J. už zde působil, neboť tato firma už fungovala. M. J. měl také u sebe počítač, na kterém určitě pracoval, což svědkyně zjišťovala, když s ním bydlela v jednom bytě, ale nedokázala přesně určit, co vlastně M. J. na počítači dělal. Svědkyně M. P. H. připustila, že v té době se jí obžalovaný J.V. skutečně líbil, protože byl sympatický a charismatický a neměla tedy důvod mu nevěřit. Obžalovaný jí vlastně vysvětlil, že je to chyba potenciálních klientů, kteří jim nedodají všechno, co firma požaduje a skutečnost, že peníze nedostanou, když nesplní podmínky firmy, znamená, že si vlastně za to můžou sami. Přístup obžalovaného J. V. je zcela shodný jako byl instruktážní přístup jeho matky svědkyně V. V., která svědkyni M. P. H. zaučovala a analogické instrukce jí poskytla. Podle názoru soudu tyto údaje opět dokladují úmysl obžalovaných získat provize, úvěr neposkytnout, ani nezajistit. V opačném případě by totiž oni sami nebo osoby, které k tomu pověřili, zejména pak V. V., která jejich instrukce převzala, vyvinuli úsilí směřující k tomu, aby klient potřebné dokumenty doplnil nebo v nich uvedl informace, které by zvyšovaly jeho šanci úvěr získat. Skutečným záměrem činnosti obžalovaných ve firmě XXXXX, ostatně obdobně jako ve firmě XXXXX, bylo to, aby klienta dostali do situace, kdy jeho žádost bude z formálních důvodů zamítnuta nebo v minimálním časovém horizontu, který klientovi poskytl, nebude klient schopen nedostatky odstranit. Svědkyně M. P. H. opakovaně uvedla, že ve společnosti XXXXX byla pouze zaměstnancem a jednatelkou se stala až ve společnosti XXXXX. Činnost v těchto firmách na sebe ovšem navazovala. K dotazu obhájce obžalovaného B. R. svědkyně dále uvedla, že si myslí, že nějakou reportáž o společnosti XXXXX určitě viděla ve večerních zprávách nebo televizních novinách, ale, co v ní přesně bylo, si už nepamatuje. Podstatné pro závěry o trestní odpovědnosti zejména pak obžalovaného B. R. je to, že svědkyně M. P. H. fakticky vnímala oba obžalované jako společníky, kteří byli na stejné pozici. Svědkyně potvrdila, že oba obžalovaní byli kamarádi a v obou firmách pracovali společně, proto vypovídala, že byli společníci. V přípravném řízení dne 12. 7. 2012 svědkyně vysvětlila, že ve firmě XXXXX pracovala především na infolince. Administrativní práci, zejména rozdělování pošty dělala paní V.. Svědkyně sama dostávala za tuto práci ve firmě XXXXX nějakou mzdu od J. V., a to asi 12 – 14 tis. Kč v hotovosti. Podle jejího názoru však firmu řídili oba obžalovaní, tj. B.R. a J.V., nikoliv M. J.. V přípravném řízení dne 9. 9. 2013 dokonce uvedla, že jednatel firmy XXXXX byl M. J., který jí však nedával žádné přímé instrukce o tom, co sama má dělat. Podle názoru soudu výpověď svědkyně svědčí o tom, že fakticky firmu řídili obžalovaní B.R. a J.V.. Svědkyně totiž, jak sama uvedla, komunikovala především s obžalovaným J.V., a to v souvislosti se svou prací u firmy XXXXX a částečně také s obžalovaným B. R.. Sama uvedla, že pracovní smlouvu v této firmě vlastně neměla a opakovaně trvala na tom, že M. J. v rámci firmy XXXXX nic nerozhodoval a nic neřídil, protože všechno dělali oba obžalovaní, tj. B.R., J.V. a také matka obžalovaného V.V.. U které banky měla společnost XXXXX svůj účet a kdo se staral o finanční prostředky, příp. kdo vedl účetnictví firmy XXXXX, nedokázala svědkyně přesně uvést, ani u jednoho hlavního líčení, což vysvětlila tím, že pracovala pouze v tzv. callcentru společně s ing. V.. Ve výpovědi z 18. 9. 2013 svědkyně M. P. H. upřesnila, že pracovní smlouvu ve firmě XXXXX uzavřela počátkem února 2011. Společnost však přestala fungovat po odvysílání reportáže v televizi a svědkyně vlastně ani

sama neví, jestli některý z klientů XXXXX získal požadovaný úvěr. Ve společnosti svědkyně později pracovala pouze jako administrativní pracovnice a kompletovala smlouvy podle vzoru, který ji poskytla V.. Tyto skutečnosti svědkyně M. P. H. potvrdila i při svém výsledku 8. 1. 2014 a při závěrečném výsledku dne 2. 3. 2014 upřesnila, že s M.J. skutečně bydlela v jednom bytě, který byl nájemní. Když společnost XXXXX ukončila činnost, byla založena nová společnost XXXXX, která se lišila pouze tím, že měla mít údajně více investorů. Ke společnosti XXXXX se pak svědkyně M. P. H. vyjádřila u svého opětovného výsledku u hlavního líčení dne 19. 11. 2019, když k oběma firmám uvedla rozhodující skutečnosti opětovně. K firmě XXXXX svědkyně znovu potvrdila, že M. J. zde funkci jednatele aktivně nedělal a hlavou činnosti firmy XXXXX byli obžalovaní J.V. a B.R.. Byl to právě J. V., který svědkyni do firmy XXXXX dovedl, firmu řídil, i když formálně byl jako jednatel této firmy uvedený M. J.. Podle názoru svědkyně M. J. příliš chytrý nebyl, nechal se ovlivnit a dělal to, co mu řekli oba obžalovaní. Svědkyně, pokud pracovala ve firmě XXXXX, měla instrukce od matky obžalovaného V., instrukce získala svědkyně sepsané na dvou nebo třech stranách papíru formátu A4 a bylo zde uvedeno, co má říkat klientům na jejich případné dotazy. Po představení **listinných důkazů** (č. l. 813-815) svědkyně potvrdila, že jsou to právě ty instrukce, které od V. dostala a údaje uvedené tužkou si dopsala sama. Šlo vlastně o manuál, podle kterého měla postupovat. Formulace odpovědí v tomto manuálu na případné otázky sama o sobě svědčí o neochotě zástupců firmy jakkoli s klientem věcně jednat a poskytnout mu potřebnou součinnost. Například na dotaz klientům měla být poskytována informace o tom, že není povinností firmy zjišťovat, proč úvěr nebyl klientovi nabídnut, nebo příslušný pracovník či pracovnice není oprávněn klientovi dávat pokyny, jak má napsat odstoupení od smlouvy. Dokonce (č. l. 815) měla být klientovi poskytována informace o tom, že částka složená jako kauce je vratná, pokud bude mít po sobě jdoucí tři splátky včas a v plné výši uhrazené. Telefonní číslo XXXXX je placenou linkou, která nemá s firmou XXXXX nic společného, vedle toho měla být klientům poskytnuta i informace, resp. odpověď v tom smyslu, že obchodní zástupci nejsou oprávněni podávat klientům informace k jejich již uzavřeným smlouvám a dokonce takové informace na infolince nejsou poskytovány třetím osobám, pouze tomu kdo smlouvu uzavřel. Svědkyně v rámci této výpovědi potvrdila, že podle tohoto tzv. manuálu postupovala a smlouvy zřejmě chodily k V., potom agendu převzala ona sama. Pokud klient neměl všechny dokumenty, zapsala to do systému a tím to bylo vyřízené. Také toto vyjádření svědkyně svědčí o minimální, resp. téměř nulové snaze firmy XXXXX, resp. obou obžalovaných, kteří firmu fakticky řídili, dosáhnout toho, že by potenciální klienti odstranili vady svých žádostí a doplnili potřebné dokumenty v přiměřené lhůtě. Svědkyně vysvětlila, že když klient neměl dokumenty v pořádku, došel mu dopis o výsledku, což bylo většinou to, že mu půjčka nebyla schválena, protože nedoložil vlastně všechno, co měl. K dotazu obhajoby svědkyně potvrdila, že komunikovala především s J.V., ale podle jejího soudu byli oba obžalovaní, tedy J.V. i B.R., partneři, protože rozhodovali spolu a dělali všechno spolu.

12. S výpovědí svědkyně M. P. H. korespondují i listinné důkazy provedené u hlavního líčení. Jedná se především o její **Pracovní smlouvu ze dne 1. 10. 2010** (č. l. 557), kterou bylo prokázáno, že se svědkyně stala zaměstnancem firmy XXXXX od tohoto data. Pracovní poměr byl sjednán na dobu neurčitou a svědkyně byla zaměstnána jako vedoucí klientského centra.
13. Ke společnosti XXXXX se vyjádřila u hlavního líčení dne 6. 12. 2016 také matka obžalovaného **svědkyně V.V.**, která pracovala především ve společnosti XXXXX. Svědkyně tvrdila, že práce v této firmě jí byla nabídnuta ze strany jednatele M.J., neboť v té době, tj. na konci roku 2010 byla bez pracovního poměru. Sama nastoupila do firmy XXXXX, avšak pracovní smlouvu neměla žádnou uzavřenou. Vzhledem k tomu, že měla živnostenský list, uzavřela s firmou nějakou jinou smlouvu, kterou již přesně nedokázala označit. Svědkyně uvedla, že především obsluhovala infolinku a dělala administrativní činnost, např. tzv. Prima půjčku. Když přišly výsledky vyhodnocení klienta, jestli klient prošel nebo neprošel, tak jí jednatel firmy, tj. M. J. posílal emailem informace a těm klientům, kteří tzv. prošli, svědkyně chystala smlouvy. S M.J. komunikovala především emailem a sama ve firmě pracovala přibližně půl roku, tj. do jara 2011. Práci pro firmu

dělala svědkyně především doma, neboť od M.J. dostala mobilní telefon, jehož prostřednictvím obsluhovala infolinku. M. J. ji pro tuto práci zaškoloval a také jemu svědkyně předávala materiály týkající se jednotlivých klientů. Kdo další pro tuto firmu pracoval, sama údajně neví, stejně jako to, kolik měla firma zaměstnanců. Spolupráci s firmou Prima půjčka zařídil pro firmu XXXXX její jednatel M. J., který dával svědkyni také pokyny k tomu, co je třeba u této partnerské firmy dělat. Svědkyně dále uvedla, že do této firmy odesílali klienty proto, aby jim zde poskytli úvěr, neboť firma XXXXX, pro kterou svědkyně pracovala, byla vlastně firma zprostředkovatelská a sama žádné úvěry neposkytovala. Kolika klientům byly v konečném důsledku úvěry poskytnuty, svědkyně určit nedokázala, protože prvotní informace od partnerské firmy přicházely jednatelem firmy. Obžalovaný J.V., tedy syn svědkyně, jednal především s obchodními zástupci, což svědkyně ví podle toho, že často jezdil i mimo Brno. Obchodního zástupce dělal i spoluobžalovaný B.R.. Podle názoru svědkyně byl jednatel firmy XXXXX M. J. nejen kamarád jejího syna, ale také to byl inteligentní a chytrý kluk, který uměl pracovat s počítačem. V závěru své výpovědi svědkyně V.V. uvedla, že znala M. H., kterou sama koncem roku 2010 zaškolovala ohledně infolinky. V té době byl ve firmě velký objem práce, který svědkyně sama nezvládala. Kde však M. H. práci pro tzv. infolinku firmy XXXXX vykonávala, svědkyně uvést nedokázala s vysvětlením, že u nich v bytě to však nebylo. Pro úplnost lze podotknout, že v druhé fázi hlavního líčení, tj. u jednání dne 19. 11. 2019 svědkyně V.V. využila svého práva a ve věci odmítla vypovídat. Výpověď **svědkyně J. H.**, učiněná v přípravném řízení (č. l. 1103), byla provedena u hlavního líčení dne 3. 10. 2016 v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu, avšak zůstala bez jakéhokoliv důkazního významu. Svědkyně totiž využila svého práva a ve věci odmítla vypovídat.

14. K pokynu odvolacího soudu byly opatřeny a u hlavního líčení provedeny listinné důkazy, které se týkaly bankovních účtů společnosti XXXXX. Ze **zprávy Raiffeisen bank a. s.** (č. l. 26672) bylo zjištěno, že pro subjekt XXXXX zde byl veden účet č. XXXXX, a to v období od 28. 10. 2010 do 24. 4. 2014. Účet založil M. J. a také pouze on měl k účtu dispoziční oprávnění v době od 28. 10. 2010 do 19. 4. 2011. Aktuální zůstatek na tomto účtu ke dni 17. 12. 2018 činil 0,00 CZK. K účtu byla vydána jedna platební karta, a to rovněž na jméno M. J.. Ze **zprávy České spořitelny a. s.** (č. l. 26679) bylo zjištěno, že společnost XXXXX byla majitelem běžného účtu č. XXXXX, který byl založený dne 19. 4. 2011 a zrušen 2. 1. 2012. Dispoziční právo k tomuto účtu po celou dobu měl pouze M. J.. K tomuto účtu byla vydána pouze jedna platební karta, a to rovněž pro M.J. (č. l. 26677). Ze **zprávy Fio Bank a. s.** (č. l. 26685) bylo zjištěno, že firma XXXXX měla u tohoto peněžního ústavu od 24. 5. 2010 účet č. XXXXX. Dispoziční právo k tomuto účtu měl M. J. a J.V., oba bez jakéhokoliv omezení, přičemž M. J. měl i přístup k internetovému bankovníctví. Aktuální zůstatek na tomto účtu je 1.344,10 Kč. J.V. měl u tohoto peněžního ústavu svůj vlastní účet založený 1. 7. 2011, k němuž měl pouze on dispoziční oprávnění včetně internetového bankovníctví a aktuální zůstatek na tomto jeho účtu činí 1.771,36 Kč.
15. Další skupinu důkazů tvoří **svědecké výpovědi obchodních zástupců společnosti XXXXX V. B.** u hlavního líčení 11. 10. 2016 žádné rozhodné skutečnosti nepotvrdil, neboť uvedl, že sám s žádným klientem smlouvu neuzavřel. Obdobně vypovídal 12. 10. 2016 **svědek P. S.**, který rovněž žádnou smlouvu s klientem neuzavřel a na vysvětlení pouze dodal, že sám měl s firmou uzavřenou zprostředkovatelskou smlouvu a také spolupracoval se svým kamarádem J.. Téhož dne byl vyslechnut **svědek V. Š.**, který vypovídal shodně jako v přípravném řízení a uvedl, že podepsal jednu, Minimálnědvě smlouvy s nějakým klientem, ale tato práce se mu nelíbila, proto v ní dál nepokračoval. **Svědka R. P.**, vyslechnutý dne 22. 11. 2016 uvedl, že uzavíral s klienty smlouvy o zprostředkování nikoliv o půjčce, takových smluv uzavřel asi 10 a odevzdával je vždy jednatelem společnosti XXXXX M.J.. Klient za tuto smlouvu o zprostředkování půjčky platil poplatek asi 5 až 7 tis. Kč. Výpověď **svědka R. K.**, která je rozebrána shora, žádné podstatné skutečnosti nepřinesla, neboť svědek uvedl, že mu pouze byla taková práce nabídnuta, ale on sám žádnou smlouvu s klientem neuzavřel. **Svědka J. D.** u hlavního líčení den 6. 12. 2016 tvrdil, že nabízel klientům úvěr od firmy XXXXX, ale současně potvrdil, že vlastně neví, kdo měl klientům peníze

půjčovat. Sám uzavřel asi 10 – 12 smluv, za které mu měli konkrétní klienti platit vždy cca 4.000 Kč. V nové fázi hlavního líčení byl J. D. vyslechnut u hlavního líčení dne 19. 11. 2019 a vypovídal fakticky shodně jako ve své předchozí výpovědi. Také u tohoto hlavního líčení svědek vysvětlil, že se setkal s B. R., který zřejmě pracoval ve firmě XXXXX jako obchodní zástupce a nabídl svědkovi tuto spolupráci. Jednatel firmy XXXXX byl, podle vyjádření svědka, M. J., který byl schopen pracovat na počítači a také dodával svědkovi smlouvy. O práci J. V. v této firmě neměl svědek žádné bližší informace. Shodně jako M. P. H. také tento svědek potvrdil, že infolinku obsluhovala právě tato svědkyně a on sám dostal pokyn, aby jako obchodní zástupce se na ni obracel. Klientům měly peníze fakticky poskytovat nějací investoři, což svědkovi řekl B.R.. **Svědka J. K.** u hlavního líčení dne 8. 12. 2016 uvedl, že uzavíral smlouvy o zprostředkování půjček, avšak kolik takových smluv uzavřel, přesněji určit nedokázal s vysvětlením, že jich bylo hodně. Sám při své práci komunikoval s obžalovaným J.V.. Za uzavření smlouvy o zprostředkování půjčky mu klienti platili vratný poplatek ve výši 6 – 12 tis. Kč, když výše tohoto poplatku i podmínky vrácení, podle jeho tvrzení, vyplývala ze smlouvy, kterou s klientem podepsal. Svědek J. K. opakovaně v rámci své výpovědi u hlavního líčení mluvil o tzv. zprostředkovatelských smlouvách, avšak v rozporu s tím uvedl, že to chápal vlastně tak, že firma XXXXX peníze poskytuje z vlastních zdrojů. Po představení části výpovědi z přípravného řízení, kde uvedl, že firma XXXXX měla svoje investory, vysvětlil, že vlastně trvá na své výpovědi, kterou v přípravném řízení učinil. Za podstatnou považuje nalézací soud výpověď svědka J. K. v té části, kde potvrdil, že se stávalo, že klient, když si smlouvu o zprostředkování půjček přečetl, tak ji odmítl podepsat a dále s ním tedy svědek nejednal. Nově byl J. K. vyslechnut u hlavního líčení 20. 11. 2019 a vypovídal shodně jako ve své předchozí výpovědi. Svědek se vyjádřil především k činnosti obžalovaného J. V., který s ním zřejmě uzavřel smlouvu o spolupráci s touto společností. Pracovní problémy svědek řešil s J.V., který mu také poskytl informace o tom, že finanční prostředky klientům má poskytovat nějaký třetí subjekt, který je partnerem jejich firmy. S obžalovaným B. R. se svědek fakticky nijak pracovní nestýkal, i když jeho domněnka byla ta, že B.R. také firmu řídil. Ani **svědkyně D. P.**, vyslechnutá u hlavního líčení rovněž dne 8. 12. 2016, nedokázala přesněji uvést, kolik smluv s klienty uzavřela. Uvedla pouze, že se jednalo o zprostředkovatelské smlouvy, avšak kdo měl peníze klientům poskytovat, sama neví s tím, že údajně mělo jít o soukromého investora. Svědkyně také uvedla, že klient platil jakýsi manipulační poplatek ve výši 4.000 Kč. D. P. byla opětovně vyslechnuta u hlavního líčení dne 21. 11. 2019 a potvrdila, že po schůzce uzavřela nějakou dohodu o spolupráci s obžalovaným J.V.. Svědkyně sama uzavřela jednu nebo dvě smlouvy s klientem a v okamžiku, když od klientky zjistila, že ona půjčku nedostala, svědkyně si sama vyhledala na internetu informace a zjistila, že klienti půjčky nedostávají, že se z nich jen vytáhne manipulační poplatek. K dotazu soudu svědkyně uvedla, že obžalovaný J.V. byl zřejmě jednatel nebo měl ve firmě nějakou vyšší pozici, protože takto se prezentoval a sám jí potřebné informace poskytl. Na svědkyni působil dojem, že je jednatel, protože jí předkládal smlouvy a také smlouvu podepisoval. S B. R. se svědkyně neseetkala. Pro vysvětlení svědkyně uvedla, že na informativní schůzce byla s kolegy J. a N. a setkali se právě s J.V., který smlouvy podepisoval, což svědkyně dovodila z toho, že bral tužku do ruky. **Svědka M. P.** u hlavního líčení dne 9. 1. 2017 nedokázal přesněji uvést počet smluv, které s klienty uzavřel s tím, že jich bylo přibližně 20. Také on potvrdil, že nenabízel klientům přímo úvěr, ale možnost, aby si peníze půjčili. Sám tedy, pokud jednal jménem společnosti XXXXX, nabízel zprostředkování úvěru, který měl být od soukromého investora. Klienti mu za to poskytovali jakýsi poplatek, který byl ve výši minimálně 7.000 Kč. Po představení části výpovědi z přípravného řízení (č. l. 2032, resp. 2045) svědek uvedl, že pokud tvrdil, že smluv bylo 60 – 80 myslel to asi dohromady. Někteří klienti, kteří se seznámili se smlouvou, její podepsání odmítli. Předloženou tzv. hnedou složku, tj. smlouvu s potřebnými materiály firmy XXXXX, které byly poskytovány klientům (např. č. l. 208), svědek M. P. osobně zná a s tímto materiálem pracoval. Svědek byl opětovně vyslechnut u hlavního líčení 21. 11. 2019 a uvedl, že ke společnosti se dostal tak, že jej kontaktoval J.V., kterého znal z předchozí společnosti a nabídl mu prakticky stejnou pozici, avšak lepší provize. Svědek měl uzavřenou smlouvu o spolupráci a v této firmě se setkal s B. R., který byl, podle jeho soudu,

pravděpodobně na pozici obchodního zástupce. K činnosti J. V. ve firmě XXXXX svědek uvedl, že na něj působil jako manažer, jako člověk, který shání lidi nebo něco v tom smyslu. Úkolem svědka, jako obchodního zástupce, bylo uzavřít s klientem smlouvu a v případě, že mu klient volal, že nemá nic vyřešené, odkázal ho na infolinku. Obchodní zástupce **svědek L. S.**, vyslechnutý rovněž 9. 1. 2017, rovněž potvrdil, že nabízel klientům tzv. zprostředkovatelské smlouvy, a to jak s firmou XXXXX, tak později s firmou XXXXX. U firmy XXXXX takových smluv uzavřel asi 10 a klient za to platil poplatek asi 4.500 – 6.500 Kč. Podle názoru svědka byl tento poplatek vratný, ale podmínky vrácení byly stanoveny ve smlouvě. Také on potvrdil, že tzv. hnědou složku osobně zná a minimálně polovina klientů, se kterými jednal, odmítla smlouvu podepsat poté, co se seznámila s jejími podmínkami a tito klienti také poplatek nezaplatili. Svědek byl opětovně vyslechnut u hlavního líčení 21. 11. 2019 a potvrdil stejné skutečnosti. Byl to zřejmě J.V., který ho oslovil s nabídkou práce pro firmu XXXXX a svědek klienty získával na základě inzerce. Klient platil manipulační poplatek hned v hotovosti, a to do rukou svědka. Svědek si z poplatku nechal provizi a zbytek poslal na účet. Jakou měl roli ve firmě B.R., svědek podrobně popsat nedokázal a potvrdil, že ho pouze někdy viděl s J.V.. O M. H. se domníval, že je to pracovnice na telefonní infolince a ve firmě XXXXX M. J. zřejmě dělal obchodního zástupce. J. V. považoval svědek za svého nadřízeného, který jej do firmy přivedl, tedy něco jako nadřízený obchodní zástupce. Ve firmě XXXXX svědek zprostředkoval klientům půjčku nebo úvěr údajně od nějakého investora. Nebylo však jeho úkolem řešit otázku, zda klientovi byla nebo nebyla půjčka poskytnuta. **Svědka R. K.** byl vyslechnutý dne 16. 1. 2017 u hlavního líčení a uvedl, že on takových smluv uzavřel minimum asi 2 – 3, na podrobnosti si ovšem nepamatuje, ale podle jeho názoru půjčku měly poskytnout nějaké banky. Po předestření výpovědi z přípravného řízení na této svědek setrval a uvedl, že má informace např. od policie o tom, že jedné klientce byla půjčka poskytnuta. **Svědka Z. Š.**, jako obchodní zástupkyně, uzavřela, podle své výpovědi, minimálně 3 takové smlouvy o zprostředkování půjčky. Rovněž ona potvrdila, že jí klienti platili 2,5 – 3 tis. Kč, z čehož asi polovina byla určena jako provize pro ni, tedy pro obchodní zástupkyni, a zbytek odesílala na firmu. Jednoznačně Z. Š. uvedla, že na osobních schůzkách s klientem každého s obsahem smlouvy podrobně seznámila. U hlavního líčení dne 16. 1. 2017 byla vyslechnuta obchodní zástupkyně **M. H.**, která uvedla, že měla smlouvu o spolupráci a takových zprostředkovatelských smluv uzavřela, podle svého odhadu, asi 6. Nabízela úvěry, které snad měla poskytnout firma XXXXX, ale svědkyně uvedla, že neví, jestli peníze měly být poskytnuty z vlastních prostředků firmy XXXXX nebo nějakým jiným subjektem. Výslovně uvedla, že dokonce neví, co v té smlouvě bylo v podrobnostech uvedeno, ale výslovně potvrdila, že ona ji sama klientovi vždy četla. Svědkyně setrvala na své výpovědi, kterou učinila v přípravném řízení s vysvětlením, že si s odstupem času na podrobnosti nepamatovala. U hlavního líčení také uvedla, že tzv. žlutou, resp. hnědou složku (např. č. l. 1743) zná, stejně jako tzv. modrou složku (např. č. l. 2764), neboť následně spolupracovala také s firmou XXXXX. Obchodní zástupkyně **M. G.** u hlavního líčení dne 23. 1. 2017 nedokázala konkretizovat množství smluv, které s klienty uzavřela. Potvrdila pouze, že nabízela tzv. nebankovní půjčky a výslovně uvedla, že to bylo pro tzv. rizikové klienty, kteří jí za to poskytovali poplatek ve výši cca 6.000 Kč. Kdo měl tyto půjčky klientům poskytnout, svědkyně sama uvést nedokázala. M. G. také popsala, že nejdříve se ve firmě dělal tzv. scoring, jestli klient prošel nebo neprošel a poplatek byl vlastně za uzavření této zprostředkovatelské smlouvy. Rovněž **I. B.**, vyslechnutá u hlavního líčení dne 23. 1. 2017 nedokázala počet smluv, které příp. s klienty uzavřela, blíže konkretizovat. S odstupem času uvedla pouze pravděpodobnost, že pracovala pro firmu XXXXX s tím, že si na podrobnosti nepamatuje. Podstatné je však vyjádření svědkyně I. B. o tom, že při osobním jednání s klientem, zjevně tedy po seznámení se smlouvou a jejími podmínkami, někdy klient odmítl smlouvu podepsat. Téhož dne byla vyslechnuta i **svědkyně L. M.**, která rovněž nevěděla, kolik smluv s klienty podepsala. Uvedla pouze, že klient skládal tzv. vratnou kauci ve výši cca 5.000 Kč a více. Měl zřejmě možnost, pokud bude půjčku splácet, dosáhnout toho, aby se mu tato vratná kauce vrátila. Svědkyně potvrdila, že klientům předkládala materiály v tzv. hnědé složce (např. č.l. 1887). Také L. M., obdobně jako např. I. B. a další obchodní

zástupci výslovně uvedla, že někdy klient smlouvu odmítl podepsat, a to poté, co si ji na osobní schůzce se svědkyní přečetl. **Svěddek B. M.** u hlavního líčení dne 23. 1. 2017 uvedl, že celkem smluv uzavřel asi 100, avšak pracoval pro firmy XXXXX i XXXXX. Tyto firmy byly poskytovatelem půjček a svědek sám měl s každou z nich uzavřenou smlouvu o spolupráci. Tuto činnost vykonával asi 1,5 roku. U hlavního líčení svědek uvedl, že klient vždy platil obchodnímu zástupci nějaký poplatek, který byl zřejmě vratný, ale výši tohoto poplatku určit nedokázal. Poplatek snad měl být klientovi vrácen, pokud půjčku dostane a bude ji řádně splácet. B. M. výslovně uvedl, že žádný nátlak klienty nikdy nevyvíjel, o čemž svědčí to, že ne každý klient smlouvu podepsal. Smlouvu odmítli podepsat např. ti klienti, kteří nechtěli předem nějakou kauci poskytovat, nebo ti kteří s podmínkami nesouhlasili. **Svědčyně R. S.** u hlavního líčení 23. 1. 2017 uvedla, že sama měla s firmou XXXXX také smlouvu o spolupráci a činnost obchodního zástupce dělala asi 1,5 roku. Celkem uzavřela přibližně 20 smluv, za které klienti obvykle platili zálohu 6 – 8 tis. Kč. Také R. S. popsala mechanismus jednání s klienty, tedy to že pokud klient projevil zájem, nejdříve se dělal tzv. scoring, čili prověřování klienta a teprve poté došlo na osobní schůzku. V případě klientů, se kterými ona jednala, zřejmě nikdo neodmítl smlouvu podepsat.

16. Výpovědi dalších svědků, převážně obchodních zástupců, firmy XXXXX, kteří byli v přípravném řízení vyslechnuti procesně řádným způsobem, byly u hlavního líčení čteny podle § 211 odst. 1 trestního řádu, tedy za souhlasu procesních stran. **Svěddek F. B.** (č. l. 1622) v přípravném řízení uvedl, že vše probíral s jednatelem M. (zjevně tedy s M. J.) a uzavřel přibližně 5 smluv o zprostředkování úvěru, když klienti platili vratnou kauci. Ta měla být použita na příp. nesplacené splátky. M. tvrdil, že klienty budou vyplácet investoři, a to cca z 90%. F. B. takové smlouvy uzavřel 3 – 4 a pracoval jak pro firmu XXXXX, tak pro firmu XXXXX. Jednoznačně svědek uvedl, že na osobní schůzce si klient smlouvu nejdříve přečetl, pak mu on sám podmínky smlouvy ještě ústně vysvětlil, příp. zodpověděl klientovi dotazy. Pokud klient se vším souhlasil, teprve poté smlouvu podepsal. Rovněž **svědkyně O. B.** (č. l. 1680) v přípravném řízení uvedla, že měla s firmou XXXXX podepsanou smlouvu o spolupráci a firmu zastupovali Honza (obžalovaný J.V.) a B. (obžalovaný B.R.), kteří se jí údajně představili jako jednatele firmy XXXXX. V této části výpověď svědkyně Oldřišky B. svědčí, podle názoru nalézacího soudu, o tom, že oba obžalovaní zajišťovali v rámci společnosti XXXXX další obchodní zástupce, kteří by smlouvy s klienty uzavírali. Svědkyně dále uvedla, že společnost XXXXX vyřizovala lidem půjčky a ona sama měla asi 4 – 5 takových případů. Klient zaplatil vratnou kauci a o tom, jak sama má s klienty jednat, zřejmě dostala tzv. manuál obchodního zástupce. Obdobně vypovídal i **svědek J. F.** (č. l. 1758), který uvedl, že do firmy XXXXX ho přivedl obžalovaný J.V. a svědek podepsal s firmou smlouvu o spolupráci. Za firmu XXXXX smlouvu podepsal jednatel, avšak J. F. nedokázal určit, kdo vlastně tím jednatelem byl. Obdobně jako svědkyně O. B. také svědek J. F. potvrdil, že klient skládal tzv. vratnou kauci nebo zálohu, a když se seznámil s obsahem smlouvy, zejména tím, že si ji na osobní schůzce přečetl, tak potom smlouvu podepsal a vratnou zálohu zaplatil. Dodatečně svědek potvrdil, že jednatelem firmy byl M. J., který vlastně svědkovi samotnému dal smlouvy, které svědek poskytoval klientům. Podle svého vyjádření J. F. takových smluv uzavřel více než 10. Také **svědek K. J.** (č. l. 1836) v rámci své výpovědi uvedl, že mu smlouvu ukázal M. J. a svědek s ní souhlasil. Sám neví, kdo měl klientům půjčky poskytovat, tedy kdo měl klienty tzv. vyplácet, ale sám takových klientů zajistil asi 30 – 40. Svědek K. J. jednoznačně uvedl, že další smlouvy pro klienty dostával právě od M.J.. Klienti, se kterými on sám jednal, podepisovali smlouvu dokonce na každé stránce, a to poté, co si každý z klientů nejdříve sám smlouvu přečetl a následně mu svědek ještě zodpověděl jeho případné dotazy. Opětovně byl K. J. vyslechnut jako svědek u hlavního líčení dne 30. 1. 2020 a vypovídal shodně jako v předchozí výpovědi. Svědek potvrdil, že jej do společnosti přivedl M. J. a z předchozích zkušeností svědek věděl, že tam pracují také obžalovaní B.R. a J.V.. Ve firmě XXXXX začal svědek vyvíjet zprostředkovatelskou činnost. M. J., kterého znal z činnosti v ostravské firmě, se tentokrát prezentoval jako majitel firmy a také s ním svědek smlouvu uzavřel. Veškeré problémy však svědek řešil s J.V., a to na schůzkách, telefonicky apod. Jaká byla skutečná

pozice J. V. ve firmě XXXXX svědek přesně popsat nedokázal, uvedl pouze, že obžalovaný sháněl ve firmě obchodní zástupce, poskytoval jim instrukce a M. J. svědkovi řekl, že v případě problémů se má obracet právě na J. V.. Společnost XXXXX byla prezentována jako zprostředkovatelská společnost, která klientovi vyhledává nejvhodnější subjekt, který by byl schopen ho financovat jménem XXXXX. Smlouvy i související doklady svědek přebíral od J. V. a od klientů pak získával poplatky ve výši 2.000 až 6.000 Kč v hotovosti. Na schůzkách s klienty jim svědek prezentoval informace vycházející ze smluv, v nichž byla lhůta, ve které mohou klienti požádat o vrácení poplatku. Podle názoru svědka byl B.R. ve společnosti XXXXX na stejné pozici jako svědek sám nebo jako J.V.. J.V. však byl zřejmě na pozici vyšší, neboť měl na starosti svědka i další obchodní zástupce. Také **svědek Z. M.** (č. l. 1926) uvedl, že klient si smlouvu nejdříve řádně přečetl a bylo na něm, zda bude podmínky firmy, které byly uvedeny ve smlouvě, akceptovat. Kdo měl žadatelům tyto půjčky vyplácet, Z. M. určit nedokázal, avšak potvrdil, že sám měl s firmou XXXXX uzavřenou smlouvu o spolupráci. Oba obžalovaní, se kterými jednal, měli zřejmě ve firmě vysoké postavení a on zde působil jako obchodní zástupce. Nálezací soud považuje za nezbytné upozornit na jednoznačné vyjádření svědka o charakteru žadatelů o půjčku, tzv. klientů. Svědek uvedl, že potenciální klienty vlastně nezajímalo, zda uzavírají se svědkem smlouvu o půjčení nebo o zprostředkování, ale on sám trval na tom, aby si vše důsledně přečetli, a to i to, co bylo v textu smlouvy napsáno poměrně drobným písmem. S odstupem času nedokázal v rámci své svědecké výpovědi obsah smlouvy určené pro klienta přesně interpretovat. Na obdobné pozici působila i svědkova matka **M. M.** (č. l. 1943), která byla rovněž vyloučena procesně řádným způsobem v přípravném řízení. S odstupem času tato svědkyně pouze potvrdila, že zřejmě pracovala jako obchodní zástupkyně pro firmu XXXXX a veškeré údaje, které v rámci své svědecké výpovědi uvedla, byly v rovinně pravděpodobnosti. Svědkyně vysvětlila nejen, že si nic nepamatuje, ale pokud na některé otázky odpověděla, pak to bylo s tím, že asi to bylo tak, jak řekla. Nedokázala ani určit, zda a příp. kolik smluv s konkrétními klienty uzavřela. K roli obžalovaného J. V. se vyjádřila v rámci své výpovědi **svědkyně P. N.** (č. l. 1979), která potvrdila, že jí kontakt na firmu zprostředkoval její známý J., který jí dokonce řekl, že firma má nějaké investory. Svědkyně se setkala s obžalovaným J.V., který jí vše vysvětlil, zejména to, že bude s klienty podepisovat zprostředkovatelské smlouvy. P. N. s firmou XXXXX podepsala nějakou spolupráci. J.V. jí dal kopie smluv, vysvětlil jí celkový postup práce obchodního zástupce od zadávání inzerátů, přes SMS zprávy o údajích klientů k následnému scoringu a schůzce s klientem. Na těchto schůzkách P. N. s klienty smlouvu podrobně prošla a když klient souhlasil, pak smlouvu podepsal, zaplatil příslušný poplatek, o čemž rovněž dostal doklad. Podle jejího názoru měl každý z klientů dostatek prostoru na to, aby se zeptal na cokoli, co se týkalo podmínek smlouvy. Kolik smluv s klienty svědkyně uzavřela, sama určit nedokázala. Charakter společnosti XXXXX potvrdil také **svědek P. Š.** (č. l. 2193), který uvedl, že mu pozici obchodního zástupce v této firmě zprostředkoval obžalovaný J.V., který ve firmě už sám, jako obchodní zástupce, působil. P. Š. podepsal s firmou zprostředkovatelskou smlouvu a jednatel firmy M. J. mu dal smlouvy pro klienty a také ho proškolil a vlastní zprostředkovatelskou smlouvu se svědkem podepsal. M. J. byl, podle názoru svědka, majitelem firmy XXXXX, zatímco obžalovaný J.V. byl pouze na pozici obchodního zástupce. P. Š. v rámci své procesně řádné výpovědi v přípravném řízení uvedl, že klienty na schůzce výslovně upozorňoval na to, že jde o zprostředkovatelskou smlouvu nikoliv smlouvu o přímé půjčce peněz. Na schůzce také s každým klientem prošel veškeré body smlouvy a pokud klient něčemu nerozuměl, pak mu to svědek obvyklým způsobem vysvětloval. Zpravidla klienti smlouvu podepsali, ale někdy se také stalo, že s podmínkami smlouvy nesouhlasili a smlouvu nepodepsali. Někteří klienti dokonce ani na osobní schůzku nepřišli a odmítli další jednání už ve fázi, když jim telefonicky svědek sdělil, že sice prošli, ale budou muset složit kauci. **Svědkyně S. Z.** (č. l. 2238) v přípravném řízení uvedla, že pro firmu XXXXX pracovala asi týden, neboť jí to nabídl její známý M. P. s tím, že firma XXXXX zprostředkovává půjčky. Svědkyně se sešla s oběma obžalovanými, tedy J.V. a B. R., kteří jí poskytli informace o zprostředkování půjček, avšak ona sama nezískala informace o tom, kdo úvěry klientům poskytuje. Podle svého názoru svědkyně uzavřela několik minimálně 5 smluv s klienty, ale



sama neví, jestli klienti půjčku dostali, neboť si na to jednak nepamatuje a jednak už se o případ dál nezajímala. S výpovědí svědkyně Simony Závodské koresponduje výpověď **svědka M. P.** (č. l. 2013) čtená u hlavního líčení dne 10. 1. 2017, který rovněž ve firmě XXXXX pracoval jako obchodní zástupce, a to na základě smlouvy o spolupráci, kterou podepsal. M. P. uvedl, že o činnosti obchodního zástupce jej proškoloval nějaký mladík ve věku cca 25 let, svědek sám dostal pro klienty smlouvy o zprostředkování nebankovních úvěrů, neboť společnost XXXXX, obdobně jako společnost XXXXX úvěry neposkytovala, pouze je zprostředkovala. Svědek výslovně uvedl, že na osobních schůzkách přímo žádal klienty, aby si smlouvu pečlivě přečetli a teprve na základě toho smlouvu podepsali. Někteří klienti po seznámení s podmínkami, smlouvu nepodepsali. V této zprostředkovatelské smlouvě bylo zřejmě uvedeno, že se firma zavazuje vyvíjet činnosti směřující k tomu, aby klient měl možnost uzavřít smlouvu o půjčce nebo o úvěru. Podrobnosti smluvních podmínek však svědek s odstupem času konkretizovat nedokázal.

17. Další svědecké výpovědi, které se vztahovaly ke společnosti XXXXX byly u hlavního líčení dne 10. 1. 2017, 16. 1. 2017, 27. 2. 2017, 25. 4. 2017 čteny postupem podle § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu, tedy proto že svědek v mezidobí zemřel nebo se stal nezvěstným a nebylo možno jej k hlavnímu líčení předvolat, příp. byly čteny podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu tedy proto, že svědek u hlavního líčení buď bez oprávnění odepřel vypovídat nebo se v podstatných bodech odchyloval od své dřívější výpovědi. Obžalovaní i jejich obhájci měli možnost se tohoto výsledku v přípravném řízení zúčastnit. **Svědčyně M. H.** (č. l. 1799) v přípravném řízení uvedla, že ji na schůzku s obžalovanými J.V. a B. R. přivedla její známá P. Š., oba obžalovaní ji na schůzce proškolili a svědkyně podepsala smlouvu o spolupráci s firmou XXXXX. Kdo ovšem tuto smlouvu podepsal jménem firmy, svědkyně určit nedokázala, když vyslovila domněnku, že jménem firmy již byla smlouva podepsaná. M. H. uvedla, že společnost XXXXX, v níž působila, jako obchodní zástupkyně, zprostředkovala nebankovní úvěry. Sama se sice domnívala, že obžalovaní jsou jednatele této firmy, současně však uvedla, že ani jeden z nich jí to výslovně neřekl. Na první schůzce s obžalovanými jí oni představili společnost a také ji proškolili o tom, jak má s klienty komunikovat. M. H., podle svého tvrzení, uzavřela asi 3 – 4 smlouvy měsíčně, avšak jednoznačně uvedla, že klientům neposkytovala jiné informace, než které byly uvedeny v tomto písemném znění smlouvy o zprostředkování, kterou klientům poskytla. Jména M. H. nebo M. J. jí samotné nic neříkají. **Svědčyně B. N.** (č. l. 1997) rovněž potvrdila, že pracovala jako obchodní zástupkyně ve firmě XXXXX, kam ji přivedla její známá R. B.. Obžalovaný J.V. vystupoval jako šéf s tím, že má obchodní zástupce na starosti. Svědkyně uzavřela s firmou smlouvu zřejmě o provedení práce. Činnost pro firmu XXXXX vykonávala svědkyně cca 2 týdny a podle jejího odhadu podepsala minimálně 2 smlouvy s klienty, avšak klienti úvěr nedostali, což si pamatuje podle toho, že jí dodatečně vyhrožovali. K vybírání finanční částky od klientů jí informace poskytl J.V., který řekl, že po podpisu smlouvy má klient zaplatit kauci a následně má svědkyně, jako obchodní zástupkyně, tyto peníze včetně smlouvy předávat obžalovanému nikoliv je vkládat na firemní účet. B. N. jednoznačně uvedla, že s obžalovaným B. R. se nikdy nesetkala, také nezná M. H. stejně jako firmu XXXXX. Podrobnosti práce obchodního zástupce jí vlastně vysvětlovala R. B., která jí řekla, že částka cca 4.500 Kč k té konkrétní smlouvě, kterou klient podepsal, je vratná kauce. **Svědčyně J. S.** (č. l. 2618) v rámci své procesně řádné výpovědi potvrdila, že ona sama oslovila obžalovaného J. V., on jí vysvětlil podmínky práce obchodního zástupce a poté podepsala smlouvu o spolupráci s firmou XXXXX. Svědkyně uvedla, že firma XXXXX byla zprostředkovatelskou firmou, a proto ona s klienty uzavírala smlouvu o zprostředkování úvěru. Kauci, kterou přitom klient zaplatil, sama posílala na účet, když si z ní předtím strhla dohodnutou provizi. **Svědka K. Z.** (č. l. 2519), který pracoval jako OSVČ, zavolał na inzerát, který hledal obchodní zástupce do firmy a na základě toho se sešel s obžalovanými J.V., od něhož získal materiály. Svědek jednoznačně uvedl, že tyto materiály doma podrobně prostudoval a sám se rozhodl, že takovou práci dělat nebude. Žádného klienta pro firmu XXXXX tedy nezjistil, neboť žádnou smlouvu neuzavřel. S firmou XXXXX nespolečně pracoval. K osobě obžalovaného J. V. svědek pouze uvedl, že se představil jako zástupce

společnosti XXXXX, avšak bližší podrobnosti k němu uvést nedokázal. **Svědka E. B.** (č. l. 2689) naopak kontaktoval obžalovaný J.V., neboť zřejmě věděl, že svědek se takovou činností zabývá. Na schůzce obžalovaný svědka proškolil, došlo k uzavření smlouvy o spolupráci. E. B. jednoznačně uvedl, že firma XXXXX, obdobně jako firma XXXXX, pro kterou následně pracoval, se zabývaly zprostředkováním půjček. Praxe byla taková, že na osobní schůzce s klientem byla podepsána smlouva, klient zaplatil poplatek za zprostředkování, resp. jak bylo uvedeno ve smlouvě, šlo o nějakou vratnou kauci. Ze smlouvy snad vyplývalo, že po třech pravidelných splátkách bude kauce klientovi vrácena nebo započítána. Tvrzení svědka E. B. o tom, že ze smlouvy vyplývalo, že půjčku či úvěr poskytuje firma XXXXX přímo nemá oporu v konkrétním textu této smlouvy, která je ve vyšetřovacím spise opakovaně založena.

18. Po vrácení věci z odvolacího řízení byli u hlavního líčení k pokynu odvolacího soudu vyslechnuti svědkové – klienti společnosti XXXXX, a to u hlavního líčení dne 16. 4. 2019. **Svědčyně M. F.** uvedla, že obchodní zástupce firmy XXXXX jí řekl, že nebude žádný problém půjčku získat za situace, kdy zaplatí sama poplatek ve výši 7.000 Kč. Tento poplatek svědkyně také zaplatila a vnímala jej tak, že za jeho zaplacení bude firma schopna a ochotna jí peníze půjčit. S obchodním zástupcem mluvila na schůzce asi půl hodiny a sama upozorňovala na to, že má půjčky u jiných institucí. Za podstatné považuje soud vyjádření svědkyně o tom, že očekávala, že za poplatek půjčku skutečně dostane. Po předestření listinných důkazů (č. l. 4927-4933) svědkyně připustila, že nezaplatila celou částku 7.000 Kč, ale skutečně to mohlo být 6.700 Kč, jak je uvedeno v listinných materiálech. S odstupem času si přesnou částku již nevybavila. Podpis na dokumentech (zejména č. l. 4933) je skutečně její. **Svědka R. G.** rovněž potvrdil, že jednal s obchodním zástupcem této firmy, kterého informoval o tom, že podniká jako OSVČ. Na základě této konzultace zaplatil obchodnímu zástupci poplatek ve výši 13.600 Kč a peníze mu, podle sdělení obchodního zástupce, měla půjčit firma XXXXX. Po předložených listinných důkazů (č. l. 5394-5397) svědek potvrdil, že zaplatil částku nižší, tj. zřejmě 12.600 Kč, jak je uvedeno v těchto listinách a ani on si s odstupem času přesnou částku nepamatoval. Jednoznačně však uvedl, že v té době žádné dluhy rozhodně neměl, přesto mu však z firmy krátce poté telefonovali, že mu žádnou půjčku neposkytnou, neboť je OSVČ, nikoliv zaměstnanec. Na tuto skutečnost svědek na schůzce obchodního zástupce upozorňoval, avšak on mu sdělil, že to není žádný problém. Svědek proto poplatek zaplatil, i když se zpočátku zdráhal. Rovněž **svědek J. H.** u hlavního líčení potvrdil, že na základě informací od obchodního zástupce poplatek zaplatil. Mělo se jednat o tzv. vratnou kauci, která mu bude vrácena v případě, že bude poskytnutý úvěr 3 měsíce splácet. Peníze, tedy tzv. půjčka, mu měly být do 24 hodin, od zaplacení poplatku, připsány na jeho účet. Svědek však půjčku nedostal a do firmy se vůbec nebyl schopen dovolat. Po předložení listinných materiálů (č. l. 5472-5476) svědek uvedl, že jsou mu sice předloženy dvě smlouvy, ale sám se domnívá, že podepsal pouze jednu smlouvu. V této souvislosti považuje nalézací soud za podstatné poukázat na skutečnost, že v kontextu vyjádření svědka neakceptoval žalobní návrh a do výroku rozsudku uvedl smlouvu týkající se J. H. pouze v jednom případě, a to uzavřenou 2. 9. 2011 pod č. 2421509. **Svědčyně R. F.** u hlavního líčení také potvrdila, že uzavřela smlouvu o půjčce, protože chtěla půjčit částku 280.000 Kč, kterou měla zaplatit cca za 72 měsíců. Rovněž ona zaplatila poplatek ve výši 6.700 Kč, ale tyto peníze jí nebyly vráceny, i když půjčku nedostala. Ve firmě jí totiž sdělili, že údajně poslala pozdě potřebné doklady. U hlavního líčení svědkyně sice trvala na tom, že vstupní poplatek zaplatila na účet, avšak nalézací soud měl k dispozici stěžejní listinný důkaz (č. l. 4988), kterým bylo prokázáno, že tento poplatek svědkyně uhradila v hotovosti, a to částku 6.700 Kč. U hlavního líčení R. F. dále vysvětlila, že obchodní zástupce jí řekl, že když tento poplatek zaplatí, půjčku dostanou. Z jeho strany to znělo tak, že všechno vyjde. Termíny na doložení dokladů však byly velmi krátké a oni nebyli schopni je akceptovat, proto jim firma půjčku neposkytla s tím, že dokumenty poslali pozdě. Rovněž **svědkyně P. Š.-D.** potvrdila, že peníze firmě poslala, avšak žádnou půjčku nedostala. Vše dojednávala telefonicky a bezprostředně po odeslání peněz do firmy volala, že od smlouvy odstupuje. U hlavního líčení svědkyně připustila, že jí něco z tohoto poplatku bylo vráceno, ovšem

vzhledem k tomu, že nalézací soud neměl k dispozici potřebné listinné důkazy, z výroku rozsudku vypustil údaje týkající se této poškozené.

19. Zásadní důkazní význam neměly skutečnosti zjištěné ze čtených **úředních záznamů** o vysvětlení provedených u hlavního líčení 6. 12. 2016, 7. 12. 2016, 25. 4. 2017 a v nové fázi řízení pak u hlavního líčení dne 18. 4. 2019, 27. 5. 2019 a 10. 7. 2019, které podaly jednotlivé fyzické osoby ve stádiu přípravného řízení. **L. B.** (č. l. 3847) jednoznačně uvedl, že o půjčku u firmy XXXXX nikdy nežádal a zřejmě tak někdo zneužil jeho doklady. Obdobné skutečnosti uvedla i **L. Č.** (č. l. 4231) která, podle svého vyjádření, nejen že žádnou smlouvu s firmou XXXXX neuzavřela, ale dokonce tvrdila, že s nikým z této firmy nejednala. **T. D.** (č. l. 4397) naproti tomu vypověděla, že sice s někým jednala, ale odmítala zaplatit zálohu ve výši cca 6.000 Kč za půjčku asi 30.000 Kč a rozhodně žádnou smlouvu nepodepsala. **S. F.** (č. l. 4890) uvedla, že jednala s obchodní zástupkyní B. S. a podle svého tvrzení sice zaplatila vratnou zálohu 4.500 Kč, avšak tvrdila, že ji uhradila na účet J. T.. Smlouvu nepodepsala, neboť zjistila, že se jedná pouze o zprostředkovatelskou smlouvu. Beáta S. jí zálohu nevrátila. Také **M. F.** (č. l. 4938) připustil, že s někým z firmy XXXXX jednal, ale vyloučil, že by nějakou smlouvu uzavřel a jednoznačně potvrdil, že žádnou zálohu proto nezaplatil. **J. H.** (č. l. 5504) v rámci podaného vysvětlení uvedla, že nebyla schopna dosáhnout na bankovní půjčku kvůli svému vysokému věku, a proto kontaktovala firmu XXXXX, na setkání přišla nějaká mladá žena z této firmy, kterou však nedokázala blíže identifikovat. Tato žena J.H. slíbila, že jí půjčku zajistí tak, že do 24 hodin jí kurýr přiveze peníze. J.H. proto zaplatila vratnou zálohu ve výši 5.000 Kč a podepsala nějaké papíry, které však nemá k dispozici, neboť je později roztrhala a vyhodila, protože nikdo nepřišel a peníze jí ve formě půjčky neposkytl. Výpověď J. H. sice svědčí o tom, že se vůči ní nějaká fyzická osoba dopustila podvodu, tedy tím, že ji uvedla v omyl, ale vzhledem k tomu, že J. H. nedokázala přesněji konkretizovat a identifikovat osobu, se kterou jednala, která jí zřejmě uvedla v omyl a nedokázala ani předložit relevantní listinné důkazy, nezbyvá než konstatovat, že z hlediska prokázání trestněprávně významného jednání každého z obžalovaných, je tento důkaz zcela irrelevantní. **M. H.** (č. l. 6272) potvrdila, že jí úvěr nebyl schválen zřejmě proto, že je invalidní důchodkyně a sama vyloučila, že by v souvislosti s takovou žádostí něco podepsala nebo dokonce něco zaplatila. **J. J.** (č. l. 7140) v rámci podaného vysvětlení jednoznačně uvedla, že o žádnou půjčku nežádala, s nikým osobně nejednala a také nic nepodepsala. Z těchto důvodů také nezaplatila žádnou zálohu. Obdobně vypovídal i **R. J.** (č. l. 7270), který jednoznačně uvedl, že žádnou smlouvu neuzavřel a žádnou zálohu nezaplatil. Z tohoto důvodu nemůže žádné listinné doklady orgánům činným v přípravném řízení poskytnout. **V. K.** (č. l. 7816) připustil, že jednal s nějakým malým silnějším mužem, z čehož je zjevné, že popis tohoto obchodního zástupce neodpovídá popisu obžalovaných. Sám však odmítl zaplatit vratnou zálohu ve výši 4.000 Kč a vzhledem k tomu, že nic nepodepsal, nemůže předložit adekvátní listiny. **M. K.** (č. l. 7891) připustila, že sice telefonicky s někým z firmy jednala, avšak odmítla složit požadovanou zálohu, a protože nepodepsala ani žádné listiny, nemůže je orgánům činným v přípravném řízení předložit. **V. K.** (č. l. 8840) potvrdila, že žádala o půjčku různé firmy, ale neví, že by jednala s firmou XXXXX. Rozhodně pak vyloučila, že by předem někomu poskytla nějakou zálohu, z čehož lze dovodit, že s nikým z firmy XXXXX nejednala a žádnou smlouvu neuzavřela. Z toho důvodu také u sebe žádné doklady nemá. **D. M.** (č. l. 9556) připustila, že žádala o půjčku 30.000 Kč a v Ostravě v Nákupním centru Futurum jednala s nějakou ženou, kterou však nedokázala blíže specifikovat. Tato žena od ní chtěla poplatek ve výši 4.000 Kč, a proto jí D. M. dodatečně telefonicky sdělila, že takové podmínky neakceptuje. Žádnou zálohu tedy neuhradila, rozhodně nic nepodepsala, jen snad nějakou smlouvu o budoucí smlouvě, kterou však nemá k dispozici, neboť ji sama vyhodila. **M. M.** (č. l. 10430) v rámci podaného vysvětlení jednoznačně vyloučil, že by někdy podepsal nějakou smlouvu o půjčce, nebo že by složil nějakou zálohu. Z tohoto důvodu nemůže policejním orgánům příslušné listiny předložit. **J. M.** (č. l. 10457) připustila, že jednala pouze telefonicky a zjistila, že podmínkou je uhrazení zálohy. To sama v telefonickém hovoru odmítla a z tohoto důvodu také nic nepodepsala a rozhodně žádnou zálohu nezaplatila. Měla také špatné zkušenosti s firmou

XXXXX. Vzhledem k tomu, že nic nepodepsala, nemohla ani odpovídající dokumentu policejním orgánům předložit. **P. N.** (č. l. 10657) v rámci podaného vysvětlení připustil, že o půjčce jednal, ale poté, co byl seznámen s povinností zaplatit zálohu, byť vratnou, splnění takové podmínky odmítl. Rovněž **P. N.** jednoznačně uvedl, že nic nepodepsal, ani nezaplatil a žádné listiny proto k dispozici nemá. **F. N.** (č. l. 10770) rovněž o možné půjčce jednal pouze telefonicky, podrobnější nabídka mu přišla emailem, avšak on ji odmítl. Pro budoucí poskytnutí půjčky po něm chtěli nějaké provize. Vzhledem k tomu, že sám nic nepodepsal, nemá žádné listiny k dispozici. **P. N.** (č. l. 10841) o takových okolnostech žádné podrobnosti neví, což vysvětlil tím, že si nic nepamatuje a **N.** podobného účasten nebyl. **A. N.** (č. l. 11024) rovněž připustila, že žádala sice o půjčku ve výši 20.000 Kč, která ji však nebyla schválena a rozhodně vyloučila, že by někam poslala nějakou zálohu. **A. R.** (č. l. 12588) v rámci podaného vysvětlení rovněž připustila, že o možné půjčce jednala pouze telefonicky, dostala dokonce nějaké listiny, které však nepodepsala, protože odmítla zálohu zaplatit. Následně listiny vyhodila, a proto je ani ona nemohla policejním orgánům poskytnout. **L. R.** (č. l. 12795) byl poněkud konkrétnější a potvrdil, že chtěl půjčku ve výši 500.000 Kč, avšak ve firmě mu schválili pouze 297.000 Kč. O této půjčce, jak sám uvedl, nejednal s žádným z obžalovaných, ale s **M. B.** V konečném důsledku smlouvu nepodepsal, protože by musel ručit nemovitostí a nakonec by zaplatil 900.000 Kč. **L. R.** uvedl, že zaplatil sice vratnou zálohu ve výši 6.500 Kč, avšak na pobočce Raiffeisenbank mu nic nevrátili a on sám aktuálně nemá ani doklad o tom, že předmětnou částku na účet v této bance složil. **R. R.** (č. l. 12800) rovněž připustila, že chtěla půjčku ve výši 8.000 Kč, avšak ještě předtím, než smlouvu uzavřela, zjistila na internetu, že je to podvod. Rozhodně vyloučila, že by smlouvu podepsala nebo dokonce zaplatila zálohu. **R. S.** (č. l. 13908) zcela vyloučil, že by s někým o poskytnutí půjčky jednal, že by zaplatil nějakou zálohu a uzavřel smlouvu. Z tohoto důvodu také nemohl policejním orgánům poskytnout žádné listiny, a to shodně jako **V. Š.** (č. l. 13928), který rovněž zcela vyloučil, že by o jakékoli půjčce jednal, zaplatil zálohu nebo smlouvu uzavřel. **L. Š.** (č. l. 14519) rovněž, podle svého vyjádření, žádnou smlouvu neuzavřela, což vysvětlila tím, že ve firmě po ní chtěli zálohu předem a ona odmítla ji zaplatit. Z tohoto důvodu také nemá žádné listiny. **P. Š.** (č. l. 14534) v rámci podaného vysvětlení uvedl, že už si na podrobnosti vůbec nevzpomíná, ale velmi pravděpodobně odmítl zálohu zaplatit a také nic nepodepsal. Z tohoto důvodu žádné doklady k dispozici nemá. **O. V.** (č. l. 15337) zřejmě o půjčce jednala telefonicky, ale také ona vyloučila, že by nějakou smlouvu uzavřela a zaplatila předem nějakou zálohu. Ani **O. V.** tedy policejním orgánům příslušné listiny neposkytla. **A. S.** (č. l. 2471) byla v rámci podaného vysvětlení poněkud konkrétnější, když uvedla, že ji kontaktoval **M. P.**, který s ní podepsal nějakou smlouvu, zřejmě o zprostředkování nebo o spolupráci, neboť ona o půjčku nežádala, ale chtěla pracovat jako obchodní zástupkyně. Žádného klienta však neS.a a další osoby, které měly ve firmě XXXXX působit, sama nezná. O práci obchodního zástupce ve firmě XXXXX měla zájem i **I. K.** (č. l. 2509), která však byla pouze na informativní schůzce a vzhledem k tomu, že je invalidní zjistila, že takovou práci dělat nemůže. Ona sama tedy žádného klienta pro firmu XXXXX nezajistila. **M. K.** (č. l. 2579) rovněž potvrdil, že se setkal s mužem ve věku asi 35 let, avšak ani on jeho jméno určit nedokázal. Tento muž vystupoval jako zástupce společnosti, která nabízí půjčky a poskytl **M. K.** nějaké písemnosti. Jména **R.**, **V.**, **J.** nebo **H.** mu nic neříkají. **M. K.** rovněž jednoznačně uvedl, že prakticky žádnou činnost nezajišťoval pro společnost, která měla půjčky nabízet a žádného klienta jí tedy nezajistil. **J. Š.** (č. l. 2586) si s odstupem času nedokázal vybavit konkrétní podmínky práce pro tuto společnost, což vysvětlil tím, že jednal pro více společností. Připustil, že smlouvu mohl projednávat s 5 – 10 klienty, ale když oni měli zaplatit jakýsi vstupní poplatek a odmítli to, pak výsledkem bylo to, že on sám žádnou smlouvu s klienty neuzavřel. Po představení jmen obžalovaných, resp. dalších osob, které měly ve společnosti figurovat, **J. Š.** uvedl, že tyto osoby nezná a aktuálně nemá k dispozici žádné listiny, které by se společnosti týkaly. **V. Z.** (č. l. 2656) potvrdil, že pro společnost XXXXX pracoval poměrně aktivně, neboť uzavřel asi 20 smluv. Když od klientů získal kaucy, tak ji odeslal do firmy. **V. Z.** jednoznačně uvedl, že klient měl vždy možnost smlouvu řádně přečíst a prostudovat si předtím, než ji sám podepsal. Půjčky měl ovšem poskytovat třetí subjekt, a to bankovní i nebankovní. **V. Z.** se

v minulosti setkal s obžalovanými J.V. a B.R., neboť byli jeho kolegové ve společnosti MSC Olomouc, kde působili jako obchodní zástupci. Ve společnosti XXXXX ani XXXXX se však s obžalovanými nesešel a, podle svého tvrzení, ani neví, že by některý z obžalovaných jménem jedné z těchto společností vystupoval. S firmou XXXXX si spojil pouze M.J., o němž ví, že byl jednatelem firmy. **J. A.** (č. l. 2988) v rámci podaného vysvětlení uvedl, že si firmu XXXXX našel sám z několika nabídek, neboť hledal práci, a proto se sešel s J.K., který ho 4. 4. 2011 seznámil s podmínkami smlouvy, což vlastně původně udělal i telefonicky. J. A. uvedl, že klient měl zaplatit asi 6.700 Kč, jako vratnou zálohu za zprostředkování půjčky a měl také vyplnit dotazník o svých finančních závazcích. Co se týče smlouvy č. 209050 (č. l. 2990) tu J. A. podepsal a když asi za měsíc po vyplnění dotazníku dostal od klienta materiály, poslal je do firmy XXXXX, odkud však dostal zpětnou informaci o tom, že podrobný a zevrubný výpis finančních závazků klienta nesouhlasí a půjčka mu tedy nebude poskytnuta. J. A. osobně ve firmě jednal s M. J., který mu údajně řekl, že došlo k nějaké administrativní chybě a že má do firmy znovu za dva dny zavolat. Když tam však J. A. volal, nikdo mu telefony nebral. Od smlouvy sám však neodstoupil.

20. Nově byli u hlavního líčení 29. 1. 2020 vyslechnuti, jako svědkové, **B. K. a O. N. F.. B. K.** pouze potvrdil, že je do firmy přivedl E. B., který byl jeho kamarádem, avšak před čtyřmi lety zemřel. Svědek měl také nabízet půjčky přes telefon a jednou byl s E. B. v Brně, potom to zkoušel, ale nešlo mu to. Vzhledem k tomu, že neměl žádné výsledky, přestal po třech měsících pro firmu pracovat. K samotné firmě uvedl, že do jejího sídla, což byl malý bílý domek, jej přivedl právě E. B., ale vzhledem k tomu, že Brno nezná, nedokázal se svědek vyjádřit k tomu, kde bylo sídlo firmy umístěno, ani s kým osobně vlastně jednal. Jestli to byla skutečně firma XXXXX, svědek rovněž potvrdit nedokázal s tím, že vlastně žádnou činnost nevyvíjel a všechno zapomněl. **Svědék G. – M. N. F.** (dříve O. N. F.) v rámci své výpovědi uvedl, že jej do firmy přivedla kamarádka M., s níž pracoval ve firmě XXXXX, předala mu materiály, ale svědek sám zjistil, že je to vlastně podvod na lidi, proto materiály vrátil s tím, že o takovou práci nemá zájem. K dotazu soudu svědek připustil, že se v Brně na schůzce setkal s nějakým mužem a s touto M., avšak jméno ani vzhled toho muže si již nepamatuje. Z textu smluv bylo zřejmé, že by se potenciálním klientům nic nepůjčilo a nic nevrátila, a proto jakoukoliv spolupráci svědek odmítl. Doma si totiž smlouvu přečetl a podle jeho názoru bylo zcela evidentní, že by okrádal lidi. **M. C.** byl vyslechnut u hlavního líčení 30. 1. 2020 a uvedl, že v té době, jako student, hledal brigádu, na které by si přivydělal nějaké peníze. Tato činnost se mu zdála jako dobrá příležitost, i když vlastně vůbec nevěděl, o co jde. Sám se zkontaktoval s jedním klientem, jehož jméno si už nepamatuje, na schůzce mimo Brno podepsali vzor smlouvy, svědek od něj dostal nultou splátku. Část těchto peněz si nechal, část poslal přes nějakou virtuální kancelář, která se nacházela na ulici XXXXX právě do společnosti XXXXX. Potom se od tohoto muže dozvěděl, že žádnou půjčku nedostal, ani když po několika týdnech její získání urgoval. Postupem času svědek sám zjistil, že vlastně půjčky nejsou vždy úplně průchozí a ne každý klient obdrží to, co mu bylo slíbeno. Z těchto důvodů se svědek rozhodl, že v tom dál pokračovat nebude. K dotazu soudu M. C. potvrdil, že s ním samotným na počátku spolupráce jednal obchodní zástupce firmy XXXXX, který se představil jako manažer obchodníků, ale jeho jméno si již svědek nepamatuje. Svému jedinému klientovi svědek podle instrukcí tohoto muže nabízel, že mu firma XXXXX zprostředkuje půjčku a sám se domnívá, že to nebyly vlastní peníze firmy. Od klienta svědek převzal částku asi 5.000 Kč v hotovosti, s níž naložil tak, jak popsal, avšak proč klient půjčku nedostal, sám nezjistil.
21. Dne 20. 11. 2019 byl u hlavního líčení vyslechnut **J. B.** také ke spolupráci s firmou XXXXX, u níž, podle svého tvrzení, měl uzavřenu smlouvu o spolupráci, neboť vykonával činnost obchodního zástupce. Svědek potvrdil, že potvrzovací SMS o tom, že klient prošel, dostával on sám od obžalovaného J. V., který, podle jeho soudu, vystupoval tak, jako by firma byla jeho. J. B. považoval J. V. za jednatele firmy XXXXX. Při práci obchodního zástupce bylo jeho úkolem, aby klient podepsal smlouvu, když podle SMS zpráv dostal informaci pro klienty o tom, že měli údajně již nějakou částku schválenou. Za významné považuje soud vyjádření J. B. o tom, že sám celou situaci

vnímal tak, že právě tato společnost klientovi půjčku poskytne. Když ovšem klient po podpisu smlouvy a zaplacení poplatku půjčku nedostal, bylo jeho povinností odkázat klienta na zákaznickou linku. Rovněž J. B., podobně jako další obchodní zástupci uvedl, že někteří zájemci o půjčku však odmítli smlouvu podepsat, protože měli strach poplatek zaplatit.

22. **Svědkové P. Ž., P. C. a A. K.** (nově vyslechnut u hlavního líčení dne 20. 11. 2019) se vyjadřovali především k jednání obžalovaného J. V. jménem společnosti XXXXX. P. Ž. u hlavního líčení dne 6. 12. 2016 uvedl, že byl majitelem autopůjčovny, která půjčovala auta především na základě žádosti obžalovaného J. V.. Obdobně vypovídal i svědek A. K., který pracoval ve firmě XXXXX, u níž J.V. jednal o zapůjčení aut. Svědek uvedl, že mu obžalovaný v rámci obchodního jednání poskytl také informaci o tom, že firma XXXXX půjčuje peníze. Svědek P. C. byl zaměstnancem autoservisu, kam vozil obžalovaný J.V. svoje vozidlo Ford Mondeo a, podle názoru svědka, B.R. vystupoval jako jakási ochranka obžalovaného. Skutečnost, že obžalovaní B.R. a J.V. vystupovali jako majitelé firmy XXXXX potvrdili v rámci svých svědeckých výpovědí dne 5. 12. 2016 také **svědkové M. V.** (nově vyslechnut u hlavního líčení 19. 11. 2019) a **M. B.** (nově vyslechnut dne 29. 1. 2020). M. V. uvedl, že sám měl tiskárnu a grafické studio, přičemž v této firmě pro firmu XXXXX tiskli materiály v tzv. modré složce a právě obžalovaní vystupovali jako majitelé firmy XXXXX. Obdobnou skutečnost potvrdil i M. B., který jako účetní pracoval ve firmě, která měla účetnictví pro firmu XXXXX dělat. Bez většího důkazního významu je výpověď **svědka J. G.**, vyslechnutého původně u hlavního líčení dne 6. 12. 2016 a nově 20. 11. 2019. Svědek pouze potvrdil, že pracoval ve firmě XXXXX, v níž dělali software, jak pro firmu XXXXX, tak pro firmu XXXXX. V této firmě byl svědek jednatelem i společníkem. Domnívá se, že zakázka byla pro obžalované J. V. a B. R., avšak osobně se setkal pouze s J.V.. B. R. neznal až do doby hlavního líčení. Obsahem softwaru, který ve firmě zpracovávali, bylo to, že zákazník prostřednictvím nějakého zprostředkovatele si může domluvit schůzku, proběhne nějaké hodnocení toho zákazníka z hlediska jeho bonity a následně mu bude nebo nebude poskytnuta půjčka právě tím provozovatelem softwaru. Ve firmě tento software zpracovávali, předali zákazníkovi přístupové údaje a tím to pro ně skončilo, proto se svědek nedokázal vyjádřit k podrobnostem užití tohoto softwaru. Opakovaně však u hlavního líčení J. G. potvrdil, že jeho kolega jednal s obžalovaným J.V., ale kdo byl konkrétně formálním objednatelem, sám neví. Svědek sám získával instrukce pro tuto zakázku od svých kolegů. Je pravdou, že emailem se svědkem komunikoval ohledně této zakázky také M. J., s nímž se možná svědek jednou setkal. Podle názoru svědka v konečném důsledku provozovatelem softwaru byly dva subjekty, ať už s právní subjektivitou nebo nějakou značkou, ale jestli software provozovaly ještě další subjekty, svědek potvrdit nedokázal. S M.J.se svědek setkal minimálně jednou, avšak jeho konkrétní postavení ve společnosti zákazníka neřešil. Bez většího důkazního významu je výpověď **svědka M. S.** která byla dne 3. 10. 2016 u hlavního líčení provedena postupem podle § 211 odst. 1 trestního řádu. Svědek pouze uvedl okolnosti týkající se převodu leasingu na auto Kia, a to na B. R., nikoliv na firmu XXXXX. Výpověď **svědkyně R. B.** (č. l. 1695, čtena u hlavního líčení dne 20. 3. 2017), která odmítla v přípravném řízení ve věci vypovídat, zůstala rovněž bez zásadního důkazního významu.

#### Skutková zjištění k bodu I./2 společnost XXXXX

23. **Obžalovaní B.R. a J.V.**, jak je uvedeno již v úvodu skutkových zjištění, od samého počátku popírali shodně spáchání trestného jednání, které jim je v obžalobě kladeno za vinu a žádný z nich svoje stanovisko nezměnil, ani v nové fázi dokazování. Oba obžalovaní shodně u hlavního líčení 15. 4. 2019 využili svého práva a ve věci odmítli vypovídat. V podrobnostech jsou výpovědi každého z obžalovaných, které učinili jednak v původní fázi řízení, ale zejména v přípravném řízení, rozvedeny v úvodu odůvodnění tohoto rozsudku. Přesto nalézací soud stručně rekapituluje stanovisko každého z obžalovaných také ve vztahu ke společnosti XXXXX **B.R.** uvedl, že na počátku roku 2011 ukončil spolupráci s firmou XXXXX, neboť se mu naskytl možnost podnikat v jiném oboru. Na podzim roku 2011 byl osloven M. H., která mu nabídla opět možnost pracovat na pozici obchodního zástupce, a to ve společnosti XXXXX. Tuto nabídku obžalovaný přijal,

neboť, podle svého tvrzení, znal M. H. ještě z firmy XXXXX. Práce ve společnosti XXXXX byla prakticky totožná s tím, co obžalovaný dělal u společnosti XXXXX. U firmy XXXXX obžalovaný, jako obchodní zástupce, uzavřel asi 15 až 20 smluv a spolupráci také v této firmě ukončil proto, že se mu opět naskytla možnost podnikat v jiné oblasti. Na svoji obhajobu obžalovaný B.R. i ve vztahu k firmě XXXXX uvedl, že nebyl jejím statutárním zástupcem, ale vždy pracoval pouze jako obchodní zástupce. Jeho stíhání je, podle jeho názoru, vykonstruované M. H., která ho již v minulosti obvinila z trestné činnosti, za což byla sama odsouzena, když bylo prokázáno, že B.R. je nevinný. Také obžalovaný J.V. u hlavního líčení popřel v plném rozsahu trestné jednání ve vztahu ke společnosti XXXXX. U této firmy, podle svého tvrzení, začal pracovat opět jako obchodní zástupce, a to na základě nabídky M. H.. Ve firmě XXXXX uzavřel asi 30 smluv a také tento obžalovaný uvedl, že jeho práce byla v podstatě obdobná, jakou vykonával ve společnosti XXXXX. Vzhledem k tomu, že z médií zjistil, že M. H. zřejmě práci nedělala tak, jak měla a on sám s tím nechtěl mít nic společného, ukončil svoji činnost ve firmě XXXXX. **Obžalovaný J.V.** na svoji obhajobu uvedl, že celé jeho obvinění je vykonstruované právě ze strany M. H., která do něj byla údajně zamilovaná, avšak obžalovaný ji odmítl, a proto se mu mstila. V rámci jiného trestního řízení vyšlo najevo, že právě M. H. byla tou osobou, která trestnou činnost páchala, i když také J.V. byl z trestné činnosti obviněn. Bylo prokázáno, že tvrzení M. H. jsou lživá a vykonstruovaná.

24. **Výpisem z obchodního rejstříku společnosti XXXXX**, později XXXXX(č. l. 1344) bylo prokázáno, že tato společnost byla založena 11. 12. 2008 s obchodním názvem XXXXX. V době od 19. 7. 2011 do 23. 10. 2012 vystupovala s obchodním názvem XXXXX a od 23. 10. 2012 s obchodním názvem XXXXX. Sídlo firmy bylo v inkriminovaném období na adrese XXXXX, a firma podnikala s IČO: XXXXX. Svědkyně M. P. H. se stala jednatelkou této společnosti právě dne 19. 7. 2011 a na této pozici, tj. jako jediná jednatelka působila do 23. 10. 2012, kdy se jednatelkou a také jedinou společnicí firmy stala T. P.. Takto zjištěné skutečnosti korespondují s dalšími listinnými důkazy, a to zejména s **notářským zápisem** ze dne 12. 7. 2011, sp. zn. NZ 855/2011, N 970/2011 (č. l. 1359-1361). Tímto listinným důkazem bylo prokázáno, že tohoto dne byla společnost převedena na M. H., která se stala jediným společníkem a následně i jediným jednatelem firmy s původním názvem XXXXX později XXXXX **Smlouva ze dne 12. 7. 2011** (č. l. 1362-1363) pak prokazuje převod obchodního podílu této firmy. Stejnopisem **notářského zápisu** ze dne 21. 9. 2012 sp. zn. NZ 695/2012, N 782/2012 bylo prokázáno, že obchodní podíl ve výši 100% této společnosti byl převeden z M. H. na T. P.. Současně došlo ke změně názvu společnosti XXXXX, která získala název XXXXX. Tyto skutečnosti jsou rovněž zcela v souladu se smlouvou o převodu obchodního podílu mezi oběma společnicemi (č. l. 1368).
25. Z hlediska chronologického považuje nalézací soud za nezbytné zmínit stručně nejdříve svědecké výpovědi, resp. důkazy, které se týkají počátku existence této společnosti. K získání podílu ve společnosti XXXXX, později s názvem XXXXX jedinou společnicí a jednatelkou M. H. se vyjádřil v rámci své výpovědi u hlavního líčení 7. 12. 2016 a nově i u hlavního líčení 20. 11. 2019 **svědek J. M.**, který vypovídal ostatně shodně jako v přípravném řízení (č. l. 1071 a násl.). Pokud si svědek nevybavil v rámci spontánní výpovědi některé detaily své původní výpovědi z přípravného řízení, pak po jejich předstření ve smyslu ustanovení § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu na nich u hlavního líčení v plném rozsahu setrval. Svědek především vysvětlil, že pracoval jako zaměstnanec firmy XXXXX a. s. s pozdějším názvem XXXXX, a to jako obchodněprávní konzultant. Jejich firma buď zakládala společnosti na míru podle požadavku klienta, anebo řešila otázku převodu obchodních podílů ve společnosti, kterou chtěl klient získat. V červenci 2011 si u nich klienti rezervovali společnost XXXXX a 12. 7. 2011, jako zástupce jediného společníka firmy XXXXX, svědek převedl v notářské kanceláři JUDr. Kostřicové obchodní podíl v této společnosti na M. H.. M. H., jako jediný společník firmy, také rozhodla o změně názvu firmy a vystavila svědkovi plnou moc k zastupování firmy u obchodního rejstříku. Svědek se, podle svého tvrzení, s M. H. setkal minimálně dvakrát, a to zřejmě v notářské kanceláři, kam ji doprovázel nějaký muž, kterého však

svědek již nedokázal přesně identifikovat. Tuto skutečnost J. M. vysvětlil tím, že od ledna 2015 ve firmě nepracuje a navíc obdobných případů u nich ve firmě mohlo být asi 200 nebo 300. U hlavního líčení dne 20. 11. 2011 svědek uvedl, že M. H. byla zřejmě osoba, která byla při nějakém jednání přítomna jako jednatelka, avšak znovu upozornil, že od roku 2015 ve společnosti nepracuje a detaily si již nedokázal vybavit. Po představení smlouvy o poskytování organizačních služeb (č. l. 1091) J. M. uvedl, že tato smlouva odpovídá skutečnosti, pravděpodobně ji podepsal v kanceláři právě s M. H., když na smlouvě je svědkům podpis. S výpovědí svědka J. M. korespondují rovněž listinné důkazy, které se týkají převodu obchodní společnosti XXXXX na M. H.. Jedná se především o **předávací protokol ze dne 12. 7. 2011** (č. l. 1079), **smlouvu o převodu obchodního podílu ze společnosti XXXXX na M. H.** (č. l. 1080-1081), jakož i o **plnou moc ze dne 23. 3. 2011**, kterou firma XXXXX zmocnila J. M. k tomuto úkonu. Skutečnost, že firma XXXXX s novým názvem XXXXX, zastoupená právě M. H., pověřila firmu XXXXX a. s. k poskytování organizačních služeb je prokázána **smlouvou ze dne 12. 7. 2011** (č. l. 1091), kterou svědek také u hlavního líčení ztotožnil. Tuto smlouvu prokazatelně podepsala M. H.. Dále byl u hlavního líčení dne 20. 11. 2019 vyslechnut také druhý pracovník firmy XXXXX **svědek P. B.**, jehož svědecká výpověď učiněná v přípravném řízení byla původně u hlavního líčení čtena v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu (č. l. 1055 a násl.). Svědek u hlavního líčení na této výpovědi v plném rozsahu setrval a uvedl především, že společnost XXXXX si vybavuje, protože to byl výrazný případ v obchodní historii jejich firmy, navíc tomuto případu byla věnována mediální pozornost. Společnost XXXXX začala být z pohledu jejich firmy problémová vlastně proto, že jí poskytli virtuální sídlo, na které však začali chodit lidé, a to buď důchodci nebo jednodušší lidé ohledně splátek s tím, že tam má sídlit nějaká firma, která jim něco slíbila. Už tehdy začal svědek nabývat dojmu, že firma XXXXX nebude úplně seriózní. Na základě tohoto jednal s J.V., resp. mužem, který se takto představoval, který slíbil, že nejdříve budou jejich firmě platit vyšší částku, poté slíbil, že se firma přestěhuje, ale nakonec tato firma přestala platit úplně a přestala být kontaktní. U hlavního líčení, ostatně shodně jako původně v přípravném řízení, svědek P. B. potvrdil, že firma XXXXX se zabývala zakládáním a prodejem kapitálových společností na klíč, a proto také založila společnost s původním názvem XXXXX. Zpočátku za potenciálního zájemce o koupi této společnosti jednal J.V.. Faktický převod společnosti však řešil svědkův kolega. Následně bezprostředně po převodu došlo ke změně názvu společnosti XXXXX na XXXXX, což, jak svědek potvrdil v přípravném řízení, J. V. rozmlouval. Firmě byla posléze věnována mediální pozornost a jak P. B. potvrdil v přípravném řízení, na základě televizní reportáže zjistil, že se jedná o firmu problematickou, nikoliv takovou, jak prezentoval J.V.. Za významné považuje nalézací soud vyjádření svědka P. B. o tom, že s J.V. jednal především telefonicky, on projevoval o společnosti zájem a původně vše prezentoval tak, že chce společnost koupit pro sebe. Nakonec však společnost koupila jiná osoba. V obecné rovině taková situace sice může nastat, ale jak svědek P. B. u hlavního líčení uvedl, brzy mu bylo zřejmé, že nabyvatelka firmy M. H. firmě nešéfuje. Svědek doslova uvedl, že šlo o nějakou 20 letou holku, která se tvářila spíše nešťastně. Ve firmě M. H. sice figurovala tak, že byla společníkem a jednatelkou, ale, podle názoru svědka, bylo jasné, že ona firmě nešéfuje, ale že je to čemu se říká „bílý kůň“. K takovému závěru svědek dospěl proto, že v tomto oboru se pohybuje několik let a je mu proto jasné, že když po telefonu jedná se 40 letým mužem, vystupujícím dominantním způsobem a firma se napíše na 20 letou holku, která má do telefonu problém říct souvislé slovo, tak je po převodu jasné, že M. H. není šéfem firmy. M. H. smlouvy podepsala, stala se jednatelkou firmy, ale, podle názoru svědka, J.V. byl duchem této firmy, takže s ním také svědek po telefonu komunikoval o tom, že nechce mít sídlo firmy na místě, které se dohodli, neboť s firmou byly jediné problémy.

26. Rovněž **svědek K. P.**, vyslechnutý původně u hlavního líčení 7. 12. 2016, byl nově vyslechnut u hlavního líčení 29. 1. 2020 a potvrdil, že pracoval pro společnost XXXXX, jako správce sídel. Jejich firma dělala určitý servis také společnosti s pozdějším názvem XXXXX. Firmě poskytovali určité služby, avšak firma přestala poskytovat úhrady, proto jí vznikl dluhradil V přípravném řízení,



shodně jako u hlavního líčení, svědek uvedl, že jednal s M. H., která byla jednatelkou ve firmě a chodila na osobní jednání ohledně dluhu, buď sama nebo s nějakým přítelem, kterého však svědek přesně popsat nedokázal. Opakovaně ve všech výpovědích svědek uvedl, že jména J.V. nebo B.R. mu nic neříkají, když přítel M. H. mu osobně představen nebyl.

27. Stěžejním důkazem také k této části trestné činnosti obžalovaných byla svědecká výpověď **svědkyně M. P. H.**, vyslechnuté jak v přípravném řízení, tak opakovaně u hlavního líčení, a to naposled 19. 11. 2019. Vyjádření svědkyně ke společnosti XXXXX resp. působení obou obžalovaných v této firmě je rozvedeno v úvodu odůvodnění tohoto rozsudku. K samotné firmě XXXXX, v níž figurovala v pozici statutární zástupkyně, svědkyně uvedla, že poté, co společnost XXXXX ukončila svoji činnost, byla založena právě tato společnost XXXXX, která měla obdobnou činnost a lišila se pouze tím, že údajně měla mít více investorů. Tyto skutečnosti svědkyně zjistila od obžalovaného J. V., což ostatně potvrdila při jednom ze svých prvních výslechů dne 18. 9. 2013. Podle názoru svědkyně však ve faktické činnosti obou společností nebyl žádný rozdíl. Již v první výpovědi 12. 7. 2012, obdobně jako v první fázi hlavního líčení, svědkyně uvedla, že jí J.V. požádal, aby se nová firma XXXXX napsala na ni, s čímž svědkyně souhlasila a stala se tak jediným jednatelem. Firma XXXXX vykonávala prakticky stejnou činnost, tedy, když přišly dokumenty od klientů, vždycky se v materiálech našlo něco závadného, aby se smlouva mohla vypovědět a zejména, aby klientovi nebyla vrácena záloha. Ani tato druhá společnost XXXXX neměla žádnou vlastní kancelář a účet měla u České spořitelny a. s. M. H. potvrdila, že sice měla k tomuto účtu sama dispoziční právo, avšak dvě bankovní karty k účtu měli obžalovaní J.V. a B.R., kteří peníze vybírali. Obžalovaný J.V. měl dokonce heslo k účtu, který ovládal přes internet. Již v přípravném řízení svědkyně také uvedla, že společnost XXXXX fakticky pro žádného klienta úvěr nebo půjčku nezprostředkovala. Ke svému postavení ve firmě XXXXX M. P. H. uvedla, že ačkoliv byla jednatelkou této firmy, kterou měla řídit, o obchodních zástupcích společnosti žádné bližší informace nemá. Nakonec sama požádala obžalovaného J. V., aby firma byla přepsána na jinou osobu. J.V. to zařídil a u notáře došlo k prepisu firmy XXXXX na T. P. a firma současně změnila svůj název na „XXXXX“. Svědkyně také uvedla, že k žádnému předání účetnictví této firmy na novou společnost a jednatelku T. P. nedošlo. Svědkyně sama, jako jednatelka společnosti, její účetnictví viděla pouze jednou, když jela s J.V. k účetní, která zpracovávala daňové přiznání. Tyto skutečnosti potvrdila při výpovědi 23. 10. 2012, v přípravném řízení a následně ve výpovědi 9. 9. 2013 znovu uvedla, že žádnému klientovi firmy XXXXX, který o půjčku požádal, půjčka nebyla vyplacena. Podle tvrzení svědkyně, společnost fungovala asi do května 2012 a v září 2012 došlo k jejímu prepisu právě na T. P.. Svědkyně vyvrátila obhajobu obžalovaného J. V. o jejich vzájemném osobním poměru, když tuto skutečnost již v přípravném řízení 18. 9. 2013 zcela vyloučila, byť následně i u hlavního líčení uvedla, že se jí obžalovaný líbil a byli velcí kamarádi. V přípravném řízení svědkyně rovněž uvedla, že peníze z firemního účtu vybrala pouze jedenkrát, a to ještě na žádost J. V.. Šlo o částku 4.000 Kč. Jednatelkou firmy XXXXX byla pouze formálně, tzv. na papíře, což opakovaně potvrdila s tím, že vlastně dělala to, co jí obžalovaní říkali. Prakticky shodné skutečnosti potvrdila svědkyně M. P., dříve H. i u hlavního líčení dne 19. 11. 2019, tedy v rámci své časově poslední výpovědi, kterou měl soud k dispozici. Svědkyně znovu uvedla, že k pozici jediné společnice a jednatelky firmy XXXXX se dostala přes J. V., s nímž se seznámila prostřednictvím své bývalé spolužačky. Obžalovaný jí tuto funkci nabídl a vzhledem k tomu, že svědkyně jednak hledala nějakou brigádu a jednak se jí obžalovaný líbil, tuto nabídku přijala. Aktivně však funkci, zejména jednatelky, nevykonávala. Svědkyně rovněž vyloučila, že by sama jednala s klienty, neboť to, podle jejího názoru, dělali obchodní zástupci, i když sama ani obchodní zástupce nijak neřídila a vlastně se s nimi nesetkala. Postupem času pochopila, že byla ze strany obžalovaných do této funkce vlastně nastrčena, a to proto, aby tzv. to nebylo na obžalované. Svědkyně dále uvedla, že účetnictví firmy XXXXX zpracovávala účetní, kterou zařídil obžalovaný J.V. a svědkyně se s ní setkala jednou, minimálně dvakrát, aby podepsala nějaké rozhodné dokumenty. K ukončení činnosti ve firmě XXXXX došlo proto, že sama požádala obžalovaného

J. V., aby našel jinou osobu, na kterou bude firma napsaná, neboť svědkyně sama ve firmě už dále nechtěla figurovat. Tento požadavek vysvětlila tím, že ji vlastně tzv. docvaklo, o co ve firmě jde, tedy že jde o získávání peněz od klientů pod příslibem půjčky. Jednoznačně svědkyně potvrdil, že to byl obžalovaný J.V., který S. novou nabyvatelku firmy a celý přepis firmy zařídil. Novou majitelku rozhodně svědkyně sama nesháněla, viděla se s ní až u notáře při přepisu firmy a tato žena (tj. T. P.) na ni moc dobře nepůsobila. Podle názoru svědkyně spíše působila jako sociálně slabá nebo dokonce bezdomovkyně a možná měla i problémy s pitím. Přestože firmu od svědkyně koupila, svědkyni rozhodně žádné peníze nevyplatila. Současně však svědkyně k dotazu soudu potvrdila, že sama neplatila za přepis firmy na svoji osobu a nezařizovala ani neplatila přepis firmy na novou nabyvatelku. Svědkyně rovněž nekoncepovala smlouvy, které byly nabízeny klientům. Pokud mluvila o tom, že časem pochopila, o co tzv. ve firmě jde, měla na mysli to, že firma slibuje peníze lidem, avšak žádné jim nevyplácí. Po převodu firmy na T. P. se již se žádným z obžalovaných nestýkala. Svědkyně ani nenechala sepsat smlouvy pro klienty nebo je vytisknout a podle jejího názoru to zajistili obžalovaní J.V. a B.R.. Také oni měli platební karty k firemnímu účtu, a to každý jednu. Svědkyně sama z tohoto účtu peníze kartou nevybírala, ani s nimi nedělala žádné dispozice. Jednoznačně svědkyně uvedla, že to byli právě obžalovaní B.R. a J.V., kteří peníze z účtu vybírali a hospodařili si s nimi, když ona sama dostávala pouze mzdu, a to v hotovosti od J. V., který rovněž určil, jakou mzdu ona sama dostane. Vzhledem k tomu, že svědkyně neměla přihlašovací údaje k účtu, ani neví, kolik peněz měsíčně na účet přicházelo. Formálně byla vedena jako jednatelka firmy, ale ve skutečnosti si to vůbec neuvědomovala. Jejím úkolem bylo i nadále vyřizovat dopisy a tím to pro ni končilo, neboť souběžně chodila i do školy. Podle názoru svědkyně firma nikomu z klientů úvěr nezprostředkovala a sama neví ani o tom, že by některému z nich vraceli tzv. vratnou zálohu. Údaje o klientech byly vedeny v systému, k němuž měli přístup vedle svědkyně i obchodní zástupci, oba obžalovaní a V.. Svědkyně dokonce potvrdila, že s obžalovaným J.V. byla jednou nebo dvakrát v České spořitelně, kde byl veden účet firmy, aby zablokovali kartu obžalovaného B. R., který údajně z účtu vybíral víc, než měl. Obžalovaný B.R. však nebyl přítomen u převodu společnosti XXXXX na novou nabyvatelku. Na předložené smlouvě o převodu obchodního podílu (č. l. 485) pak svědkyně potvrdila existenci svého podpisu. Smlouvu však údajně nečetla a nedokáže se vyjádřit k úhradě částky 200.000 Kč za převod obchodního podílu, což vysvětlila tím, že v té době podepsala cokoli, co jí k podpisu dali. Podpis svědkyně je rovněž na **Smlouvě o spolupráci s firmou XXXXX** ze dne 16. 11. 2011 (č. l. 1388). Ani tuto smlouvu však svědkyně, podle svého vyjádření, nečetla. V této souvislosti si nalézací soud dovoluje podotknout, že smlouva o spolupráci, jak vyplývá z jejího předmětu, se týkala spolupráce v oblasti zprostředkování uzavírání finančních produktů, zejména pak ve vyhledávání třetích osob s možností následného uzavření smlouvy o spolupráci mezi těmito třetími osobami a společností XXXXXZ obsahu smlouvy ani z jejího dodatku (č. l. 1388-1389) není zřejmé, že by firma XXXXXFirma XXXXXměla nebo mohla poskytovat půjčky nebo úvěry třetím osobám, které by zprostředkovala firma XXXXX V závěru své výpovědi svědkyně M. P. H. jednoznačně potvrdila, že v průběhu své činnosti ve firmě XXXXX, obdobně jako ve firmě XXXXX, komunikovala především s obžalovaným J.V., neboť se s ním více bavila, tedy kamarádila. Sama se však domnívá, že oba obžalovaní byli partneři a o všem rozhodovali spolu. To, že klienti nedoložili veškeré podklady, se stávalo často nebo spíše, podle vyjádření svědkyně, většinou ve všech případech. Existoval možná jeden nebo dva klienti, kteří měl všechno v pořádku.

28. **T. P.** nebyla osobně vyslechnuta v procesním postavení svědkyně u hlavního líčení, ani v přípravném řízení. Dlouhodobým a opakovaným šetřením policejních orgánů ani nalézacího soudu se totiž nepodařilo zjistit její pobyt. U hlavního líčení 19. 11. 2019 byl v procesním postavení svědka vyslechnut pouze bývalý druh **T. P. V. K.**. Svědek vysvětlil, že v té době chtěl za laciné peníze koupit nějakou firmu, která už by byla funkční. Z baru na Lidické ulici znal celou partu lidí, mezi nimiž byli obžalovaní J.V., B.R. a také M. H., kterou znal vlastně přes obžalované. Byla to údajně sama M. H., která mu společnost nabídla. Svědek tvrdil, že za společnost zaplatil přímo

M. H. částku 10.000 Kč, což je ovšem v rozporu s tvrzením svědkyně. Podle názoru soudu vzhledem k tomu, že firmu nabyla T. P., která byla prokazatelně, jak vyplývá z šetření policejních orgánů bezdomovkyní, a navíc svědek sám uvedl, že chtěl firmu koupit za laciné peníze, lze jeho tvrzení o úhradě, byť minimální částky, přesto ve výši 10.000 Kč považovat za nevěrohodné, a to vzhledem k sociálním a finančním poměrům, jak faktické nabyvatelky, tak svědka samotného. Svědek totiž uvedl, že na konci února 2013 byl zatčen a pobýval ve výkonu trestu až do 19. 7. 2018, kdy byl podmíněně propuštěn. Ve výkonu trestu byl proto, že vykonával funkci rozhodce, čímž se měl dopustit trestného jednání. V. K. tvrdil, že firma přestala dělat zprostředkovatelskou činnost poté, co ji nabyla formálně T. P., ale přesto jménem firmy udělali nějaké obchody. Svědek sám byl údajně zaměstnancem firmy, v níž měl pracovní smlouvu pouze v ústní podobě, podle svého tvrzení nepotřeboval písemnou smlouvu. Ve firmě ho zaměstnala T. P., jeho tehdejší družka a sami přejmenovali firmu XXXXX. Za věrohodné lze považovat tvrzení svědka pouze v té části jeho výpovědi, která koresponduje nejen s výpovědí svědkyně M. P. H., ale zejména s listinnými důkazy. Jedná se o výpověď v části, kdy M. H. formálně v notářské kanceláři převedla tuto firmu na T. P., která, jak bylo následně zjištěno a prokázáno, se stala dlouhodobě nezvěstnou. Svědek navíc při sepsání notářského zápisu, zaplacení peněz a dokumentů, podle svého tvrzení nebyl. K otázce důvodu a způsobu převodu firmy z M. H. na novou nabyvatelku, považuje naopak soud za věrohodnou výpověď svědkyně M. P. H., která logicky odůvodnila skutečnosti, které ji vedly k převodu firmy na novou nabyvatelku, kterou, jak rovněž odpovídá postavení obžalovaného J. V. při činnosti firmy XXXXX, jako dominantní osoby, zajistil právě J.V.. Zcela zjevně se T. P. dostala do pozice tzv. bílého koně, tj. osoby, na níž byla formálně firma přepsána bez toho, že by za ni řádně zaplatila a že by s ní hodlala vyvíjet jakoukoliv podnikatelskou činnost.

29. K činnosti firmy XXXXX se vyjádřila i družka obžalovaného B. R., **svědkyně R. Z.**, vyslechnutá rovněž u hlavního líčení 19. 11. 2019. Svědkyně shodně jako v předchozích výpovědích uvedla, že s firmou XXXXX přišla do kontaktu v době, kdy měla M. H. dovolenou a ona ji zastupovala na infolince. M. H. jí v rychlosti poskytla napsaný manuál, dala jí mobilní telefon a přístupové údaje ke vstupu do systému, včetně vlastní emailové adresy. Tuto činnost na infolince R. Z. dělala údajně tři týdny v průběhu běžné pracovní doby od 09.00 do 14.00 hodin. Za to dostala údajně zaplacené od M. H. asi 3.000 Kč. K dotazu státního zástupce svědkyně uvedla, že její druh B.R. ve firmě dělal obchodního zástupce, a to zřejmě obdobně jako ve společnosti XXXXX, s níž ovšem svědkyně neměla nic společného. Co přesně v každé z těchto firem dělal obžalovaný J.V. svědkyně vysvětlit nedokázala. Za nevěrohodné považuje soud tvrzení svědkyně o tom, že když pracovala na infolince, nevolali jí klienti, kteří by si na něco stěžovali, neboť to neodpovídá výpovědím svědků z řad obchodních zástupců, příp. potenciálních klientů této firmy, kteří uváděli skutečnosti opačné. Ve výpovědi svědkyně tak považuje soud za nevěrohodnou domněnku svědkyně o tom, že firma XXXXX měla sama B. peněz, z nichž poskytovala nebo zprostředkovala klientům půjčky. Ani tato skutečnost nebyla objektivními důkazy prokázána a ostatně není v souladu s výpověďmi dalších svědků, zejména obchodních zástupců, ani není v souladu s obsahem samotné smlouvy s klienty. Svědkyně navíc potvrdila, že sama nevěděla nic o podnikatelských aktivitách společnosti XXXXX, tedy jestli měla sama peníze nebo si je půjčovala od někoho jiného. Vzápětí pak na dotaz obhájce obžalovaného B. R. svědkyně tvrdila, že firma zprostředkovala půjčky, což naopak v textu smlouvy uzavírané s klienty i výpovědím svědků odpovídá. Pro úplnost lze podotknout, že **svědkyně V.V.**, vyslechnutá rovněž u hlavního líčení 19. 11. 2019, jako matka obžalovaného J. V., využila svého práva odmítnout výpověď.
30. **Svědkyně L. L.**, vyslechnutá u hlavního líčení dne 5. 12. 2016, potvrdila, že její firma zpracovávala část účetnictví pro společnost XXXXX. Vzhledem k tomu, že si svědkyně na podstatnou část skutečností, k nimž měla být vyslechnuta u hlavního líčení nepamatovala nebo si je nedokázala konkrétně vybavit, pak soud postupem podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu přečetl výpověď, kterou svědkyně učinila procesně řádným způsobem v přípravném řízení dne 19. 9. 2013 (č. l. 729 a násl.). L. L. potvrdila, že figuruje ve firmě XXXXX a ve firmě s názvem Účetnictví, daně a mzdy.

Právě do této druhé firmy přišel muž, který chtěl, aby pro společnost XXXXX(XXXXX) zpracovali účetnictví, včetně daňového přiznání. Za několik dní tento muž přinesl podklady ke zpracování, což byly vždy lístečky, představující provizní činnost. Na jednotlivých lístcích byla vždy provize nebo zprostředkování a na základě těch předložených dokladů bylo zpracováno účetnictví a daňové přiznání, které pak svědkyně odevzdala slečně z této firmy. Tato slečna podepsala také smlouvu o poskytnutých službách, neboť svědkyně trvala na tom, aby smlouva, na základě níž její firma uvedené úkony pro firmu XXXXX provede, byla podepsána statutárním zástupcem firmy XXXXX. Muž, který svědkyni kontaktoval, nebyl jednatelem společnosti, ani neměl plnou moc k tomu, aby společnost zastupoval. S výpovědí svědkyně koresponduje i listinný důkaz, kterým je **Smlouva o dílo** (č. l. 735 a násl.) uzavřená mezi firmou Účetnictví, daně, mzdy online s. r. o., zastoupenou L.L. a firmou XXXXX, kterou zastupovala jednatelka M. H.. Smlouva byla uzavřena dne 24. 3. 2012. V rámci své výpovědi v přípravném řízení svědkyně dále potvrdila, že dotýčný muž, který zpočátku předjednal tyto úkony jménem firmy XXXXX, se zřejmě jmenoval J.V. a M. H. byla zřejmě jednatelka té firmy XXXXX, která nakonec smlouvu podepsala. Svědkyně s J.V. jednala asi dvakrát nebo třikrát, ale na podrobnosti si nepamatuje, když jména B.R. nebo M. J. jí nic neříkají. Svědkyně byla opětovně vyslechnuta v nové fázi hlavního líčení, a to dne 19. 11. 2019. Také v této výpovědi svědkyně uvedla, že ke konci zdaňovacího období k nim přišli do účetní kanceláře nějaký muž a žena s tím, že potřebují zpracovat daňové přiznání a účetní závěrku společnosti XXXXX. Jméno ženy si svědkyně nevybavuje, ale byla doprovázena mužem, který se představil jako J.V. s tím, že jednali za tuto společnost XXXXX. Za provedenou práci jim svědkyně odmítla vystavit fakturu, neboť nešlo o stálé klienty. V té době nebyly datové schránky, takže daňové přiznání připravovali v písemné podobě. Po nahlédnutí na **daňové přiznání** (č. l. 1247 a násl.) svědkyně potvrdila, že je možné, že je to daňové přiznání, které tehdy zpracovali, neboť v takové podobě to dělali. Jméno M. H. muselo být z jejich strany na daňovém přiznání uvedeno, aby, to odpovídalo výpisu z obchodního rejstříku. Za významné považuje k činnosti obžalovaného J. V. nalézací soud také vyjádření svědkyně o tom, že doklady donesl a zpočátku u nich ve firmě jednal ten muž, což byl zřejmě J. V., alespoň takto se představil. Sám však nemohl smlouvu podepsat, neboť v takové situaci u nich ve firmě kontrolují totožnost podle obchodního rejstříku a on nebyl oprávněn takovou smlouvu jménem firmy podepsat. Proto až v závěru s ním přišla slečna, která byla jednatelkou. Svědkyně se s odstupem času domnívá, že před ní tato slečna smlouvu nepodepsala, ale že přinesli smlouvu už podepsanou. Když přišli pro účetní závěrku, neměli dostatek peněz na úhradu prací, a proto jim svědkyně nechtěla materiály vydat. Nakonec však k úhradě došlo.

31. K činnosti firmy XXXXX se obdobně vyjádřil také **svědek M. V.**, který popsal činnost jeho tiskařské firmy, již pro firmu XXXXX. Svědek byl opětovně vyslechnut u hlavního líčení dne 19. 11. 2019 a vyjádřil se rovněž k činnosti tiskařské firmy, jejímž byl majitelem, pro firmu XXXXX Svědkova firma práce provedla na základě žádosti obžalovaného B. R., kterého svědek rovněž upozornil na to, že bude vyžadovat platbu v hotovosti, neboť měl jakési negativní upozornění na platební neschopnost u jiného dodavatele. B.R. skutečně celou připravenou a vytištěnou zakázku postupně odebíral oproti platbě v hotovosti. Pro firmu XXXXX připravili tiskoviny v modrých složkách, zatímco pro firmu XXXXX obdobné materiály vytiskli a dávali do tzv. žlutých složek. M. V. jednoznačně uvedl, že s ním jednal pouze obžalovaný B.R., který si také pro tiskoviny jezdil. Nalézací soud pak považuje za významné z hlediska jednání obžalovaného B. R. jednoznačné vyjádření svědka M. V. o tom, že B.R. vystupoval jako majitel této firmy. S odstupem času se však svědek dozvěděl, že ve skutečnosti měla firma jiné jednatele. O tom, že B.R. je vůdčí osobností firmy se svědek dozvěděl od M. B. a také vystupování obžalovaného tomu odpovídalo. B.R. mj. připravené tiskoviny odvážel v drahém voze typu Mercedes nebo BMW. Ve svědkově tiskárně připravili a vytiskli materiály nejdříve pro firmu XXXXX a poté právě pro firmu XXXXX, když v obou případech byly do každé ze složek připraveny tiskoviny, a to smlouva, obchodní podmínky atd. V jednom případě dokonce B.R. svědkovi volal, že sám nemůže připravené tiskoviny

vyzvednout a že je vyzvedne J.V.. Ten skutečně přijel, aby tiskoviny fyzicky převzal a zaplatil. Podle názoru svědka všechno nakonec probíhalo úplně standardně, takže jim vystavil fakturu na platbu v hotovosti, přijal peníze v hotovosti a také vystavil příjmový doklad. V závěru nějaká část tiskovin nebyla ze strany zákazníka odebrána, a to v rozsahu cca 50-100 ks.

32. První skupinu svědeckých výpovědí tvoří **výpovědi svědků – obchodních zástupců**, kteří byli vyslechnuti u hlavního líčení. **Svědka A. T.** u hlavního líčení dne 12. 10. 2016 pouze potvrdil, že uzavřel s klienty cca 20 – 30 smluv a klienti zpravidla skládali vratnou kauci a někdy R. i nemovitostí. **Svědka P. F.** u hlavního líčení dne 22. 11. 2016 nepotvrdil, že by nějakou smlouvu s klientem uzavřel. Sám uvedl, že mu pouze obžalovaný J.V. nabídl, aby vykonával činnost obchodního zástupce spočívající v tom, že bude za provizi uzavírat s klienty nějaké úvěrové smlouvy. **Svědkyně D. F.** u hlavního líčení 7. 12. 2016 uvedla, že nabízela nějaké půjčky, ale sama neví, jestli je měla poskytovat firma XXXXX z vlastních zdrojů nebo jestli je měla zprostředkovávat. V podstatě setrvala na tom, co uvedla v přípravném řízení (č. l. 1772 a násl.) a kromě toho potvrdila, že uzavřela 4 – 5, M.. 10 podobných smluv. Také **svědek M. P.** 8. 12. 2016 u hlavního líčení uvedl, že uzavíral s klienty zprostředkovatelské smlouvy, a to na základě úhrady vratné zálohy ve výši cca 5.000 Kč. Takové smlouvy uzavřel asi dvě. I tento svědek setrval na své výpovědi, kterou učinil v přípravném řízení (č. l. 2134). **Svědka M. P.** byl vyslechnut u hlavního líčení dne 9. 1. 2017 a potvrdil, že nejdříve pracoval ve společnosti XXXXX, když přešel k této společnosti XXXXX, byla jeho činnost vlastně velmi podobná, neboť zprostředkoval klientům úvěry, které přímo nenabízel, ale v podstatě jim zprostředkoval možnost, aby si nějaký úvěr půjčili. Podle jeho názoru klient zaplatil minimálně 7.000 Kč. Po předstření příslušných dokumentů v tzv. modré složce (č. l. 2371) svědek uvedl, že tyto materiály zná, neboť se k firmě XXXXX vztahovaly. Za podstatné považuje nalézací soud jednoznačné vyjádření svědka M. P. o tom, že někteří klienti odmítli smlouvu o zprostředkování úvěru podepsat zejména, když podmínkou byla úhrada poplatku, který nechtěli zaplatit. U hlavního líčení dne 9. 1. 2017 byl vyslechnut **svědek L. S.**, který rovněž uvedl, že jeho činnost byla obdobná jako u společnosti XXXXX, kde také uzavíral s klienty zprostředkovatelskou smlouvu. Předložená složka s materiály týkajícími se společnosti XXXXX, tzv. modrá složka (č. l. 2371) je svědkovi známa. Rovněž L. S., shodně jako M. P., potvrdil, že někteří klienti odmítli smlouvu podepsat, zejména když její podmínkou byla úhrada poplatku. Svědek byl znovu vyslechnut u hlavního líčení dne 21. 11. 2019, jak je shora uvedeno a žádné nové skutečnosti ke své činnosti ve firmě XXXXX neuvedl. **Svědka M. A.** u hlavního líčení 10. 1. 2017 uvedl, že činnost obchodního zástupce dělal asi dva měsíce, když sám uzavřel smlouvu o spolupráci s touto firmou, a to zřejmě s J.V.. Sám zprostředkoval klientům možnost, aby jim byl poskytnut úvěr. Firma XXXXX byla, podle jeho názoru, zprostředkovatelská firma. Svědek předkládal klientům smlouvu v tzv. modré složce a výslovně uvedl, že ji s klientem poctivě procházel a četl, když schůzka trvala třeba jednu až dvě hodiny. Klient měl skládat nějakou kauci, asi ve výši 5 – 7 tis. Kč. Svědek M. A. také výslovně uvedl, že spousta klientů odmítla takové smlouvy o zprostředkování úvěru podepsat a rovněž tento svědek setrval na své výpovědi, kterou učinil v přípravném řízení (č. l. 2294). Svědek byl znovu vyslechnut u hlavního líčení dne 21. 11. 2019 a znovu potvrdil, že pracoval ve společnosti XXXXX jako obchodní zástupce a přivedl ho sem jeho známý J. B.. Nalézací soud považuje za významné vyjádření svědka o tom, že jednal především s obžalovaným J.V. a sám svědek získal řádově 5-7 klientů. Ve smlouvách však bylo uvedeno, že svědek nesmí dále být v kontaktu s klienty, což mu samotnému připadlo zvláštní. V minulosti totiž, pokud dělal práci finančního poradce v jiných firmách, byl naopak zvyklý s těmi klienty komunikovat i nadále, než byly jejich potřeby uspokojeny. I toto vyjádření svědka svědčí, podle názoru soudu, o skutečném, tedy podvodném záměru obžalovaných při činnosti firmy XXXXX, což bylo ostatně prokázáno i dalšími důkazy. M. A. dále uvedl, že po určité době zjistil, že klienti nemají nejen úvěr vyřízený, ale že s nimi i společnost nekomunikuje, a proto se rozhodl spolupráci s firmou XXXXX ukončit. K dotazu státního zástupce svědek potvrdil, že smlouvy pro klienty získával v předtištěných modrých složkách, a to

právě od obžalovaného J. V., kterého považoval za zástupce této společnosti. Také od něho získal prvotní instrukce, jak má při činnosti obchodního zástupce postupovat, jak firma funguje. Kauce, kterou získal od klientů, měla být vratnou kaucí, neboť takto se i jmenovala. Svědek však dodatečně od klientů zjistil, že peníze nedostali v podobě kauce zpět, i když jim úvěr nebyl poskytnut. V několika případech se dokonce stalo, že klient odmítl na schůzce se svědkem podepsat smlouvu, a to proto, že měl předem zaplatit peníze, když sám si chtěl vlastně peníze půjčit. I svědkovi takový přístup firmy připadal zvláštní. Rovněž svědek sám komunikoval především s obžalovaným J.V. a také několikrát zkoušel sám se dovolat na tu údajnou infolinku. Na telefonní číslo se buď nedovolal, a když se tam dovolal jednou nebo vícekrát byl tam nějaký starý muž, který mluvil scestně a na svědka to působilo spíše tak, že sedí u piva v restauraci. Tento muž vůbec nevěděl, jak má se svědkem komunikovat, když se jej svědek ptal na některé konkrétní klienty, proč úvěr nedostali apod. Muž nebyl schopen svědkovi vůbec odpovědět. O této situaci M. A. informoval obžalovaného J. V., který jej však odkázal na infolinku s tím, že už to není jeho práce. Úkolem obchodního zástupce fakticky bylo podepsat smlouvu o zprostředkování, získat peníze a dál už neměl klienta řešit, zejména klient neměl tohoto obchodního zástupce nijak kontaktovat. Svědek opakovaně uvedl, že to bylo zcela odlišné oproti praxi, na kterou byl zvyklý z obdobných společností, kde se naopak snažil klientům pomáhat do doby, dokud nebyly jejich potřeby uspokojeny. Kdo další za firmu XXXXX vystupoval, svědek určitě nedokázal s tím, že vždy jednal pouze s J.V.. Na infolinku společnosti XXXXX, podle svého tvrzení, volal svědek opakovaně, ale také postupem času od klientů zjišťoval, že úvěr nedostali, avšak ve firmě žádné potřebné informace k tomu nedostal. V manuálu, který pro svoji činnost obchodního zástupce dostal, navíc bylo uvedeno, že nesmí klienty po podpisu smlouvy následně kontaktovat. Není vyloučeno, že to bylo uvedeno v samotné smlouvě pro klienty. Činnost ve firmě ukončil proto, že byl zvyklý být vždy na straně klienta, nikoliv na straně společnosti. Takovou praxi měl ze své činnosti v předchozích společnostech. Téhož dne byla u hlavního líčení vyslechnuta **svědkyně M. K.**, která měla rovněž uzavřenu smlouvu o zprostředkování s firmou XXXXX pro činnost obchodního zástupce. Sama dokonce tvrdila, že peníze měla půjčovat přímo společnost jednotlivým klientům a ona údajně uzavírala s klienty smlouvu o úvěru. Označení této smlouvy však uvedla jako vlastní domněnku. Potvrdila však, že klienti měli možnost od smlouvy odstoupit. Sama takových smluv uzavřela asi pět, ale v zásadě setrvala na své výpovědi, kterou učinila v přípravném řízení (č. l. 2372). V závěru své výpovědi uvedla, že neměla klienta, který by smlouvu podepsal bez toho, že by se s ní rádně seznámil. I této svědkyni se stalo, že někteří klienti smlouvu nepodepsali. Obchodním zástupcem byl i **svědek J. F.**, vyslechnutý u hlavního líčení dne 16. 1. 2017, který uvedl, že s klienty uzavřel asi deset smluv. Nejednalo se však o smlouvy o úvěru, ale o smlouvy o zprostředkování úvěru. Jednalo se zřejmě o klienty, kteří nepochodili s žádostí o úvěr v bankovním sektoru. Obvykle žádali půjčky nebo úvěr do výše asi 100.000 Kč, když byla vyžadována provize 4 – 5 tis. Kč. Provizi měl klient uhradit za to, že mu firma zprostředkuje možnost získat úvěr. Také svědek J. F. vyloučil jakýkoliv nátlak na klienta, když jednoznačně uvedl, že klient si rozhodně smlouvu mohl přečíst. **Svědka Z. S.**, vyslechnutý u hlavního líčení 16. 1. 2017, uzavřel tři až pět smluv o zprostředkování úvěru s klienty, kteří platili poplatek ve výši 3 – 20 tis. Kč. Z obsahu smlouvy vyplývalo, že společnost XXXXX se zavazuje zprostředkovat získání úvěru. Podle názoru svědka měla firma XXXXX za sebou nějaké kapitálové společnosti, avšak neměla vlastní finance. **Svědka R. S.**, byl rovněž vyslechnut u hlavního líčení dne 16. 1. 2017, a potvrdil, že pracoval jak pro společnost XXXXX, tak pro společnost XXXXX. Také tato společnost XXXXX se zabývala zprostředkováním úvěrů, avšak svědkovi není známo, z jakých zdrojů měla klientům peníze poskytovat. Tzv. modrá složka (č. l. 2371) je svědkovi známa, neboť s ní pracoval. R. S. uvedl, že při schůzce ukázal klientovi smlouvu, dal mu ji k dispozici, aby si ji klient přečetl, potom s ním, jako obchodní zástupce, jednotlivé body probral, vysvětloval mu dílčí pasáže a příp. odpovídal na dotazy klienta. Pokud klient souhlasil, tak se smlouva podepsala. Svědek jednoznačně trval na tom, že klienti byli s obsahem smlouvy seznámeni, a to důkladně, když někteří na schůzce smlouvu odmítli podepsat. V případě podpisu smlouvy měl klient hradit kauci podle výše půjčky 5, 6 někdy

i více než 10 tis. Kč. Šlo o poplatek na úhradu nákladů za zprostředkování tohoto úvěru. **Svěděk J. B.** sám u hlavního líčení 23.1.2017 nedokázal konkretizovat kolik smluv s klienty uzavřel. Vysvětlil, že firmu XXXXX si nepamatuje, ale činnost vykonával prostřednictvím známého R. S.. Jednoznačně však J. B. trval na tom, že si klienti smlouvu přečetli a teprve poté ji buď podepsali, pokud s ní souhlasili anebo podpisy smlouvy odmítli. Podle jeho názoru bylo na rozhodnutí klienta, zda smlouvu vůbec podepíše. Ve zbytku J. B. setrval na své výpovědi, kterou učinil v přípravném řízení (č. l. 1640). Znovu byl svědek vyslechnut u hlavního líčení 20. 11. 2019 a v podstatě se odvolal na svoji předchozí výpověď, kterou před soudem učinil. K dotazu soudu J. B. uvedl, že měl uzavřenu smlouvu o spolupráci nebo mandátní smlouvu a prakticky dělal obchodního zástupce, i když už neví, jestli jen pro firmu XXXXX nebo XXXXX nebo dokonce pro obě společnosti. Také tento svědek ovšem potvrdil aktivní jednání obžalovaného J. V., kterému odevzdával finanční prostředky získané od klientů, pokud je nevložil na účet. Smlouvy pro klienty získával od obžalovaného J. V., který vystupoval jako by byl vlastník společnosti, což ovšem svědek dál neprověřoval. S obžalovaným B. R. se setkal svědek snad třikrát a podle jeho soudu on působil obdobně jako svědek na pozici obchodního zástupce. J. V. však svědek J. B. považoval za vlastníka nebo hlavního manažera společnosti. Sám vnímal činnost společnosti tak, že ona sama klientovi půjčku poskytne. Po předestření listinných důkazů (č. l. 675 tzv. modrá složka) svědek uvedl, že to odpovídá tomu, co měl při své činnosti k dispozici včetně částky, kterou měl klient zaplatit, z níž si sám ponechával, podle pokynů, asi 60%. Jeho povinností však bylo odkázat klienta na zákaznickou linku v případě, když jej klient kontaktoval s tím, že půjčku nedostal. Příjmový pokladní doklad, který vystavoval pro klienta, podepisoval svědek sám, ale uvedl sem spíše parafu, neboť píše nečitelně. K dotazu obhájce svědek potvrdil, že za jednatele společnosti považoval J. V.. U hlavního líčení 23. 1. 2017 byl vyslechnut také **svědek B. M.**, který obdobnou činnost vykonával dříve pro společnost XXXXX. Také tento svědek potvrdil způsob jednání s klienty, neboť v případě obou firem šlo o nabízení stejného produktu. Sám měl s oběma firmami uzavřenu smlouvu o spolupráci a klienti vždy platili k jeho rukám poplatky, ty však byly vratné za situace, kdy budou poskytnutý úvěr splácet. B. M. také v případě společnosti XXXXX vyloučil, že by vyvíjel na klienty nějaký nátlak a jednoznačně uvedl, že ne každý klient nakonec smlouvu podepsal. **Svěděk J. Ch.** u hlavního líčení 23. 1. 2017 uvedl, že sám, jako obchodní zástupce, měl s firmou XXXXX uzavřenu smlouvu o spolupráci a zajistil asi jednoho klienta. Ten chtěl půjčku ve výši 50.000 Kč s tím, že banka klientovi takovou půjčku nedala. Firma vyžadovala poplatek 6.800 Kč, z čehož bylo 3.000 Kč jako provize pro svědka a zbytek odeslal firmě. J. Ch. rovněž setrval na své výpovědi, kterou učinil v přípravném řízení (č. l. 2359). Znovu byl svědek vyslechnut u hlavního líčení dne 21. 11. 2019 a potvrdil, že do firmy jej přivedl J. N.. Svědek sám působil ve firmě XXXXX pouze krátce a uzavřel vlastně jedinou smlouvu s klientem. J. Ch. jednoznačně uvedl, že měl vlastně zprostředkovávat úvěry lidem, kterým banka neohla poskytnout úvěr, protože nesplňovali její podmínky, a proto šli do tohoto nebankovního sektoru. Jiný klient, se kterým svědek smlouvu uzavřel, zaplatil provizi ve výši cca 2.600 nebo 2.800 Kč, avšak s odstupem času to svědek přesně uvést nedokázal. Instrukce, jak ve věci postupovat, získal svědek od svého známého J.N., který mu rovněž řekl, že oficiálně firmu XXXXX zastupuje J.V.. S ním také svědek sepsal smlouvu o spolupráci. Jméno obžalovaného B. R., stejně jako jméno H. nebo J. svědkovi nic neříkají. **Svědčyně P. Š.** u hlavního líčení dne 27. 2. 2017 potvrdila pouze to, že měla zřejmě mandátní smlouvu i u firmy XXXXX, obdobně jako u firmy XXXXX. Neví však o tom, zda příp. kolik smluv s klienty uzavřela. Obvyklý postup byl takový, že s klienty sepsala smlouvu o zprostředkování, jejímž obsahem bylo to, že se firma bude snažit mu vyřídit úvěr. Svědkyně setrvala na tom, že klient si smlouvu přečetl a ona mu ještě sdělovala podstatné informace, které ze smlouvy vyplývaly. Teprve na základě této schůzky se klient rozhodl, jestli smlouvu podepíše nebo nepodepíše. Rovněž P. Š. setrvala v plném rozsahu na své výpovědi, kterou učinila v přípravném řízení (č. l. 2741). **Svědčyně Z. K.**, vyslechnutá rovněž u hlavního líčení dne 27. 2. 2017, uvedla, že sama měla s firmou XXXXX uzavřenu mandátní smlouvu. S klientem, kterých zajistila asi pět, pak uzavírala smlouvu o zprostředkování. Za uzavření této smlouvy klient platil kauci. Svědkyně zdůraznila, že

s klientem uzavírala smlouvu o zprostředkování úvěru, nikoliv smlouvu úvěrovou. Každý klient si smlouvu přečetl na schůzce, která trvala půl hodiny až hodinu a teprve poté se rozhodl, jestli smlouvu uzavře. V případě jejích klientů žádný neodmítl smlouvu podepsat. **Svědék J. N.** u hlavního líčení dne 20. 3. 2017 rovněž potvrdil, že pracoval jako obchodní zástupce u firmy XXXXX a uzavřel deset až dvacet smluv o zprostředkování úvěru. Firma XXXXX se zavazovala, že bude aktivně pro klienta hledat úvěr. Klient za zprostředkování úvěru platil poplatek 3 – 6 tis. Kč, a to podle výše úvěru, o který měl zájem. Zda firma XXXXX poskytovala úvěry z vlastních zdrojů, svědek přesně určit nedokázal. Trval však na tom, že klient si smlouvu přečetl a teprve poté se rozhodl, zda ji podepíše či nikoliv. Tzv. modrá složka (č. l. 2371) je svědkovi známa, neboť s ní pracoval. Klient zpravidla smlouvu nepodepsal, pokud se mu nelíbily podmínky. J. N. v plném rozsahu setrval na své výpovědi, kterou učinil v přípravném řízení (č. l. 2308). Také **svědek J. K.**, vyslechnutý nově u hlavního líčení 20. 11. 2019 se vyjádřil nejen k činnosti společnosti XXXXX, jak je rozvedeno shora, ale i k činnosti společnosti XXXXX. Svědek potvrdil, že pracoval jako OSVČ, a to pro obě společnosti. Sám inzeroval nabídku finančních služeb, řešil s klienty smlouvy, které s nimi následně zpravidla podepsal. S oběma společnostmi, tedy jak u společnosti XXXXX, tak i u společnosti XXXXX měl svědek sám smlouvu jako obchodní zástupce, kterou uzavřel s J.V., s nímž se stýkal, neboť s obžalovaným B. R. se nijak nepotkával. Smlouvy pro klienty dostával také od J. V. a poštou je vracel do sídla společnosti XXXXX, které bylo v Brně. Obě společnosti, tedy i firma XXXXX, měly zprostředkovávat půjčky pro klienty, které měl poskytovat někdo třetí. Jestli klienti skutečně půjčku dostali, svědek podle svého tvrzení neví, neboť takové informace nezískal a vlastně to vůbec neřešil. Tuto činnost obchodního zástupce vykonával cca rok a půl, zpočátku získal možná stovky klientů, potom řádově desítky a nakonec se mu přestalo dařit, proto činnost ukončil.

33. Další skupinu důkazů vztahujících se ke společnosti XXXXX tvoří výpovědi svědků vyslechnutých procesně řádným způsobem v přípravném řízení, které byly u hlavního líčení dne 3. 10. 2016 čteny v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu. **Svědék F. B.** (č. l. 1622) potvrdil, že obdobnou činnost vykonával i dříve u společnosti XXXXX. Následně práci pro společnost XXXXX mu domluvil obžalovaný J.V., který byl také obchodním zástupcem. Svědek měl u společností sám uzavřenu smlouvu o spolupráci. Co se týče jednání s klientem, potom F. B. uvedl, že klient dostal především smlouvu v písemné podobě do rukou, svědek mu ji přečetl, zodpověděl jeho dotazy a teprve poté se klient rozhodl, když chtěl smlouvu podepsat. Dne 3. 10. 2016 byla čtena rovněž výpověď **svědka K. J.** (č. l. 1836), který v přípravném řízení potvrdil, že nabídku spolupráci s firmou XXXXX dostal od J. V., avšak firmu XXXXX vedla M. H.. Sám uzavřel asi 20 – 30 smluv, a to poté, co si klient smlouvu přečetl a podepsal se na každou stranu smlouvy. Osobně byl svědek vyslechnut u hlavního líčení dne 30. 1. 2020 a kromě své činnosti ve firmě XXXXX se vyjádřil i k činnosti ve firmě XXXXX. Také v této společnosti měl svědek, podle svého tvrzení, uzavřenu smlouvu na pozici obchodního zástupce a s odstupem času si vybavuje, že z hlediska grafiky, tak i z hlediska obsahu mu smlouva i materiály připadaly téměř totožné, jako byly ty, které dostal pro činnost ve společnosti XXXXX. Složky se smlouvami se lišily především barvou, když jedna byla modrá a druhá byla standardní. Ve společnosti XXXXX svědek uzavřel méně smluv, odhadem asi 30 a nabízel prakticky stejný produkt snad jen s drobnými úpravami jako ve firmě XXXXX. I v této společnosti spolupracoval především s J.V., i když zde měl nějaký kontakt pro případné řešení na M. H.. V případě, že je klient kontaktoval, že půjčku nedostal, svědek se Minimálnězeptal, jak tento případ vypadá a požádal je, aby se s klientem spojili. Systém zprostředkování půjček firmou XXXXX byl vlastně obdobný jako u firmy XXXXX. Svědek z firmy XXXXX odešel asi po roce, neboť firma přestala vykonávat činnost. K dotazu obhájce K. J. potvrdil, že jeho vztahy s J.V. byly také přátelské, neboť se stýkali i ve volném čase. J.V. se mu prezentoval tak, že pokud bude svědek něco potřebovat, má se obracet právě na něho, ve větších záležitostech, v případě firmy XXXXX na M. H., resp. v případě firmy XXXXX na M.J.. **Svědčyně P. N.** (č. l. 1979) v přípravném řízení rovněž uvedla, že pracovala nejdříve pro



společnost XXXXX a také jí J.V. následně nabídl práci ve firmě XXXXX, přičemž jí vysvětlil, že firma XXXXX zprostředkovává půjčky klientům. Podle svého vyjádření však svědkyně žádnou smlouvu s klientem neuzavřela. Rovněž výpověď **svědka O. Z.** (č. l. 2225) byla čtena u hlavního líčení 3. 10. 2016 a také tento svědek potvrdil, že nabídku práce ve společnosti XXXXX mu nabídl J.V., který zde byl obchodním zástupcem. O. Z. se na schůzce setkal nejen s J.V., ale také s M.J., podle svého vyjádření, nějaké papíry podepsal, avšak na nich byla uvedena nějaká žena. Asi za týden však v televizi viděl reportáž o tom, že firma XXXXX je podvod. Sám jednal pouze s jednou klientkou, která si smlouvu na schůzce přečetla a souhlasila s ní. Podle názoru O. Z., vystupovala firma XXXXX zřejmě jako zprostředkovatel. Rovněž výpověď **svědka M. P.** (č. l. 2013) byla u hlavního líčení 10. 1. 2017 čtena v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu a tento svědek uvedl k firmě XXXXX obdobné skutečnosti, jako k firmě XXXXX, což je uvedeno shora. M. P. potvrdil, že měl s firmou XXXXX uzavřenu smlouvu o spolupráci, a tu s ním uzavíral nějaký mladík ve věku asi 25 let. Svědek sám uzavřel s klienty zprostředkovatelské smlouvy, ale to až poté, co smlouvu s klientem prošel, klient měl možnost si ji přečíst a teprve pak se rozhodl, jestli ji podepíše nebo nepodepíše. Podle názoru svědka M. P. se také firma XXXXX zavázala ve smlouvě vyvíjet pro klienta činnost, aby měl klient možnost uzavřít smlouvu o úvěru. Sama tedy úvěr klientům neposkytovala.

34. Třetí skupinu důkazů tvoří výpovědi svědků učiněné procesně řádným způsobem, které však byly u hlavního líčení čteny postupem dle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu, neboť svědky nebylo možno k jednání předvolat. **Svědka M. L.** (č. l. 1921) potvrdil, že jej zaškoloval nějaký muž na benzince a podepsali spolu smlouvu o spolupráci. Tento muž říkal, že firma XXXXX je následovníkem firmy XXXXX a sama má přímé i nepřímé investory. Žádné další podrobnosti svědkovi nesdělil. M. L. uvedl, že takových smluv s klienty podepsal asi pět. Výpověď svědka byla čtena u hlavního líčení 10. 1. 2017. Rovněž **svědkyně M. H.** (č. l. 1799), jejíž výpověď byla čtena u hlavního líčení dne 27. 2. 2017, uvedla, že pracovala původně u firmy XXXXX, avšak dodatečně jí řekli, že firma změnila název na XXXXX. Svědkyně potvrdila, že i v této firmě XXXXX byla činnost obchodních zástupců pro klienty prakticky stejná. Svědkyně zájemcům na schůzce neuváděla žádné jiné informace, než které vyplývaly z textu smlouvy. Jména M. H. nebo M. J. jí nic neříkají, ona tyto osoby nezná. Výpověď **svědkyně V. P.** (č. l. 2350) byla čtena u hlavního líčení dne 27. 2. 2017 rovněž postupem dle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu. Svědkyně uvedla, že se účastnila školení v Olomouci, kde ji, stejně jako další osoby, obžalovaný J.V. informoval o činnosti obchodních zástupců. Svědkyně podepsala smlouvu o spolupráci s firmou XXXXX, avšak kdo tuto smlouvu podepsal za firmu, sama neví. Získala na školení informaci o tom, že peníze budou klientům poskytovat nezávislí investoři. O podrobnostech svědkyni informoval vlastně R. S., který již ve firmě pracoval. Firma XXXXX tedy zprostředkovala půjčky a jak V. P. potvrdila, obžalovaný J.V. jim tvrdil, že to, co předkládají klientům, je úvěrová smlouva. V rozporu s tím však svědkyně předkládala klientům smlouvu, jejíž text je v písemné podobě založen ve vyšetřovacím spise a zcela jednoznačně z tohoto textu vyplývá, že se nejedná o smlouvu úvěrovou.
35. Výpovědi dalších svědků byly u hlavního líčení 20. 3. 2017 čteny v souladu s ustanovením § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu. **L. T.** (č. l. 2400) potvrdil, že sepisoval s klientem smlouvu pro firmu XXXXX a sám spolupracoval s J.V.. L. T. však nedokázal potvrdit, zda se J.V. na schůzce představoval jako jednatel firmy. Přesto však svědek popsal mechanismus komunikace s klientem, a to od počátku, kdy klient dostal tzv. SMS zprávu. V této zprávě bylo uvedeno, že žádost klienta o úvěr byla schválena. J.V. mu však tvrdil, že finanční částka je jistina pro případ nesplacení úvěru. Na osobní schůzce si klient smlouvu prostudoval, svědek mu zodpověděl případné dotazy a poté se rozhodl, zda smlouvu podepíše či nepodepíše. Klient také musel uhradit finanční částku svědkovi, který část vložil na účet společnosti XXXXX, který byl vedený u ČS a. s. L. T. potvrdil, že s J.V. chodil na schůzky i M. J., který byl údajně bývalým jednatelem společnosti XXXXX, avšak tvrdil, že s firmou XXXXX nemá nic společného. J.V. svědkovi sdělil, že peníze na půjčky nebo úvěry klientům poskytují tzv. soukromí investoři. Jednatelkou firmy, podle informace od J. V., byla

M. H.. Předmětem smlouvy s klienty bylo to, že firma XXXXX bude vyvíjet úplatnou činnost směřující k tomu, aby klient měl možnost uzavřít smlouvu o půjčce (finančním produktu). Firma XXXXX byla tedy zprostředkovatelskou firmou. L. T. jednoznačně uvedl, že klient před podpisem smlouvy, si tuto smlouvu přečetl, aby vůbec věděl, co podepisuje. U hlavního líčení dne 20. 3. 2017 byla čtena podle § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu také výpověď **svědkyně M. N. V.** (č. l. 2337), která byla učiněna v přípravném řízení. Svědkyně potvrdila, že to byl právě obžalovaný J.V., který jim vysvětlil mechanismus podepisování smluv s klienty. On s ní podepsal a zřejmě i orazítkoval smlouvu o spolupráci, ale o podrobnostech činnosti obchodní zástupkyně svědkyni proskoľoval J. B.. Ten svědkyni také vysvětlil, že se jedná velmi často o nebonitní klienty, proto musí za úvěr ručit zástavou, a to společnosti, která za ně bude dále ručit anebo musí za úvěr ručit dva až tři ručitelé. Svědkyně výslovně uvedla, že se na schůzkách nikdo nevyjadřoval k tomu, kdo fakticky půjčku poskytuje. Jednatelkou firmy XXXXX byla zřejmě M. H.. Svědkyně se vyjádřila i k postavení obžalovaného J. V., když uvedla, že ho brala jako nadřízeného s tím, že firma XXXXX je asi jeho, ale to byl pouze závěr svědkyně, když obžalovaný J.V. takovou informaci výslovně neřekl, pouze podepsal se svědkyní smlouvu. Svědkyně také v rámci své výpovědi uvedla, že jí nikdy nikdo výslovně neřekl, že by právě firma XXXXX poskytovala klientům půjčky.

36. U hlavního líčení dne 27. 2. 2017 byla podle § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu čtena výpověď **svědkyně J.S.** (č. l. 2618), která rovněž do společnosti XXXXX přešla ze společnosti XXXXX. Svědkyně uvedla, že ji obžalovaný J.V. upozornil, aby nezaměňovala společnost XXXXX se společností Wüstenrot a také ji žádal, aby dávala klientům dostatečný prostor k tomu, aby si smlouvu přečetli. Klienti museli mít čas na to, aby zjistili, že jde o smlouvu pouze zprostředkovatelskou. Podle názoru svědkyně J.S., obžalovaní J.V. a B.R. sice působili jako majitelé společnosti, ale nikdy výslovně neřekli svědkyni, že by byli společníci nebo jednatelé firmy. U hlavního líčení dne 10. 1. 2017 byla podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu čtena také výpověď **svědka E.B.** (č. l. 2689), který potvrdil, že změnu společnosti XXXXX na XXXXX mu oznámil obžalovaný J.V. s vysvětlením, že mají nového obchodního partnera a bude tak více peněz na půjčky. Svědek uvedl, že při předání auta se mu oba obžalovaní představili jako zástupci společnosti, ale ve skutečnosti vše svědek řešil s J.V., neboť s B. R. se setkal pouze jedenkrát. Svědek tedy vlastně neví, jaké postavení obžalovaní ve společnosti měli, když v zásadě připustil, že se prezentovali jako zaměstnanci společnosti XXXXX, stejně jako dříve společnosti XXXXX. E. B. rovněž k firmě XXXXX uvedl, že na schůzce mu bylo řečeno, že půjčky sice poskytují společnosti XXXXX, resp. XXXXX, ale peníze do toho dává někdo jiný. Klient si smlouvu mohl podrobně přečíst a prostudovat na internetu, kde byly smlouvy k dispozici, a také na osobní schůzce. **R. Z, t. č. M.**, vyslechnutá u hlavního líčení dne 29. 1. 2020 žádné podstatné a rozhodné skutečnosti k trestnému jednání obžalovaných nepotvrdila. Svědkyně sama, podle svého vyjádření, chtěla dělat obchodní zástupkyni, a proto jí podmínky této činnosti vysvětľoval muž, jehož jméno však určit nedokázala. Sama s klienty žádnou smlouvu neuzavřela a s jistotou nedokázala určit ani to, zda skutečně měla pracovat pro společnost XXXXX. Tuto skutečnost lze zjistit nejvýše z listinných dokumentů, včetně certifikátu (č. l. 2439, resp. 2451), které svědkyně po předstření sama poznala, avšak opakovaně uvedla, že žádný úvěr nezprostředkovala.
37. Další skupinu důkazů tvoří **úřední záznamy** o vysvětlení, které podaly jednotlivé fyzické osoby v přípravném řízení, když tyto úřední záznamy byly u hlavního líčení 7. 12. 2016 a 25. 4. 2017 postupem podle § 211 odst. 6 trestního řádu a opakovaně byly výpovědi poškozených B., Ch., J., M., P. a Š. čteny v druhé fázi hlavního líčení, a to 10. 7. 2019, 27. 8. 2019 a 3. 10. 2019. **R. B.** (č. l. 17151) uvedla, že se sešla s obchodním zástupcem v Prostějově, přičemž se jednalo o asi o 30 letého muže štíhlé postavy, vysokého cca 180 cm. Sama zaplatila zálohu ve výši 6.000 Kč, avšak když poštou dostala smlouvu, odmítla ji podepsat. Půjčku tedy nedostala. **M. Ch.** (č. l. 19221) vyloučila, že by žádala o poskytnutí úvěru, že by nějakou smlouvu uzavřela nebo dokonce uhradila zálohu. Z tohoto důvodu také nemůže předložit žádné listiny. Naproti tomu **V. J.** (č. l. 19521) připustil, že vyplnil elektronický formulář s osobními údaji, avšak zjistil, že ve firmě XXXXX jsou

podvodníci. Než tedy přišla smlouva písemně, úvěr si vyřídil jinde a firmě XXXXX nic nezaplatil. **P. K.** (č. l. 20145) rovněž vyloučila, že by uzavřela nějakou smlouvu nebo zaplatila zálohu a ani ona nemohla poskytnout žádné listiny. **L. M.** (č. l. 21543) potvrdil, že na internetu vyplnil dotazník a na základě toho jej navštívil muž ve věku asi 28 let, vysoký cca 180 cm, který přijel vozidlem Škoda Octavia. Vysvětlení tohoto muže však bylo jiné, než jak bylo na webových stránkách a navíc chtěl, aby L. M. zaplatil zálohu asi 6.400 – 6.800 Kč. K uzavření smlouvy tedy nedošlo, neboť, jak L. M. uvedl, celé se mu to nezdálo a nebyl ochoten žádnou zálohu platit. **L. P.** (č. l. 22237) potvrdil, že sám kontaktoval firmu XXXXX telefonicky, ale do Brna se mu nechtělo z Jaroměřic nad Rokytnou jezdit. Žádné dokumenty nakonec nevyplnil, a i když mu poslali složenku na částku 4.850 Kč, sám nic nezaplatil. Všechny listiny skartoval, a proto je nemá k dispozici. **M. S.** (č. l. 22416) uvedla, že na schůzce v Brně jednala s nějakou ženou a připustila, že podepsala nějaké papíry o tom, že ji budou z firmy kontaktovat. V konečném důsledku, protože se nic nedělo, tak M. S. nic nezaplatila a všechny dokumenty vyhodila. **V.Š.** (č. l. 24081) výslovně uvedla, že nikdy o půjčku nebo úvěr u této firmy nežádala, smlouvu nepodepsala a žádnou zálohu nezaplatila. **L.H.** (č. l. 2454) byl na prezentaci firmy XXXXX a sám připustil, že asi uzavřel smlouvu o spolupráci s touto firmou, avšak nikoho z firmy nezná a prakticky si nic nepamatuje. Žádnou činnost nevyvíjel, neboť onemocněl, a proto neuzavřel ani žádnou smlouvu. **A. M.** (č. l. 21019) rovněž uvedl, že vyplnil online dotazník na internetu, na základě toho jej někdo telefonicky kontaktoval a sdělil mu, že jeho žádost je reálná, avšak musí zaplatit poplatek za zprostředkování ve výši 6.800 Kč. A. M. uvedl, že na osobní schůzce částku 6.800 Kč skutečně zaplatil, smlouvu podepsal, avšak požadovanou půjčku 150.000 Kč nedostal. Na této schůzce jednal s mužem, jehož jméno si nepamatuje, který byl střední postavy ve věku 25 – 30 let. Žádné doklady k této půjčce, resp. žádosti o ni A. M. již nemá.

38. Na pokyn odvolacího soudu vyslechl nalézací soud vzorek svědků – klientů společnosti XXXXX proto, aby mohl posoudit další rozhodující skutečnosti týkající se podvodného jednání obžalovaných. U hlavního líčení dne 17. 4. 2019 byli vyslechnuti **svědkové P. K., M. M., I. K., Z. K.** a dne 18. 4. 2019 **S. M.**. **Svědka P. K.** u hlavního líčení 17. 4. 2019 uvedl především údaje, které svědčí o obecné praxi firmy, resp. jejich obchodních zástupců nikoliv však údaje, které by konkrétně prokazovaly trestné jednání každého z obžalovaných. Svědek vysvětlil, že tehdy sháněl peníze na svoji motorku, byl mladý, potřeboval půjčit asi 50.000 Kč. Firma Wüstenrot byla tehdy známá banka, a proto měl dojem, že firma Wüstenrot Group je součástí nějaké velké firmy. Na schůzce se setkal s mužem, jehož jméno si již s odstupem času nevybavil. Podepsal smlouvu a složil také nějakou zálohu, která byla označována tímto mužem a snad i ve smlouvě jako záloha vratná. Ve stanovené době žádnou půjčku nedostal. Když do firmy telefonoval, tak mu řekli, že to odkládají o týden, potom řekli, že potřebují další zálohu, a to už svědkovi připadalo divné. Půjčku měl dostat cca do 14 dnů od prvotního jednání na svůj účet ovšem zálohu platil hotově při jednání tomu muži, který firmu zastupoval a s nímž jednal. Tato částka měla být vratná záloha nebo vratná kauce s tím, že při splnění podmínek mu vrátí tuto kauci, kterou on sám jim poskytl. Svědek dále uvedl, že když firma nesplnila to, co slíbil její obchodní zástupce, nejdříve je kontaktoval sám, později firmu chtěla kontaktovat jeho matka, ale ve firmě jim přestali brát úplně telefony a na závěr se na číslo nemohli vůbec dovolat. Rovněž **svědkyně M. M.** potvrdila, že v té době si potřebovala půjčit peníze, proto k nim přijel nějaký muž, s nímž sepsala smlouvu, ale musela mu dát 5 nebo 6 tis. Kč s tím, že potom částku dostane zpět nebo že jí pošlou peníze na účet. Protože se nic nedělo, asi po týdnu se začala o věc zajímat, ve firmě nakonec komunikovala s nějakou ženou, která byla velmi nepříjemná a již v ten okamžik svědkyně, podle svého tvrzení, pochopila, že jde o podvod. Obchodnímu zástupci firmy XXXXX, který na základě jejího telefonátu přijel k nim domů, sama zaplatila asi 5 nebo 6 tis. Kč, což označoval jako vratnou zálohu s tím, že půjčka jí bude poskytnuta údajně do jednoho týdne. V průběhu hlavního líčení byly svědkyni předloženy k nahlédnutí listinné důkazy (č. l. 21067 a násl.), u nichž svědkyně potvrdila, že se jedná o listiny, které souvisí s její žádostí o půjčku, kterou popsala. Je pravdou, že sice od smlouvy odstoupila, což sdělila v dopise, avšak žádné peníze jí

vráceny nebyly. Rovněž **svědkyně I. K.**, vyslechnutá u hlavního líčení uvedla, že se setkala s obchodním zástupcem firmy XXXXX, jehož jméno si přesně nepamatuje a kterému také poskytla zálohu, neboť žádala o půjčku 200.000 Kč. Poté, co zálohu zaplatila a smlouvu podepsala, se jí z firmy nikdo neozval. Kontakt na společnost získala sama z internetu. Obchodní zástupce jí přislíbil získání půjčky v horizontu dvou nebo tří týdnů s tím, že sama není v registrech dlužníků, takže nevidí překážku v poskytnutí půjčky. Podle svého tvrzení svědkyně obchodnímu zástupci vyplatila zálohu ve výši 6.800 Kč, což měl být vlastně poplatek za uzavření smlouvy, což neměl být problém, protože svědkyně měla stálý příjem a také její manžel pracoval. Půjčku však svědkyně nezískala a když se telefonicky ve firmě dotazovala, sdělili jí, že to má v kompetenci ten obchodní zástupce a oni tam její smlouvu nemají. Nakonec přestali na její telefonáty a žádosti reagovat. Také tato svědkyně potvrdila totožnost listin (č. l. 20338 a násl.), které se její půjčky týkají. Obdobné skutečnosti byly zjištěny z výpovědi **svědka Z. K.**, který u hlavního líčení potvrdil, že firmu kontaktoval na základě inzerátu v novinách, protože potřeboval půjčku ve výši cca 100.000 Kč. Obchodní zástupce za ním přijel na pracoviště a na základě předchozích informací měl svědek připravenou a také zaplatil částku 15.000 Kč. Dostal vyplněný příjmový pokladní doklad od obchodního zástupce, podepsal smlouvu o úvěru, kterou si sice chtěl přečíst, ovšem obchodní zástupce považoval za ideální, aby ji svědek hned podepsal, proto ji Z. K. pročetl jen zběžně. Po 14 dnech volal na určené telefonní číslo, kde zjistil, že jeho půjčka ještě není na řadě, že se má ozvat za dalších 14 dní, ovšem za tuto dobu už bylo telefonní číslo nedostupné. K dotazu státního zástupce svědek potvrdil, že částka, kterou obchodnímu zástupci poskytl, byla vlastně poplatkem za vedení účtu, za zřízení účtu a měla v tom být započítaná i první splátka. Také tento svědek potvrdil totožnost listinných důkazů, které mu byly předloženy k nahlédnutí a které se týkaly jeho údajné půjčky (č. l. 20156-20159). **Svědkyně S. M.** pak byla vyslechnuta u hlavního líčení 18. 4. 2019 a také ona potvrdila, že sama kontaktovala společnost XXXXX na základě inzerátu v novinách. S obchodním zástupcem se setkali v kavárně v Brně a požadovali půjčit 60.000 Kč. Za to zaplatili poplatek řádově 6 nebo 7 tis. Kč, o čemž je informovali již v telefonickém hovoru z firmy před touto schůzkou. Už ze samotného chování obchodního zástupce, který zaplatil útratu z peněz, které mu svědkyně sama poskytla, vycítila, že to bude špatně. Chtěla tedy předložit jeho občanský průkaz, na což on reagoval tím, že mu svědkyně nevěří. Během týdne, kdy se nic nedělo, svědkyně zavolala do firmy, kde jí nějaká žena slíbila, že peníze pošle, že má svědkyně sama napsat písemnou žádost o zrušení smlouvy a o vrácení peněz. I když to svědkyně udělala, v končeném důsledku jí nic nevrátili, neboť přišel dopis, že na to nemá nárok. Rovněž svědkyně S. M. potvrdila totožnost listinných dokladů, které se týkají jejich kontaktů s firmou XXXXX (č. l. 21429-21433). V závěru své výpovědi svědkyně uvedla, že sice obdržela od firmy dopis s výzvou na doložení potřebných dokladů o majetkových poměrech, avšak žádné doklady do firmy nezaslala, neboť tam poslala výpověď smlouvy. Po předestření jmen obchodních zástupců svědkyně uvedla, že si vybavila jméno M. P. jako toho, který s nimi jménem firmy XXXXX jednal.

39. U hlavního líčení dne 20. 3. 2017 byla podle § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu čtena výpověď **svědkyně H. R.** (č. l. 25376), která potvrdila, že společně se Z. Š. založila firmu 1. XXXXX. Mezi zaměstnanci byli ona a pan N., který měl na starosti zprostředkovatele. Firma uzavřela smlouvu se společností XXXXX, že jim bude tato firma zprostředkovávat zájemce o půjčku. Smlouva byla uzavřena 28. 11. 2011. Po předložení této smlouvy (č. l. 25382) svědkyně H. R. potvrdila, že tuto smlouvu skutečně podepsala (pozn. soudu – jedná se o identickou smlouvu, která je na č. l. 25368). H. R. však současně v rámci své výpovědi uvedla, že neví o žádném klientovi, kterého by jejich společnost získala prostřednictvím firmy XXXXX. Jejich firma poslední půjčku klientovi poskytla koncem prosince 2011. Další společník a jednatel firmy XXXXX **D. N.**, byl vyslechnut jako svědek u hlavního líčení dne 23. 11. 2016. Sám spontánně vypovídal pouze krátce a poměrně nevěcně, což vysvětlil svým mimořádně závažným zdravotním stavem, který také doložil adekvátními lékařskými zprávami a dalšími dokumenty. Nalézací soud proto v souladu s ustanovením § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu přečetl výpověď, kterou svědek učinil v přípravném řízení dne 4. 6. 2014 (č. l.

25387). D. N. uvedl, že firmu XXXXX založil skutečně s H. R., která byla jeho dřívější družka a s dalším společníkem Z. Š.. Firma chtěla poskytovat finanční půjčky drobným klientům. Po nějaké době se jim ozval telefonicky J.V., kterému svědek poskytl podrobnější informace o činnosti firmy a nabídl, že pokud chce J.V. získávat pro jejich firmu klienty, musí být uzavřena smlouva o spolupráci. Na osobní schůzku přijel obžalovaný ještě s jedním mužem, který se svědkovi představil jako spolumajitel firmy XXXXX (dále jen XXXXX). Další schůzka proběhla v Olomouci a obžalovaný na ni přivezl asi 7 až 8 dalších obchodních zástupců, kterým měl svědek v podrobnostech vysvětlit principy spolupráce. Již v této fázi své výpovědi v přípravném řízení svědek upozorňoval na to, že vzhledem k dřívějšímu aktivnímu provozování boxu, si některé souvislosti přesně nevybavuje, resp. se mu ztrácí paměť. V další části uvedl, že, co se týče této smlouvy o spolupráci, nakonec, zřejmě obžalovaný J.V. svědkovi telefonicky sdělil, že ji z jejich strany podepíše nějaká žena. Ve svědkově firmě, tj. v XXXXX vyhotovili smlouvu, kterou skutečně podepsala H. R. a zřejmě ji odeslali do společnosti XXXXX, odkud se smlouva vrátila podepsaná, zřejmě poštou. Podle výpovědi svědka žádná spolupráce mezi oběma firmami nenastala a on skutečně neví, kdo smlouvu o zprostředkování za společnost XXXXX podepsal. Poté, co mu byla předložena předmětná smlouva ze dne 28. 11. 2011, potom D. N., shodně jako svědkyně H. R., potvrdil, že je na ní razítko jejich firmy a také podpis H. R.. V průběhu odpovědí na dotazy policejního orgánu, svědek D. N. uvedl, že při jednání s ním se J.V. nijak blíže nepředstavil, říkal jen, že spolupracuje s tím člověkem, který vystupoval jako spolumajitel firmy. Z vystupování J. V. svědek sice usoudil, že on byl iniciátorem všeho, ale jaké byly skutečně poměry ve firmě XXXXX specifikovat nedokázal. Obžalovaný J.V. dokonce naznačoval něco o rakouských bankách, od nichž by měli získávat klienty nebo jim klienty posílat, když taková spolupráce se svědkovi sice zamlouvala, ale nakonec ke spolupráci mezi firmou XXXXX a 1. XXXXX nedošlo, neboť, jak D. N. uvedl, odmítal zejména princip spočívající v tom, že klient bude předem platit nějaký poplatek, což ostatně striktně odmítla i H. R.. V souhrnu lze konstatovat, že obě svědecké výpovědi, tj. výpověď H. R. i D. N., a listinný důkaz, kterým je smlouva o zprostředkování mezi firmou XXXXX a firmou 1. Hanácká finanční s. r. o., svědčí o tom, že obžalovaný J.V. formálně předstíral, že vyvíjí aktivity k získání investora.

40. Na základě shora provedeného dokazování učinil nalézací soud první dílčí závěr, týkající se trestněprávně významného jednání obžalovaných B. R. a J. V.. Podle názoru soudu bylo bezpečně a spolehlivě prokázáno, že oba obžalovaní, byť v rozdílném rozsahu, přesto však společně participovali na činnosti obou právnických osob, tj. společnosti XXXXX i společnosti XXXXX, a to ve všech případech s cílem získat do své dispozice finanční prostředky bez toho, že by objektivně a řádně vyvíjeli podnikatelskou činnost. Podstata jejich trestného jednání spočívala v tom, že fakticky ovládali nejdříve firmu XXXXX a posléze firmu XXXXX, a to téměř se stejným způsobem její údajné podnikatelské činnosti. Okolnosti týkající se založení firmy XXXXX sice nejsou důsledně prokázány v tom směru, kdo administrativně a finančně společnost založil, avšak důvodně se lze domnívat, že to byli oba obžalovaní. Formálně byl jejím jediným společníkem a jednatelem M. J., avšak jeho schopnosti, což potvrdila např. svědkyně H., s vysokou mírou pravděpodobnosti hraničící s jistotou, neodpovídaly tomu, aby byl schopen takové právní úkony sám učinit, založení společnosti objektivně financovat a zejména, aby byl následně schopen sám organizovat činnost této firmy. Nalézací soud se plně ztotožnil se stanoviskem státního zástupce o tom, že M. J. byl tzv. bílým koněm, tj. osobou, která sice formálně, resp. úředně figurovala v pozici společníka a jednatele, avšak fakticky, tedy reálně, objektivně neměl na činnost této společnosti rozhodující vliv. Byli to právě obžalovaní B.R. a J.V., kteří společnost fakticky řídili, činili rozhodující úkony a zcela nepochybně vytvořili program její údajné podnikatelské činnosti. Firma XXXXX vystupovala jako tzv. nebankovní subjekt, který nabízel jiným subjektům, tj. zejména fyzickým, příp. i právnickým osobám finanční prostředky ve formě půjček či úvěrů, příp. zprostředkování takových půjček nebo úvěrů. Každý klient, který získal informace od obchodního zástupce a ostatně i každý obchodní zástupce, jak vyplývá z jejich výpovědí, tuto údajnou činnost

firmy XXXXX vnímal různě. Obžalovaní za účelem získání finančních prostředků do své dispozice ve formě tzv. vstupních poplatků či kauce, resp. poplatku za zprostředkování možnosti uzavřít úvěr, jak je uvedeno v písemném vyhotovení smlouvy, získali několik desítek osob do pozice obchodních zástupců. Úkolem těchto obchodních zástupců bylo dosáhnout toho, aby se zájemci o půjčku uzavřeli smlouvu, kterou pochopitelně sami obchodní zástupci nekoncepovali. Většina těchto obchodních zástupců potvrdila, že smlouvy i jiné písemné materiály pro zájemce o tento finanční produkt převzali především od obžalovaného J. V., výjimečně od B. R., eventuálně od skutečného společníka a jednatele M.J.. Fakticky hlavním úkolem obchodních zástupců bylo dosáhnout podpisu smlouvy a zejména zinkasovat určitý finanční poplatek od klienta. Společnost XXXXX tedy vyvíjela činnost organizovanou především obžalovanými B. R. a J.V. spočívající v tom, že získá od klientů finanční částku ve formě jakéhosi poplatku, nikoliv činnost spočívající v tom, že bude fakticky objektivně či reálně vykonávat takové úkony a takovou činnost, k nimž se ve smlouvě s klientem zavázala. Je třeba zdůraznit, že sama společnost XXXXX neměla vlastní finanční zdroje proto, aby zájemcům o půjčku mohla finanční prostředky ve formě půjčky či úvěru poskytnout. Ostatně tato firma neměla ani licenci k podnikání v bankovní sféře. Hlavním motivem činnosti obou obžalovaných v rámci této společnosti bylo získat od klientů finanční prostředky a dosáhnout v konečném důsledku toho, aby pro sebemenší formální chybu, nedostatek v dokumentech předkládaných klienty, event. pro nedodržení lhůty k jejich předložení v termínu, který se ukázal ve většině případů jako nereálný, mohli klientům sdělit, že nesplnili formální podmínky, a proto jim půjčka poskytnuta nebude. V rámci tohoto systému nejdříve prostřednictvím obchodních zástupců i koncepovaného textu smlouvy, včetně SMS zpráv o tom, že úvěr byl klientovi schválen, vzbudili v klientech dojem, že jejich žádost o půjčku je reálná, tedy že byla schválena. Většina těchto klientů, jak potvrdili někteří obchodní zástupci, smlouvu podepsala, neboť se jednalo o osoby s nízkou finanční gramotností a zjevně tak byli v dobré víře, že pokud jim půjčka či úvěr byli předschváleny, což bylo podloženo touto SMS zprávou, peníze obdrží. Z tohoto důvodu většina potenciálních klientů smlouvu podepsala, poplatek uhradila, což bylo ostatně cílem trestného jednání obžalovaných, kteří tak získali finanční prostředky v podstatném rozsahu do své dispozice, když část finančních prostředků zaplacených klienty si pro sebe nechávali obchodní zástupci. V souvislosti s intelektovými schopnostmi i finanční gramotností klientů lze např. poukázat na výpovědi obchodních zástupců svědků G. i M., kteří uvedli, že tyto produkty byly určeny fakticky pro rizikové klienty, kteří získali naději, že jim úvěr bude poskytnut, a proto je důsledně obsah smlouvy vlastně nezajímal. Někteří z obchodních zástupců záhy a včas pochopili podstatu těchto aktivit a přestali klientům takové smlouvy nabízet bez toho, že by uzavřeli jedinou smlouvu nebo např. ihned po uzavření smlouvy, když zjistili, že klient úvěr nezískal a společnost je nekontaktní, přestali další klienty vyhledávat. Objektivně a reálně nebylo v průběhu hlavního líčení prokázáno, že by některý z klientů půjčku skutečně dostal. Ostatně firma XXXXX neměla k jejímu poskytnutí vlastní finanční zdroje. Stejně tak nebylo prokázáno, že tato firma objektivně mohla některému z klientů peníze zajistit z cizích zdrojů. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že obžalovaní B.R. a zejména pak J.V., jehož dominantní roli potvrzovali svědkové vyslechnutí u hlavního líčení, a to nejen svědkyně M. H., ale také obchodní zástupci nebo dokonce obchodní partneři této firmy, a to shodně u firmy XXXXX, jako u firmy XXXXX, vytvořili velmi promyšlený a sofistikovaný projekt. Ani jeden z obžalovaných nefiguroval ve firmě XXXXX nebo ve firmě XXXXX jako společník nebo jednatel a ani jeden z obžalovaných tak nečinil jménem této společnosti rozhodující právní úkony vlastním jménem, tedy takové, pod nimiž by byl podepsán a byl by identifikován. Formálně byl každý z obžalovaných v pozici Minimálněřadového obchodního zástupce, když obě společnosti shodně vystupovaly jako společnosti multilevelové. Fakticky však v mnoha případech obžalovaní B.R. a zejména pak J.V. vystupovali jako majitelé, jednatele nebo hlavní manažeři a zjevně tak spoléhali na to, že např. sami obchodní zástupci nebudou reálně jejich pozici zpochybňovat nebo dokonce prověřovat. Jejich řídicí a dominantní roli např. ve firmě XXXXX potvrzují obchodní zástupci (B., N., Z., H., N., S. a další), nebo obchodní partneři (Ž., K., C., V., B.). V případě obou skupin svědeckých výpovědí

je z těchto důkazů prokázáno, že vždy dominantní roli měl obžalovaný J.V.. Významná je v případě obou společností shora detailně rozebraná výpověď svědkyně M. P. H., která důsledně popsala jednání a chování obžalovaných, které vnímala jako společníky, řídicí především firmu XXXXX a dokonce je označila jako tzv. hlavu firmy XXXXX. Ke společnosti XXXXX např. i svědkyně B., obchodní zástupkyně, uvedla, že se jí oba obžalovaní představili jako jednatelé, svědkyně Z. i svědkyně H. shodně potvrdily, že to byli oba obžalovaní, kteří na informativní schůzce jim poskytovali základní informace o činnosti firmy, o úvěrech apod. Ačkoliv role obžalovaného B. R. nebyla tak dominantní, jako role obžalovaného J. V., z hlediska užití kvalifikace spolupachatelství (§ 23 trestního zákoníku), která bude rozvedena dále, nelze jeho jednání jakkoli podceňovat a bagatelizovat. V této souvislosti je nutno poukázat na důkazy provedené u hlavního líčení, např. výpověď svědka D., kterému B.R. nabídl spolupráci a poskytl mu informace o tom, že firma má své vlastní investory. Dále to byl např. svědek Ž., který oba obžalované shodně vnímal jako majitele firmy XXXXX a pozici B. R. označil jako tzv. ochranku obžalovaného J. V., se kterým neustále chodil. Také účetní firmy B. považoval oba obžalované za vlastníky firmy. Svědkyně H. se podrobně vyjádřila také k dispozici s finančními prostředky ve firmě XXXXX, když podle jejího soudu oba obžalovaní měli k dispozici platební karty pro výběr finančních prostředků a dokonce sama byla, jako jednatelka a společnice firmy, v bance s obžalovaným J.V. proto, aby zablokovali kartu B. R., který údajně vybíral velké množství peněz. Svědek V. k této společnosti XXXXX výslovně uvedl, že tiskařské práce, tj. vtištění rozsáhlých dokumentů pro klienty, u jeho firmy objednával právě B.R., který zakázku také odebíral a platil. Byl to pouze on, kdo jednal a vystupoval jako majitel firmy XXXXX. O jeho vůdčí roli svědkovi předem řekl svědek B., který kontakty zprostředkoval. Svědek V. výslovně uvedl, že chování B. R. tomuto vůdčímu postavení ve firmě XXXXX odpovídalo a navíc vzbuzoval takový dojem i proto, že jezdil v drahém voze BMW. V souvislosti s firmou XXXXX lze připustit, že oficiální společník a jednatel M. J. drobné úkony jménem této společnosti dělal, když např. svědkové Š., F. nebo J. potvrdili, že jim dával smlouvy pro klienty, event. jim poskytoval vstupní informace, jako obchodním zástupcům. Je však zcela nepochybné, že M. J. tyto úkony činil na podkladě instrukcí od obžalovaných, kdy zejména obžalovaný J.V. také ve většině úkonů chodil s M. J.. Nalézací soud už shora uvedl, že společnost XXXXX a ostatně ani společnost XXXXX neměly vlastní finanční zdroje pro poskytování půjček klientům. Ostatně ani samotní obchodní zástupci, což vyplynulo z jejich svědeckých výpovědí, neměli potřebné informace o existenci a původu finančních prostředků, které měly být klientům ve formě půjček nebo úvěrů poskytnuty. Obchodní zástupci ve většině potvrdili, že vlastně nevěděli, který subjekt bude klientům peníze poskytovat a někteří z nich dokonce ani nevěděli, jestli vlastně nabízí klientům smlouvu zprostředkovatelskou nebo smlouvu úvěrovou. Např. svědek D. tvrdil, že nabízel klientům úvěr, naproti tomu svědkové Š. nebo P. se domnívali, že nabízí smlouvu zprostředkovatelskou. Svědkové K., P., P. nebo S. a ostatně i svědkyně Hendrichová měli za to, že firma XXXXX dokonce klientům poskytuje finanční prostředky z vlastních zdrojů. Nepochybně tyto nedostatečné informace vedly některé klienty k tomu, že odmítli smlouvu uzavřít, což např. potvrdili dále obchodní zástupci svědkové K., P., S., B., M., M., P., Š. a další, když tyto klienty považovali ve skrze ve finančně gramotnější. O skutečném záměru obžalovaných, tj. získání finančních prostředků v podobě údajných poplatků, svědčí dvě základní skutkové okolnosti. Jednak je to samotný obsah smlouvy, kterou klienti podepsali s obchodními zástupci a který je rozebrán dále, společně s takřka shodným obsahem smlouvy, kterou poskytovala firma XXXXX. Obě smlouvy jsou totiž téměř identické. Druhou rozhodnou skutečností je přístup ke klientům ze strany samotné společnosti ať už XXXXX nebo XXXXX, resp. osob, které nepochybně, podle instrukcí obžalovaných, byly v kontaktu s klienty na tzv. infolince, nebo přístup prezentovaný v písemné formě v rámci reakcí na žádosti klientů o odstoupení od smlouvy, vrácení poplatku apod., zpravidla podepsaných obžalovaným J.V.. V případě zjištění sebemenších nedostatků v předkládaných dokumentech nebyla ani jednou společností, fakticky ovládanou oběma obžalovanými, poskytnuta klientům nejmenší součinnost. Dokonce, jak potvrdili někteří obchodní zástupci, jejich úkolem bylo pouze s klienty uzavřít smlouvu, inkasovat poplatek a jeho poměrnou

část odvést do firmy, avšak po uzavření smluv s klienty s nimi obchodní zástupci neměli být vůbec v jakémkoliv kontaktu. Úkolem obchodních zástupců v následném období bylo odkázat klienty na příslušnou infolinku. Tyto skutečnosti, prokázané výpověďmi svědků, tj. obchodních zástupců, svědčí, podle názoru nalézacího soudu, o tom, že obžalovaní chtěli mít následné úkony vůči klientům, tj. poté, co zaplatili poplatek, avšak půjčku nedostali, pod vlastní kontrolou. V této souvislosti měl soud k dispozici nejen výpovědi svědků obchodních zástupců, ale také výpověď korunní svědkyně M. P. H., která participovala na činnosti obou společností. Svědkyně uvedla, že při nástupu do první společnosti, tj. firmy XXXXX, ji zaškolovala matka obžalovaného J. V., svědkyně V.V., která jí výslovně uvedla, že všude se dá najít nějaký problém. Z toho je, podle názoru soudu, zcela zjevné, že také svědkyně V. věděla, jaký je skutečný záměr obžalovaných v rámci činnosti nejdříve firmy XXXXX a v tomto směru také instruovala svědkyni M. P. H.. Zjevně jí dala najevo to, co M. P. H. ostatně prezentoval i obžalovaný J.V., tedy, že bude-li nalezen jakýkoliv sebemenší problém, je to chyba klientů, nikoliv chyba firmy. M. P. H. se v rámci své svědecké výpovědi vyjádřila k tomu, že když na počátku pracovala ve firmě XXXXX, úkoly jí nedával M. J.. V této firmě prakticky všechno dělali obžalovaní B.R. a J.V. a jeho matka, tj. V.V.. Tato svědkyně dokonce předala M. P. H. jakýsi manuál, tj. písemnou podobu pokynů o tom, jak má s klienty komunikovat, jak má odpovídat na jejich případné dotazy stran nezískání půjčky, což je shora rozebráno v části týkající se listinných důkazů. V souvislosti s výpovědí svědkyně V. V. považuje nalézací soud za nezbytné konstatovat, že její výpověď považoval za výpověď nevěrohodnou, vyvrácenou ve světle důkazů provedených u hlavního líčení. Základním důvodem bylo nejen to, že se jedná o matku obžalovaného J. V., ale také to, že její výpověď neodpovídá jak výpovědi svědkyně M. P. H., především v části týkající se intelektových schopností a možností M.J., tak výpovědi svědků obchodních zástupců, s níž naopak výpověď M. P. H. koresponduje. M. P. H. výslovně uvedla, že M. J. byl submisivní a dělal všechno, co mu obžalovaní řekli. Pokud se v závěru dokazování u hlavního líčení obžalovaní domáhali doplnění dokazování provedením protokolu o hlavním líčení z 15. 12. 2016 ve věci vedené u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 11 T 177/2016 (č. l. 27160), musí nalézací soud také v souvislosti s hodnocením výpovědi svědků H. a J. na tento důkaz reagovat. Předně je třeba konstatovat, že svědek M. J., který v nyní projednávané trestní věci opakovaně využil svého práva a odmítl vypovídat z obavy vlastního trestního stíhání, byl v této trestní věci vedené u Městského soudu v Brně vyslechnut v procesním postavení obžalovaného. Jeho vyjádření z hlediska obsahového nelze považovat za rozhodující důkaz, z něhož by soud v nyní projednávané trestní věci mohl vycházet. Odlišnost procesního postavení svědka a obžalovaného je zcela zřetelná z platné právní úpravy, kdy svědek je zavázán vypovídat pravdu, zatímco obžalovaný takovou povinnost nemá. Je tedy lhostejné, jak M. J. z hlediska obsahového, v jiné trestní věci vypovídal. Přesto však nalézací soud nemohl přehlédnout neschopnost M.J., byť v roli obžalovaného, sám spontánně vypovídat, když ke své výpovědi používal písemné poznámky předem připravené a následně odmítl na další otázky odpovídat (č. l. 27162, 27164). Z důkazů provedených u hlavního líčení bylo dále zjištěno, že obžalovaní vykonávali činnost pod hlavičkou společnosti XXXXX cca do září roku 2011. Není vyloučena úvaha, že analogicky stejným způsobem jednali i déle, avšak část skutkového děje byla z výroku rozsudku vypuštěna pro nedostatek důkazů. Jak je shora rozvedeno, nalézací soud vycházel při ustálení skutkového děje primárně z listinných důkazů, které prokazovaly jednotlivé tzv. obchodní případy, tj. smlouvy a zaplacení poplatku s konkrétními klienty. V případě, že neměl soud dostatek důkazů, tyto případy z výroku rozsudku vypustil. Je nutno zdůraznit, že takřka shodným způsobem obžalovaní B.R. a J.V. v trestném jednání pokračovali v rámci své činnosti pod hlavičkou firmy XXXXX. Trestného jednání tedy zanechali pouze zdánlivě v rámci činnosti firmy XXXXX, nikoliv ve své samotné podstatě. V období časově navazujícím, tj. od září 2011 jednali trestněprávně významným způsobem, a to formou a obsahem takřka identickým v rámci společnosti XXXXX. Rozdíl spočíval pouze ve změně firmy i v tom, že společnost XXXXX získali do své dispozice jako společnost již založenou. Tentokrát se jedinou společnicí a jednatelkou stala M. P. H., která v postavení tzv. bílé koně, vlastně obdobně jako M. J.. Zásadní rozdíl spočívá v tom, že tato



svědkyně si včas podstatu svého postavení, podstatu činnosti firmy a zejména vlastní trestněprávně významné jednání obou obžalovaných včas uvědomila. Svým jednáním přiměla obžalovaného J. V. k tomu, aby zařídil prodej společnosti na jiný subjekt. Jak vyplývá z důkazů provedených u hlavního líčení, shoda činnosti firmy XXXXX s činností firmy XXXXX spočívala v tom, že se jednalo o tzv. multilevelovou společnost, která měla síť obchodních zástupců, nabízela jejich prostřednictvím klientům smlouvy s obdobným obsahem a také princip fungování obou společností byl stejný. Hlavním cílem obžalovaných bylo i v rámci této společnosti v konečném důsledku získat od klientů poplatky bez toho, že by jim zajistili půjčku či úvěr a především bez toho, že by měli klienti šanci dosáhnout vrácení těchto poplatků. Také v této části skutkového děje je trestněprávně významné jednání obžalovaných B. R. a J. V. prokazováno především výpovědí svědkyně M. P. H., která je rovněž shora podrobně rozebrána. Nalézací soud považuje za podstatné zdůraznit, že i v rámci této činnosti hlavní aktivity vyvíjel obžalovaný J.V., a to aktivity směřující k faktickému získání firmy i k dosazení svědkyně H. do pozice společnice a jednatelky. Tato svědkyně, jak ostatně sama potvrdila, byla v té době mladá, nezkušená, obžalovaný jí imponoval, a proto přistoupila na jeho nabídku stát se společnicí a jednatelkou ve firmě. Rovněž jednoznačně potvrdila, že i přes své formální postavení, to byl právě obžalovaný J.V., kdo ve firmě vykonával rozhodující úkony. Ani zde však není výpověď svědkyně osamocená, ale koresponduje s dalšími důkazy, zejména pak svědeckými výpověďmi svědků vyslechnutých u hlavního líčení. Dominantní postavení obžalovaného J. V. potvrzují svědkové z firmy XXXXX, která stála u samého počátku získání firmy do dispozice obžalovaného, resp. svědkyně H.. V tomto směru je nezbytné odkázat zcela důrazně na výpověď svědka P. B., který popsal pozici svědkyně M. H. i obžalovaného J. V. při získání této společnosti do své dispozice. Je to ovšem i svědkyně L., která zpracovávala účetnictví pro firmu XXXXX, která pozici obžalovaného J. V. a ostatně i pozici svědkyně M. H. popsal velmi obdobně, ačkoliv je nepochybné, že se s P. B. nezná a rozhodně se na obsahu svých svědeckých výpovědí nedomlouvali. Ovšem i obchodní zástupci považovali J. V. za hlavní osobu řídící činnost společnosti XXXXX. Např. svědkové A., B., M. nebo N. V., považovali J. V. za svého nadřízeného, oficiálního zástupce, resp. vlastníka firmy. Obdobnou pozici obžalovaného B. R. popsal např. svědkyně S. nebo svědek V., který dokonce byl nikoliv obchodním zástupcem, ale obchodním partnerem společnosti XXXXX. Shodně jako v případě činnosti firmy XXXXX také v případě činnosti společnosti XXXXX obchodní zástupci v převážné míře nevěděli, kdo fakticky bude klientům peněžní prostředky půjčovat. To např. potvrdili svědkové F., N. a další. Svědek A., jak je rovněž shora uvedeno, že sám do firmy opakovaně volal na infolinku, na kterou měli klienty odkazovat, aby zjistil, jaký je stav poskytnutí půjčky jeho klientovi. Zde nenarazil na M. H. nebo na V., ale jak sám potvrdil, opakovaně se mu ozval starší muž, který nic nevěděl a působil velmi divně. Když svědek A. v této souvislosti kontaktoval J. V., ten jej opětovně odkázal na infolinku i manuál pro obchodní zástupce. Je nade vše pochybné zřejmé, že ani v tomto případě neměli obžalovaní sebemenší snahu, aby problémy klientů řešili a dokonce, aby je řešili v jejich prospěch. Svědkové A. i K. potvrdili, že v minulosti byli zvyklí jednat vždy ve prospěch klientů. Také firma XXXXX cílila na klienty ze sociálně slabších poměrů. Svědkové M., N. V., B. a další potvrdili, že šlo o klienty, kteří nesplňovali podmínky běžných bankovních institucí k tomu, aby jim půjčky poskytly. Svědek B. dokonce sdělil své spolupracovníci, že se jedná ve skutečnosti o klienty, kteří jsou nebonitní. Rovněž v případě společnosti XXXXX někteří klienti včas skutečný záměr obžalovaných odhalili a odmítli smlouvu podepsat, což potvrdili obchodní zástupci, tj. svědkové P., S., A., K. nebo dokonce potenciální klienti J., Ch., P. nebo M.. Významný je ovšem i vzorek svědků – klientů, kteří u hlavního líčení nově potvrdili, že smlouvu podepsali, poplatek zaplatili, avšak půjčku nedostali a peníze jim vráceny nebyly (K., M., K., K., M.). Listinné důkazy i svědecké výpovědi svědčí o tom, že reálně, fakticky a objektivně obžalovaní nevyvinuli žádné úsilí proto, aby klientům půjčku zajistili od jiných subjektů. I v tomto směru obě smlouvy byly koncipovány jednostranně výhodně vždy ve prospěch firmy, nikoliv ve prospěch klientů. Formulace v obou smlouvách svědčí o záměru uvést klienty v omyl, neboť ani v jednom případě předmětná smlouva neobsahovala jednoznačný výslovný závazek o tom, že firma půjčku či úvěr zprostředkuje, ale obsahuje formulaci označenou

jako „vyvinutí úsilí“, bez toho, že by zde byly uvedeny závazky k reálným výsledkům. Svědkové R. nebo N. ze společnosti XXXXX, která měla formálně s firmou XXXXX od 28. 11. 2011 uzavřenu smlouvu však potvrdili, že k žádné faktické spolupráci nedošlo. Primárně jim firma XXXXX žádného klienta nezprostředkovala, ani nezajistila. Oba svědkové navíc odmítli s firmou XXXXX jménem své společnosti spolupracovat proto, že firma XXXXX měla jako podmínku ve smlouvě s klientem uvedeno to, aby klient platil společnosti XXXXX předem. I z přístupu obou svědků lze nade vší pochybnost dovést, že oba svědkové považovali přístup společnosti XXXXX, potažmo obou obžalovaných vůči potenciálním klientům za přístup velmi nekorektní a nalézací soud jej hodnotil jako podvodný. Souhrnně tedy lze konstatovat, že oba obžalovaní vytvořili velmi sofistikovaný a promyšlený projekt k nelegálnímu získávání finančních prostředků do své dispozice, a to ve značném rozsahu. Ani jeden z nich formálně v žádné z těchto dvou společností nefiguroval. Prezentovali se jako pouzí obchodní zástupci, z tohoto titulu získávali další obchodní zástupce a předstírali, že obě společnosti jsou založeny na tzv. multilevelovém principu. Zdánlivě tedy vzbuzovali dojem, že jako obchodní zástupci se snaží získávat pouze další obchodní zástupce na pozice sobě podřízené. Ve skutečnosti však fakticky řídili činnost obou společností, činili rozhodující úkony, i když formálně v konečném důsledku právní úkony, na základě jejich pokynů, dělali svědkové M. J. a M. P. H., kteří byli v pozici tzv. bílých koní. Zde se projevil skutečný záměr obžalovaných, zbavit se v budoucnu jakékoliv trestní odpovědnosti za činnost obou těchto společností, kterou fakticky řídili, tím, že za obě společnosti formálně, právně odpovídají jiné fyzické osoby. Ostatně svědkyně M. P. H., jak je shora uvedeno, během krátké doby svého působení ve firmě XXXXX, pochopila, že jde o podvod a také pochopila, proč obžalovaní formálně v této společnosti nefigurojí, tak jako nefigurovali ve společnosti předchozí. Nalézací soud tedy učinil dílčí závěr o tom, že obžalovaní B.R. a J.V. fakticky řídili obě společnosti, tj. nejdříve XXXXX, později XXXXX, které uzavíraly s klienty prostřednictvím obchodních zástupců, najatých a proškolených obžalovanými, smlouvy, v nichž uváděli klienty v omyl o tom, že jim bude poskytnuta půjčka či jiný finanční produkt, a to poté, co zaplatí příslušný poplatek. V souvislosti s trestným jednáním obžalovaných B. R. a J. V. nalézací soud shora opakovaně zmínil jejich vzájemnou součinnost, v níž dominantní roli sehrával obžalovaný J.V..

41. Nalézací soud však považuje z hlediska trestní odpovědnosti obžalovaného B. R. za nezbytné poukázat i na platnou právní úpravu spolupachatelství ve smyslu ustanovení § 23 trestního zákoníku. Jak podle podané obžaloby, tak i podle skutkových závěrů nalézacího soudu oba obžalovaní totiž jednali touto formou trestné součinnosti. Podle § 23 trestního zákoníku byl-li trestný čin spáchán úmyslným společným jednáním dvou nebo více osob, odpovídá každá z nich, jakoby trestný čin spáchala sama. Podle ustálené soudní praxe (R 36/73) spolupachatelství předpokládá spáchání trestného činu společným jednáním a úmysl k tomu směřující. Nezbytnými znaky spolupachatelství jsou tedy objektivní i subjektivní souvislost. O společné jednání jde tehdy, jestliže každý ze spolupachatelů naplní svým jednáním všechny znaky skutkového podstaty trestného činu nebo jestliže každý ze spolupachatelů svým jednáním naplnil jen některý ze znaků skutkové podstaty trestného činu, která je pak naplněna souhrnem těchto jednání anebo v případě třetí alternativy, jestliže jednání každého ze spolupachatelů je alespoň článkem řetězu, přičemž jednotlivé činnosti články řetězu směřují k přímému vykonání trestného činu a jen ve svém celku tvoří jeho skutkovou podstatu a působí současně. Úmysl při spolupachatelství musí směřovat ke spáchání trestného činu společným jednáním. Nalézací soud tedy znovu rekapituluje, že prokazatelně dominantní roli sehrával obžalovaný J.V., avšak trestné jednání páchal za rozsáhlé součinnost obžalovaného B. R., která je prokázána důkazy provedenými u hlavního líčení, a to od samého počátku fungování společností do jejího samotného závěru.

Meritum skutkového děje a tedy trestného jednání obžalovaných spočívalo v obsahu smluv, které byly jménem obou společností uzavírány klienty s obchodními zástupci těchto společností, a to za úplaty a ostatně i v širších okolnostech, tj. jednání, které uzavření smluv předcházelo a po uzavření

smluv následovalo. Vzhledem k těmto skutečnostem považuje nalézací soud za nezbytné opakovaně věnovat pozornost oběma typům smluv.

42. Na úvod rozboru obsahu obou smluv je vhodné rekapitulovat také právní názor odvolacího soudu, z něhož soud při svém novém rozhodování v této trestní věci vycházel. Odvolací soud se neztotožnil s vyhodnocením jejich obsahu, které provedl soud I. stupně, neboť, podle jeho názoru, toto hodnocení je v rozporu s obsahem obou typů smluv, v rozporu s tím, že mělo jít o smlouvy ryze zprostředkovatelské (ad 16) rozhodnutí odvolacího soudu). Odvolací soud poukázal na to, že smlouvy společnosti XXXXX, shodně jako smlouvy společnosti XXXXX byly v úvodu obecně označeny jako „Smlouva uzavřená podle § 642 a násl. obchodního zákoníku dle zákona 513/1991 Sb.“, přičemž až následně se v jeho II. části Předmět smlouvy v bodu 1. pojednává o tom, že dotčená společnost se zavazuje k obstarání příležitosti uzavřít smlouvu o finančním produktu pro dotčenou fyzickou osobu. Odvolací soud je toho názoru, že obsah samotné smlouvy je pro osobu s nízkou finanční gramotností matoucí, když už v první části dotčené smlouvy se uvádí, jakou částku požaduje fyzická osoba půjčit, je tam uvedena i konkrétní doba splatnosti s konkrétní výší splátky. Takové údaje, podle odvolacího soudu, mohou uvádět tyto osoby v omyl, že nejde o pouhou smlouvu o zprostředkování, ale již o smlouvu o úvěru, když je tam zcela nad rámec smlouvy o zprostředkování uvedena i konkrétní výše splátky a konkrétní doba splatnosti. Zejména za situace, kdy je název smlouvy toliko obecný, s odkazem na ustanovení zákona, bez konkrétního názvu, s ohledem na uvedené konkrétní náležitosti smlouvy v její I. části (celková částka, konkrétní výše splátek, konkrétní doba splatnosti) lze učinit důvodný závěr, že její klienti mohli zcela důvodně předpokládat na základě obsahu I. části této smlouvy, že uzavírají smlouvu o úvěru či půjčce, byť obsah smluv po formální stránce až v části II. této smlouvy pojednává o zprostředkování příležitosti v budoucnu uzavřít smlouvu o finančním produktu. Je totiž běžnou praxí, že o době splatnosti a výši splátek nerozhoduje pouhá „zprostředkovatelská“ společnost, ale až společnost poskytující konkrétní finanční produkt. Navíc osoba bez právního vzdělání jen stěží posoudí obsah smlouvy z jejího obecného názvu, odkazujícího na § 642 a násl. obchodního zákoníku. Již ze samotného obsahu smluv je tak dle odvolacího soudu zřejmý úmysl vylákání zdánlivě vratných záloh, aniž by jejich účelem bylo skutečné obstarání příležitosti uzavřít smlouvu o finančním produktu. Na základě těchto skutečností lze považovat závěr obžaloby o podvodném úmyslu přinejmenším za důvodný, avšak je nutné k tomu doslechnout poškozené, jak odvolací soud již uvedl. Odvolací soud je tak názoru (ad 17) jeho usnesení, že účelem těchto smluv bylo vylákat zdánlivě vratné zálohy. Na to lze usuzovat nejen ze samotného obsahu smluv, ale i z jednání před a po jejich uzavření. Schůzce klienta s obchodním zástupcem společnosti XXXXX (shodně i XXXXX) o podpisu dotčené smlouvy měla předcházet SMS zpráva, v níž měl být klient informován o předschválení požadované výše úvěru. Odvolací soud vyslovil svůj názor o tom, že zpráva musela mít pro dotčeného klienta jednoznačně matoucí vliv. Předmětná SMS zpráva totiž byla pro dotčené poškozené v rámci rozhodování, zda dotčenou smlouvu uzavřít, zásadní, neboť touto jim bylo avizováno, že jejich žádostí o půjčku se dotčená společnost již zabývala a tím jim poskytla matoucí informaci, že úvěr je reálné získat. Pokud by takovým jednáním dotčená společnost nesledovala vyvolání omylu u poškozených, pak je otázkou, proč by takovou SMS zprávu posílala, když by šlo o pouhou smlouvu o zprostředkování. Tuto fázi před podpisem smlouvy nelze z trestněprávního hlediska bagatelizovat, byť k naplnění všech znaků skutkové podstaty trestného činu podvodu podle § 209 trestního zákoníku mělo dojít až později. Na straně obžalovaných lze vypozařovat zřetelné náznaky podvodného jednání i podvodného úmyslu. Nelze odhlédnout od toho, že při svých aktivitách se zaměřovali na jedince sociálně slabé, obvykle v tíživé finanční situaci a s velmi slabou možností získání bankovního úvěru. Na podvodný úmysl směřující k vylákání vratných záloh lze usuzovat i z následného jednání. Odvolací soud upozornil na to, že bylo vyvráceno, že by obě společnosti vyvíjely konkrétní aktivní činnost směřující k obstarání příležitosti uzavřít smlouvu pro své klienty, ke které se zavázaly v II. části bodu 1. dotčených smluv. Předmětem smlouvy sice měla být úplatná činnost směřující k tomu, aby klient měl příležitost uzavřít smlouvu o finančním produktu, avšak z provedeného dokazování je patrné, že ani

společnost XXXXX, ani společnost XXXXX nevykonávaly jakoukoliv aktivní činnost směřující k příležitosti uzavřít smlouvu o finančním produktu pro dotčené konkrétní klienty. Nebylo prokázáno žádné uzavření následné smlouvy o finančním produktu. V této souvislosti odvolací soud poukázal na vyjádření společnosti XXXXX jednatele P. S., z níž bylo zjištěno, že společnost XXXXX nezná a co se týče společnosti XXXXX, tato sice měla původně zájem o smlouvu o spolupráci, avšak žádnou dohodu s nimi neuzavřela, neboť komunikovali jen telefonicky či emailem. Ke společnosti XXXXX bylo z těchto důkazů zjištěno, že jim zasílala emailem karty potenciálních klientů, a to v takovém množství, že je nebyli schopni ani zpracovat, a proto společnosti dali najevo, že je tyto údaje nezajímají. Takový přístup společnosti XXXXX, stejně jako společnosti XXXXX podle názoru odvolacího soudu nesvědčí o aktivním přístupu k obstarání příležitosti uzavřít smlouvu pro konkrétní klienty. Tento názor odvolacího soudu je podepřen i vyjádřením společnosti XXXXX, z něhož se podává, že společnosti XXXXX a XXXXX uzavřely smlouvu o spolupráci, avšak k aktivní spolupráci se společnostmi nedošlo, když jim nebyl dodán konkrétní návrh na uzavření smlouvy. Smlouva o spolupráci firmy XXXXX s XXXXX byla podepsána až dne 25. 8. 2011, tj. v závěru období páchání projednávané trestné činnosti, která měla být ukončena u firmy XXXXX v září 2011. I tato skutečnost, podle názoru odvolacího soudu, opět svědčí o nereálnosti vyvíjení snahy k uzavírání smluv. Obdobně tomu bylo v případě smlouvy o spolupráci XXXXX XXXXX uzavřené 28. 11. 2011, když společnost XXXXX svoji činnost ukončila v závěru prosince 2011 a trestná činnost společnosti XXXXX měla být ukončena až 31. 7. 2012. V následujícím období, tj. po prosinci 2011 navíc nebyla prokázána žádná aktivní činnost této společnosti směřující ve prospěch konkrétních klientů. Svědkyně H. R. ze společnosti XXXXX uvedla, že s nikým ze společnosti XXXXX nejednala, vše zařizoval D. N., který jako svědek uvedl, že k žádné spolupráci se společností XXXXX ani XXXXX nedošlo, nevyvíjeli pro tyto společnosti žádnou činnost a tyto společnosti jim žádné klienty nedodaly, přičemž on jednal hlavně s J.V.. Odvolací soud dále uvedl (ad 18.), že ani společnost XXXXX ani společnosti XXXXX prokazatelně nikdy žádnou aktivní činnost v tomto směru nevyvíjela a vše nasvědčuje tomu, že společnosti od počátku jednaly s vědomím, že ani žádnou činnost vyvíjet nebudou, když cílem jejich jednání bylo inkasování tzv. vratné zálohy, která však s ohledem na jejich následné jednání po uzavření smlouvy nemohla být nikdy vrácena. Bylo prokázáno, že předmětné smlouvy byly evidentně výhodné pro dotčené společnosti, když jejich povinnosti byly stanoveny velice obecně, jako úplatná činnost ve prospěch klienta směřující k příležitosti uzavřít smlouvu o finančním produktu, aniž by tato činnost byla blíže specifikována a nebyla stanovena ani lhůta, do které měla společnost svůj závazek splnit. Obě společnosti proto od počátku jednaly s vědomím, že poškození klienti jejich prostřednictvím smlouvy nikdy neuzavřou a cílem bylo vylákání vratných záloh. Z listinných důkazů od společností XXXXX a XXXXX vyplývá, že k žádné konkrétní spolupráci těchto firem s oběma společnostmi nikdy nedošlo, když z jejich strany nebyl těmto firmám předložen žádný konkrétní návrh na spolupráci. Vrchní soud je toho názoru, že obžalovaní mohli poškozené uvést v omyl už tím, že u nich vzbudili dojem, že i v případě jejich nepříznivé finanční situace mohou získat úvěr, a to po zaplacení tzv. vratné zálohy, obzvláště za situace, co měli být SMS zprávou ubezpečeni, že jejich žádost o úvěr byla schválena či předschválena, přičemž na základě této směrodatné informace došlo k podpisu smlouvy s poškozenými a z tohoto důvodu poškození poskytli obžalovaným uvedené částky tzv. vratné zálohy.

43. Nalézací soud tedy plně akceptoval právní názor odvolacího soudu na tuto část důkazů, zejména pak obsah předmětných smluv a učinil **dílčí závěr** o tom, že předmětné smlouvy společnosti XXXXX i XXXXX byly svým obsahem smlouvami podvodnými. Při zhodnocení všech rozhodných skutečností vycházel soud z rozsáhlého dokazování i z tohoto závazného právního názoru odvolacího soudu. Opětovně je tedy třeba rekapitulovat, že obě smlouvy byly svým obsahem koncipovány jako smlouvy matoucí. Klienti, kteří byli vesměs osobami s nižší finanční gramotností, byli uvedeni v omyl nejen samotným obsahem smluv, jak na to poukázal odvolací soud, ale také typem obou společností, které řídili obžalovaní. I v této souvislosti je třeba poukázat

na velmi sofistikovaný přístup obžalovaných, kteří si nechali dokonce vypracovat příslušný software, který byl způsobilý odesílat klientům SMS zprávy o tom, že byli tzv. schváleni. Jak poukázal rovněž odvolací soud, byla mj. i tato skutečnost jednou z rozhodujících, která klienty přiměla k tomu, aby smlouvu podepsali a poplatek zaplatili, neboť za takové situace byli v dobré víře o tom, že jim úvěr již byl schválen. Jen stěží se lze domnívat, že byli schopni odlišovat termíny schválen a předschválen, když jim navíc v obsahu smlouvy, předkládané obchodními zástupci, byli předestřeny údaje o výši půjčky, jejich splátkách i době splatnosti. Není sporu o tom, že klienti uzavřeli předmětnou smlouvu a poplatek zaplatili za situace, kdy byli uvedeni v omyl. To bylo ostatně od samého počátku cílem trestněprávně významného jednání obou obžalovaných, aby dosáhli bez jakékoliv další související činnosti, tj. zajištění finančních prostředků nebo reálných příležitostí poskytnutí finančních prostředků toho, aby ve formě poplatku dostali peníze do své dispozice. Nálezací soud tedy uzavřel, že obžalovaní svým jednáním uváděli potenciální klienty v omyl o tom, že jim úvěr již byl schválen a zbývá jen zaplatit tento dílčí poplatek, který dokonce má formu vratné zálohy, která jim bude do splátek úvěru započítána.

44. V souvislosti s užitou právní kvalifikací je nezbytné zmínit konstrukci skutkové podstaty trestného činu podvodu, zejména z hlediska jeho objektivní stránky. V případě trestného činu podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku totiž spočívá trestné jednání pachatele v tom, že uvede někoho v omyl, využije něčího omylu nebo zamlčí podstatné skutečnosti. Pro naplnění znaku jednání, jakožto obligatorního formálního znaku objektivní stránky této skutkové podstaty postačí prokázání jedné z alternativ takového jednání pachatele. V případě obžalovaných B. R. a J. V. byla tato část objektivní stránky, tj. forma jednání naplněna tím, že uvedli někoho v omyl, a to ve formě trestné součinnosti naplňující znaky spolupachatelství § 23 trestního zákoníku. Je nutno zdůraznit, že z hlediska trestněprávní teorie je omyl kvalifikován jako rozpor mezi představou a skutečností. Podváděná osoba, tj. osoba uváděná v omyl, kterou v tomto konkrétním případě byli potenciální klienti, nebo-li vesměs osoby s nízkou finanční gramotností, které byly zpravidla ve finanční tísní, nemá díky tomu buď žádnou představu o rozhodné skutečnosti, nebo se mylně domnívá, že se nemá čeho obávat. Tak tomu bylo zcela nepochybně i v případě těch klientů, kteří, nejen smlouvu podepsali, ale také příslušný poplatek zaplatili v dobré víře, že jim bude úvěr v podstatně větším rozsahu nejen schválen, ale reálně poskytnut a dokonce po úhradě zpravidla tří splátek jim tento poplatek bude započítán do úhrady poskytnutého úvěru. Podle konstrukce skutkové podstaty trestného činu podvodu dle § 209 odst. 1 trestního zákoníku pachatel uvede jinou osobu v omyl tím, že vědomě předstírá skutečnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci, a to zpravidla tím, že použije lest nebo poskytne podváděné osobě nepravdivé informace. V tomto konkrétním případě obžalovaní jednali prostřednictvím obchodních zástupců, kterým dali k dispozici listivě formulované smlouvy, v nichž předstírali, že jim úvěr bude poskytnut, resp. v kontextu s SMS zprávami, že jim dokonce byl schválen či předschválen. To však nebylo v souladu s realitou, neboť se jednalo o informace nepravdivé, když ani jedna z firem, nejen že neměla vlastní dostatečné finanční prostředky k poskytování úvěrů, ani neměla dostatečně solventního obchodního partnera, resp. investora a zejména obžalovaní jménem ani jedné z těchto firem neuzavřeli reálně obchodní kontrakt o spolupráci při poskytování úvěrů. Výpovědi obchodních zástupců ostatně svědčí o tom, že ani oni neměli jasnou objektivní a reálnou představu o tom, odkud každá z těchto dvou firem získá finanční prostředky, které měly být jako půjčka poskytnuty klientům, když část obchodních zástupců se dokonce domnívala, že jsou to vlastní finanční prostředky každé z těchto firem. Jejich domněnka zcela nepochybně pramenila z vystupování a přístupu každého z obžalovaných. Jinou formou jednání pachatele může být to, že zamlčí podstatné skutečnosti, tedy takové, které jsou rozhodující pro následné jednání a rozhodování podváděné osoby. V opačném případě totiž, pokud by podváděné osobě byly známy pravdivé a objektivní skutečnosti, nedošlo by k jejímu jednání vyžadovanému pachatelem. Opět při aplikaci této právní konstrukce na jednání obžalovaných, nezbyvá než konstatovat, že pokud by potenciální klienti věděli, že firma nemá finanční prostředky na to, aby jim úvěr poskytla, nemá dostatečně

solventního investora a zejména poplatek jim fakticky nebude nikdy vrácen, nepochybně by, jako ostatně další klienti, smlouvy odmítli uzavřít a poplatek by nezaplatili. Nálezací soud tedy spatřuje trestněprávně významnou formu jednání obžalovaných v tom, že uvedli jiného v omyl a díky tomu sebe nebo jiného, tj. především obchodní zástupce obohatili.

45. Poté co soud učinil tento dílčí závěr, bylo dalším nezbytným krokem pro celkový závěr o vině obžalovaných nutné zabývat **se rozsahem způsobeného následku**. Podstatné bylo tedy vyřešit otázku, kolik klientů prokazatelně zaplatilo požadovaný poplatek a v jaké výši, za situace, kdy žádný z nich úvěr, slibovaný ve smlouvě, nedostal. Zde bylo meritum rozsáhlého dokazování, a to především listinnými důkazy. V intencích pokynu odvolacího soudu vycházel v případě jednotlivých poškozených nálezací soud prakticky pouze z listinných důkazů. Úřední záznamy o podaném vysvětlení, které učinili poškození, provedl soud u hlavního líčení pouze v těch dílčích případech, kde procesní strany učinily souhlas s takovým postupem. V úvodu lze podotknout, že ideální důkazní stav u každého poškozeného, kdy by měl soud k dispozici jednak usvědčující výpověď poškozeného jako svědka, příslušnou smlouvu a doklad o zaplacení konkrétní výše poplatku, však téměř u žádného z několika stovek poškozených nenastal. Výpovědi vzorku poškozených u hlavního líčení, v procesním postavení svědků, nepřinesly rozhodující informace k těmto částem skutkového děje, a to zpravidla pro výrazný časový odstup od událostí. Není vyloučena ani úvaha, že poškození chtěli na tyto negativní životní zkušenosti, kdy přišli o peníze, zapomenout. Ostatně, jak vyplývá z provedeného dokazování, často si jednotliví poškození, tj. potenciální klienti, neměli možnost ani uvědomit nebo opsat konkrétní generálie obchodních zástupců. Ani výpovědi jednotlivých obchodních zástupců nelze považovat za rozhodující důkazy k těmto konkrétním skutečnostem, tj. ke konkrétním smlouvám konkrétního poškozeného a skutečné výši částky, kterou uhradil. Nálezací soud proto opětovně provedl rozsáhlé **listinné důkazy**, které jsou abecedně řazeny u společnosti XXXXX **ve svazcích 10 až 48** (č. l. 2895-16613) a u společnosti XXXXX **ve svazcích 49 až 75** (č. l. 16614-25326). Minimálním podkladem pro závěr nálezacího soudu týkající se jednotlivých poškozených, byly skutečnosti zjištěné buď ze smluv nebo alespoň z dokladů o zaplacení. Tím soud míní, že do výroku tohoto rozsudku nebyly přeneseny veškeré údaje týkající se poškozených, které byly uvedeny v obžalobě, ale pouze ty, které bylo možno prokázat a ověřit alespoň z jednoho listinného důkazu (smlouvy nebo dokladu o zaplacení). V této souvislosti lze podotknout, že není zřejmé, z jakých důkazních zdrojů orgány činné v přípravném řízení vycházely při konstrukci skutkové věty uvedené v obžalobě v té části, která se týkala konkrétních poškozených. Lze se domnívat, že to byly **závěry znaleckého posudku z oboru ekonomika**, zpracovaného v přípravném řízení ing. Stanislavem Čechem (č. l. 1114-1209). Tento soudní znalec, jak vyplývá z obsahu znaleckého posudku, do jisté míry suploval práci orgánů činných v přípravném řízení, neboť součástí znaleckého posudku učinil i seznam potenciálních klientů, který vypracoval na podkladě elektronického souboru „GOLDEN“. Ve svém znaleckém posudku soudní znalec řešil především otázku zaúčtovaných příjmů tzv. vratných záloh, které dále analyzoval. Seznam klientů společnosti XXXXX i společnosti XXXXX, který vytvořil na podkladě elektronických údajů, však nemohl nálezací soud akceptovat v plném rozsahu bez toho, že by tyto informace podrobil důsledné revizi. Soud se pochopitelně zabýval primárně tím, zda jsou tyto údaje uvedené v elektronických souborech, mající spíše informativní charakter ve vztahu ke každému z klientů, prokázány odpovídajícími důkazy akceptovatelnými v rámci trestního řízení. Závěrům obžaloby o rozsahu páchané trestné činnosti, tj. počtu klientů i výši způsobené škody na podkladě jimi zaplacených poplatků či vratných záloh, však nálezací soud nepřisvědčil. Ostatně soudní znalec ing. Čech svoje závěry nedokázal uspokojivě vysvětlit u hlavního líčení. Jeho výpověď, stejně jako závěry písemně zpracovaného znaleckého posudku byly sami o sobě rozporné a v konečném důsledku byly zcela zásadně zpochybněny výpovědí ing. Petra Dvořáka, který zpracoval na žádost obhajoby znalecký posudek. Ing. Petr Dvořák. byl osobně vyslechnut u hlavního líčení a nálezacímu soudu nezbyvá než konstatovat, že se s jeho závěry, stran rozpornosti znaleckých zjištění ing. Čecha v plném rozsahu ztotožnil. Ing. Petr Dvořák poukázal

na nesprávnost závěrů ing. Stanisava Čecha, který na jedné straně tvrdil, že „neúplnost účetních dokladů mu znemožnila úplné zodpovězení některých otázek“, avšak na druhé straně tvrdil, že účetnictví je vedeno průkazně. Stejně tak, podle zjištění ing. Petra Dvořáka, nemůže obstát tvrzení znalce ing. Stanislava Čecha o tom, že z účetnictví lze čerpat relevantní informace, když toto účetnictví považuje za neúplné. V rámci své výpovědi u hlavního líčení ing. Petr Dvořák podrobně ozřejmil obecné otázky týkající se vedení účetnictví, zaúčtování příjmů, označených jako tzv. vratné zálohy. Přesně se vyjádřil i k tomu, jakým způsobem měla být tato částka správně zaúčtována v případě, pokud by ji kterákoliv z těchto dvou firem přijala za zprostředkovatelskou činnost. V takovém případě by totiž šlo o službu společnosti, kterou by ona sama poskytovala. Vratná záloha navíc nemohla být účtována na tzv. šestkových účtech, vratná záloha totiž není tzv. výkon. V okamžiku, kdy firma takto přijaté peněžní prostředky sama zaúčtuje jako prostředky za přijatý výkon, dává tím najevo, že nepočítá s jejich vrácením, tedy že se nejedná o tzv. vratné zálohy. Z hlediska nyní projednávané trestní věci považuje soud za podstatné, že bylo listinnými důkazy a s nimi korespondujícími svědeckými výpověďmi obchodních zástupců prokázáno, přijetí konkrétních finančních částek, a to v případě klientů, kteří jsou uvedeni ve výroku tohoto rozsudku. Nalézací soud již na úvod zdůraznil, že vycházel důsledně z prokázání každého jednotlivého obchodního případu, týkajícího se konkrétního klienta a v případě, že neshledal dostatečné listinné důkazy, nemohl závěry obžaloby akceptovat. Zda byly či nebyly tyto finanční prostředky, přijaté obchodními zástupci, potažmo firmami XXXXX a XXXXX, resp. obžalovanými správně zaúčtovány v rámci účetnictví kterékoliv ze společností je, podle názoru nalézacího soudu, podružné. Obžalovaní B.R. a J.V. nejsou žalováni z trestných činů, které by měly podklad ve vedení účetnictví.

46. Dalším formálním znakem objektivní stránky zahrnující jednání, následek a příčinnou souvislost mezi nimi, je tedy následek v konkrétním případě představující vznik škody. Závěry nalézacího soudu v otázce trestněprávně významného jednání každého z obžalovaných jsou rozebrány shora. Z hlediska prokázaného následku považuje nalézací soud za rozhodující údaje, které zjistil z potřebných listinných důkazů. Je lhostejno, zda byly tyto platby poskytnuté každým klientem řádně zaúčtovány. Rozhodující je prokázání toho, že klient smlouvu uzavřel, zaplatil příslušný poplatek a v jakém rozsahu. Lze tedy konstatovat, že na podkladě listinných důkazů, provedených u hlavního líčení, bylo možné se s těmito údaji, uvedenými v obžalobě, ztotožnit pouze částečně. V případě několika desítek poškozených osob nebyly opatřeny žádné z těchto relevantních důkazů, tj. ani smlouva nebo ani doklad o zaplacení, jimiž by bylo možné považovat tyto skutečnosti za prokázané. V případě několika desítek dalších poškozených musely být údaje, uvedené v obžalobě, minimálně pozměněny. Vzhledem k celkovému počtu poškozených (u společnosti XXXXX je uvedeno cca 1.505 osob a u společnosti XXXXX cca 902 osob), jakož i vzhledem ke stavu důkazní nouze, pro které bylo velké množství poškozených z výroku rozsudku vypuštěno, považuje nalézací soud za nezbytné, v případě obou rozsáhlých částí skutkového děje, rozčlenit svoje závěry do skupin, a to vždy podle počátečního písmene příjmení konkrétního poškozeného. V rámci každé skupiny nalézací soud sumarizuje svoje závěry ve třech rovinách, tedy jednak ve vztahu k poškozeným, u nichž zůstaly údaje ve výroku rozsudku v porovnání s obžalobou beze změn, dále v rovině, kde došlo k menším změnám. Třetí rovinu tvoří poškození, jejichž údaje byly ze skutkové věty rozsudku vypuštěny, a to právě pro absenci relevantních důkazů. Objasnění tohoto postupu nalézacího soudu lze vztáhnout, jak na případy týkající se společnosti XXXXX (ad I./1), tak na případy týkající se společnosti XXXXX (ad I./2), resp. modifikovaně i z časového hlediska v konečném důsledku i k bodu II., tj. k závěrům o vině samotné obžalované právnické osoby.

47.

### **Společnost XXXXX**

**Skupina A.** (listiny ve svazku 10., provedeny u hlavního líčení dne 18. 4. 2019)













- c. prokázáno se změnami: T. V. zaplatil 6.500 Kč nikoli 6.700 Kč – č. l. 14939, T.Č. M. zaplatila 12.600 Kč nikoli 4.700 Kč – č. l. 14954, T. P. zaplatil 18.900 Kč nikoli 18.600 Kč – č. l. 15105

**Skupina V, W** (listiny ze svazku 45., 46., 47. provedeny u hlavního líčení dne 10. 7. 2019)

- a. bez listinných důkazů, proto vypuštěno z popisu skutku: V., neustanovený poškozený, V., V., V., V., V. V., V.K., V, V., V., V., V., V., V., V., V., V., V. R., V. E., V. P., V., V., V., V., V. L, V.J., V., V., V., V., V., V., V., V., V., V., V., V., V., V., V. J., V.H., V., V. I., V., V., V, W., W., W., W., W., W.
- b. prokázáno v plném rozsahu obžaloby: V., V., V. P., V., V., V., V., V., V., V., V., V., V., V., V., V., V., V., VO., V., V., V., V., V., V., V. M., W.
- c. prokázáno se změnami: V. L. zaplatil 2.000 Kč nikoliv 4.700 Kč – č. l. 15433, V. zaplatila 3.600 Kč nikoli 4.700 Kč – č. l. 15470, V. zaplatila 9.300 Kč nikoli 6.700 Kč – č. l. 15508, V. zaplatila 8.500 Kč nikoli 9.300 Kč – č. l. 15742, V. zaplatil 6.500 Kč nikoli 6.700 Kč – č. l. 15786, V. zaplatila 18.900 Kč nikoli 18.600 Kč – č. l. 15959

Úřední záznam o podaném vysvětlení – O. V. (č. l. 15337).

**Skupina Z, Ž** (listiny ve svazku 47., 48. provedeny u hlavního líčení dne 10. 7. 2019)

- a. bez listinných důkazů, proto vypuštěno z popisu skutku: Ž., Z. M., Z. A., Z., Z., Z.T., Z J., Z., Z., Z., Z.Z., Z.M., Z., Z., Z., Z., Z., Ž., Z., Z., Z., Z.A., Z. L., Z., Z., Ž., Ž., Ž., Ž., Ž.V., Ž.
- b. prokázáno v plném rozsahu obžaloby: Z. F., Z. J. pozn. nově včleněno na podkladě listinných důkazů provedených u hlavního líčení – č. l. 16140 a násl., Z., Z., Z., Z., Z., Z., Z., Z., Z., Z., Z., Z., Ž. A., Ž. Z., Z., Z., Ž., Ž., Ž., Ž., Ž., Ž., pozn. jak je shora uvedeno svědkyně Z.L. je nově ve výroku tohoto rozsudku vedena jako K. L., i když listinné důkazy jsou systematicky řazeny ve svazku č. 47. – č. l. 16242 a násl.

**Společnost XXXXX**

48. Obdobně jako v předchozí části skutkového děje, která se týkala společnosti XXXXX také v případě rozsahu trestné činnosti, která se týkala jednání obžalovaných v rámci **společnosti XXXXX**, učinil nalézací soud další skutková zjištění, která jsou podstatná pro závěry o následku trestného jednání obžalovaných. Principy akceptace rozhodujících důkazů, tj. zejména listinných důkazů, zůstaly k této části skutkového zjištění shodné, jako je rozvedeno u obdobných závěrů nalézacího soudu, které se týkaly společnosti XXXXX.

**Skupina A, B** (listiny ve svazku 49., 50. provedeny u hlavního líčení dne 10. 7. 2019)

- a. bez listinných důkazů, proto vypuštěno z popisu skutku: A., B. Z., B. R., B., B.
- b. prokázáno v plném rozsahu obžaloby: A. A., A., A., A., A., B., B., B., B., B., B., B. V., B. M., B., B., B., B., B., B., B., B., B., B., B., B., B., B., B., B., B., B., B. F.
- c. prokázáno se změnami: B.. smlouva uzavřena 7. 2. 2012 – č. l. 19386, aktuální příjmení poškozené je J. B. zaplatil 5.200 Kč nikoli 4.800 Kč – č. l. 16762, B. P. smlouva uzavřena 9. 2. 2012 nikoli 14. 2. 2012 – listinné důkazy jsou zařazeny mimo abecední pořadí ve svazku 70. č. l. 23523

Úřední záznam o vysvětlení poskytnutém R.B. (č. l. 17151).









50. Společným jednáním obžalovaných B. R. a J. V. byl porušen zájem společnosti na ochraně cizího majetku, který je objektem nebo-li chráněným zájmem v případě skutkové podstaty trestného činu podvodu podle § 209 trestního zákoníku. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že právo vlastnit majetek je jedním ze základních lidských práv, které je v konečném důsledku chráněno článkem 11 Listiny práv a svobod, která je součástí ústavního pořádku České republiky. Předmětem útoku obžalovaných byl cizí majetek, tedy majetek jednotlivých klientů, kteří poplatek zaplatili z vlastních zdrojů, které náležely výlučně každému z nich, nikoliv však některému z obžalovaných.
51. Vedle shora rozebraných znaků objektivní stránky (jednání, následek a příčinná souvislost mezi nimi) a objektu, se nalézací soud pochopitelně zabýval i tím, zda v případě každého z obžalovaných byly naplněny i znaky subjektu a subjektivní stránky. Lze podotknout, že jak obžalovaný B.R., tak obžalovaný J.V. byli v době spáchání rozsáhlého trestného jednání pachateli zletilými, čímž každý z nich naplnil podmínku věku, vyžadovanou v ustanovení § 25 trestního zákoníku. Ani u jednoho z obžalovaných nebyly zjištěny žádné pochybnosti o jeho duševním stavu, které by vyžadovaly zpracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, pro event. pochybnosti o jeho přičetnosti. Nalézací soud tedy naplnění znaků subjektu, jak u obžalovaného J. V., tak u obžalovaného B. R. uzavřel tím, že naplnil podmínky věku (§ 25 trestního zákoníku), tak podmínku přičetnosti (§ 26 trestního zákoníku). Bezezbytku byly naplněny znaky subjektu – pachatele trestného činu u každého z obžalovaných.
52. Skutková podstata trestného činu podvodu podle § 209 trestního zákoníku je v zákoně konstruována jako úmyslná. Nalézací soud se proto pochopitelně dále zabýval i tím, zda v případě každého z obžalovaných byly naplněny znaky zavinění v požadovaného v požadované formě úmyslu, a to úmyslu přímého (§ 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku) nebo úmyslu nepřímého (§ 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku). Zavinění je z hlediska trestněprávní úpravy považováno za vnitřní psychický vztah pachatele k podstatným složkám trestného činu, a to zejména k objektivní stránce a objektu. Zavinění v sobě zahrnuje složku intelektovou (vnímání, vědění pachatele) a složku volní (chtění nebo srozumění), čili rozhodnutí pachatele jednat určitým způsobem se znalostí podstaty věci. Při hodnocení zavinění každého z obžalovaných vycházel soud z důkazů shora podrobně rozebraných, které odůvodňovaly závěry soudu o konkrétní formě zavinění, a to jak u B. R., tak J. V.. Není sporu o tom, že každý z obou obžalovaných naplnil znaky zavinění ve formě úmyslu, resp. jeho intelektovou složku tak, jak je vyžadována zákonem. Vědění každého z obžalovaných jednoznačně vyplývalo z konkrétních úkonů, které dělal ať už sám nebo ve formě spolupachatelství s druhým z obžalovaných jménem společnosti XXXXX nebo společnosti XXXXX. Není sporu o tom, že každý z obžalovaných věděl, že deklaruje skutečnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci, tedy že zejména vystupuje jako společník nebo jednatel této firmy, event. vrcholový manažer, že předstírá vůči klientům prostřednictvím obchodních zástupců a písemně zpracovaných smluv, že vytvoří veškeré možnosti proto, aby klient mohl získat půjčku nebo dokonce předstírá to, že klientovi již půjčka byla schválena. Jak obžalovaný B.R., tak obžalovaný J.V. jednoznačně věděli, že předstírají skutečnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci, a tohoto jednání se každý z nich prokazatelně dopustit chtěl. Shora rozebrané důkazy svědčí o aktivním, cíleném, promyšleném jednání každého z obžalovaných, a to opětovně ať už samostatně v menší části nebo ve většině případů společně s druhým spoluobžalovaným. Nalézací soud shora rozebral svoje závěry o tom, že B.R. a J.V. se trestného jednání dopustili ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku. V souvislosti s rozбором zavinění, jakožto obligatorního znaku subjektivní stránky nezbyvá než uzavřít, že ve vztahu k zavinění oba obžalovaní naplnili znaky přímého úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a tím ve své podstatě i subjektivní složku spolupachatelství.
53. Každý z obžalovaných naplnil veškeré formální znaky skutkové podstaty trestného činu podvodu nejen v rovině základní skutkové podstaty, tj. § 209 odst. 1 trestního zákoníku, ale také v rovině kvalifikované skutkové podstaty, tj. § 209 odst. 5 písm. a) trestního zákoníku. Důkazy provedenými

u hlavního líčení bylo prokázáno, že společným jednáním obžalovaných vznikla Š. ve výši převyšující 5 mil. Kč, která je podle platné právní úpravy kvalifikována jako Š. velkého rozsahu. Tento formální znak je podmínkou pro aplikaci ustanovení § 209 odst. 5 písm. a) trestního zákoníku. V souvislosti s rozbořem zavinění, jakožto znaku subjektivní stránky, je třeba poukázat na ustanovení § 17 písm. a) trestního zákoníku. K okolnosti, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby, zde tedy v souvislosti se způsobeným těžším následkem, nebo-li škodou velkého rozsahu, postačí zavinění z nedbalosti.

54. Fakultativním znakem subjektivní stránky je motiv. Bezpečně bylo prokázáno, že hlavním motivem rozsáhlého dlouhodobě páchaného trestného jednání obžalovaných vůči více než 1.000 poškozených, bylo získání finančních prostředků podvodným způsobem do své dispozice. Jednoznačně se jedná o trestný čin spáchaný s majetkovým zjištěným motivem.
55. Obžalovaní se trestného jednání dopustili za účinnosti novely trestního zákona v podobě tzv. trestního zákoníku, která opustila tzv. materiální pojetí trestného činu a naopak preferuje formální pojetí trestného činu, byť korigované zásadou subsidiarity trestní represe ve smyslu ustanovení § 12 odst. 2 trestního zákoníku. Podle citovaného zákonného ustanovení lze trestní odpovědnost pachatele a trestněprávní důsledky s ní spojené uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. Podle názoru soudu byly podmínky ustanovení § 12 odst. 2 trestního zákoníku zcela spolehlivě naplněny u každého z obžalovaných, neboť stupeň společenské škodlivosti trestného jednání J. V. i B. R. zcela vylučuje úvahy o projednání věci v jiném řízení, než v řízení trestním. V této souvislosti významnou roli sehrává rozsah a charakter trestné činnosti. Je třeba opakovaně zdůraznit, že obžalovaní se trestného jednání dopouštěli v období od června 2010 do dubna 2012, kdy prostřednictvím obchodních zástupců podvedli více než 1000 poškozených a způsobili tak škodu ve výši 8.192.190 Kč. Způsobená Š. o více než 3 mil. Kč přesahuje dolní hranici škody velkého rozsahu, která je kvalifikačním znakem § 209 odst. 5 písm. a) trestního zákoníku.
56. Na základě všech rozhodných skutečností dospěl nalézací soud ke zcela jednoznačnému závěru, že obžaloba byla na B. R. i J. V. podána zcela oprávněně. Soud ovšem nepřevzal skutkovou větu obžaloby v plném rozsahu, neboť ji v podstatné míře korigoval s odkazem na důkazy provedené u hlavního líčení, které jsou podrobně rozebrány v odůvodnění tohoto rozsudku. V návaznosti na provedené důkazy i jejich vyhodnocení pochopitelně došlo k podstatnému snížení rozsahu páchané trestné činnosti i způsobené škody, přesto se však soud v plném rozsahu ztotožnil s užitou právní kvalifikací § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, kterou považoval za naplněnou ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, jak u obžalovaného J. V., tak u obžalovaného B. R..

## II. Obžalovaná právnická osoba XXXXX (t. č. XXXXX)

57. Rozsáhlé důkazy a skutková zjištění učiněná ve vztahu k bodu I/2, tj. k trestní odpovědnosti obžalovaných B. R. a J. V. lze vztáhnout rovněž k závěrům soudu o trestní odpovědnosti obžalované právnické osoby, společnosti XXXXX, t. č. XXXXX, a to s podstatnými časovými modifikacemi. Tato skutková zjištění totiž nelze akceptovat v plném rozsahu, neboť základní východisko v případě trestní odpovědnosti obžalované právnické osoby představuje zákon č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob (dále jen XXXXX) a řízení proti nim, který nabyl účinnosti až od 1. 1. 2012. Jakékoliv úvahy o trestní odpovědnosti právnické osoby za její jednání do 31. 12. 2011 tak postrádají právní podklad. V souladu s obžalobou i citovaným zákonem proto soud vymezil skutkový děj i trestné jednání obžalované právnické osoby tak, že přenesl svoje skutková zjištění týkající se bodu I/2, která časově vymezil na dobu od 1. 1. 2012.
58. V souvislosti s trestní odpovědností právnické osoby je třeba připomenout, že její podmínky jsou vymezeny především v ustanovení § 8 zákona č. 418/2011 Sb. ZOTOP. Podle § 8 odst. 1 tohoto

zákona je trestným činem, spáchaným právnickou osobou, protiprávní čin spáchaný jejím jménem nebo v jejím zájmu nebo v rámci její činnosti, jednal-li tak mimo jiné ten, kdo vykonává rozhodující vliv na řízení této právnické osoby, jestliže jeho jednání bylo alespoň jednou z podmínek vzniku následku zakládajícího trestní odpovědnost právnické osoby (§ 8 odst. 1 písm. c/ zákona 418/2011 Sb.). Nesporně bylo prokázáno, že tento rozhodující vliv ve společnosti XXXXX vykonávali obžalovaní B.R. a J.V., ačkoliv jejich vliv fakticky nepocházel z jejich očekávaného právního postavení v pozici např. statutárního orgánu nebo členu statutárního orgánu, eventuálně jiné osoby, oprávněné jménem nebo za právnickou osobu jednat (§ 8 odst. 1 písm. a/ XXXXX) nebo z právního postavení zaměstnance nebo osoby v obdobném postavení při plnění pracovních úkolů, i když není osobou uvedenou v § 8 odst. 1 písm. a), b), c) (viz. § 8 odst. 1 písm. d/ ZOTOP), eventuálně ten, kdo u této právnické osoby vykonává řídicí nebo kontrolní činnost, i když není osobou uvedenou v § 8 odst. 1 písm. a) (viz. § 8 odst. 1 písm. b/ ZOTOP). Vliv obžalovaných B. R. a J. V. byl založen tedy tzv. neprávě a obžalovaní jej vykonávali tak, že obžalovanou právnickou osobu řídili přes M. H., která byla zjevně v postavení tzv. bílého koně, neboli osobou formálně dosazenou do pozice statutárního orgánu, avšak fakticky neprovádějícího žádné výkonné pravomoci. Obžalovaní B.R. a J.V. obžalovanou právnickou osobu svým rozhodujícím vlivem plně ovládali a řídili, což bylo prokázáno důkazy shora rozebranými, vztahujícími se ke skutkovým zjištěním u bodu I/2. Podle § 8 odst. 2 ZOTOP, je pak nutno obžalované právnické osobě, přičítat spáchání trestného činu vymezeného v ustanovení § 7, tj. i trestného činu podvodu podle § 209 trestního zákoníku, jestliže byl spáchán mimo jiné jednáním osob uvedených v § 8 odst. 1 písm. c) ZOTOP, zde obžalovaných B. R. a J. V.. Trestní odpovědnost právnických osob však nelze vnímat a vykládat jako objektivní odpovědnost za trestný čin, neboť zákon vytvořil za účelem trestní odpovědnosti právnických osob konstrukci tzv. přičitatelnosti. Znaky skutkové podstaty trestného činu právnické osoby jsou odvozeny od konkrétní fyzické osoby. Závěry soudu, především o naplnění znaků objektivní stránky (jednání, následek a příčinná souvislost mezi nimi) i znaků objektu, vztahující se k trestní odpovědnosti obžalovaných B. R. a J. V., lze ve své periodě od 1. 1. 2012 vztáhnout i na trestní odpovědnost obžalované právnické osoby společnosti XXXXX

59. Nalézací soud považuje v této souvislosti za nezbytné stručně rekapitulovat, že trestné jednání této obžalované právnické osoby spočívalo v tom, že prostřednictvím obžalovaných B. R. a J. V., kteří ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob po vzájemné dohodě získali tuto společnost, kterou svým rozhodujícím vlivem plně ovládali a řídili, ačkoliv do funkce jejího společníka a jednatele formálně dosadili M. H. jako tzv. bílého koně. Obžalovaná právnická osoba pak v období od ledna 2012 do dubna 2012 uzavírala, prostřednictvím obžalovaných B. R. a J. V. nebo jimi najatých a instruovaných obchodních zástupců, se zájemci o finanční produkt Smlouvy podle § 642 a násl. obchodního zákoníku, jejichž předmětem mělo být zajištění poskytnutí půjčky, úvěru či jiného finančního produktu. Takto jednala obžalovaná právnická osoba přesto, že od počátku tohoto jednání neměla v úmyslu zájemcům jakoukoliv půjčku, úvěr či jiný finanční produkt zajistit, nevyvinula v tomto směru žádnou relevantní činnost a nedošlo ani k zajištění žádné půjčky, úvěru či jiného finančního produktu. Jednotliví zájemci přitom byli ujišťováni formou SMS zpráv, že půjčka či úvěr již byly nebo budou schváleny, a to proto, aby na základě takto podaných nepravdivých informací po uzavření smluv obžalovaná právnická osoba inkasovala od klientů finanční prostředky ve formě tzv. vratných záloh, jejichž výše se odvíjela od výše požadovaného úvěru či půjčky. Takto jednala v úmyslu získané finanční prostředky nevrátit a použít je pro vlastní potřebu, k čemuž došlo v několika desítkách případů, specifikovaných ve výroku rozsudku. V přímé příčinné souvislosti s trestným jednáním obžalované právnické osoby vznikla Š. ve výši 1.709.000 Kč. Také závěry nalézacího soudu o naplnění znaků objektu, tj. porušení zájmu chráněného trestním zákonem, jež jsou rozvedeny v pasáži týkající se obžalovaných B. R. a J. V., lze bez výhrad vztáhnout k závěrům o trestní odpovědnosti obžalované právnické osoby.

60. V případě obžalované právnické osoby je třeba zvláštní pozornost věnovat otázce zavinění, jakožto znaku subjektivní stránky. Právnická osoba sice sama o sobě není schopna vytvořit si vnitřní vztah k následku, avšak naplnění tohoto znaku subjektivní stránky bylo prokázáno nepřímo, prostřednictvím zavinění obžalovaných B. R. a J. V., tj. fyzických osob jednajících trestně právně významným způsobem za obžalovanou právnickou osobu. Právnická osoba totiž sama o sobě nemá vůli a logicky ji nemůže sama navenek projevovat. Jednání právnické osoby proto představí vůle těchto osob (subjektů uvedených v § 8 odst. 1 písm. a)-d) zákona 418/2011 Sb.), přičemž obžalování B.R. a J.V. zákonné podmínky subjektu ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1 písm. c) tohoto zákona splnili. Je třeba také upozornit na skutečnost, že právní následky úmyslně zaviněného jednání fyzických osob se přičítají právnické osobě, která je tak subjektem trestní odpovědnosti. V konkrétním projednávaném případě je obžalovaná právnická osoba subjektem sekundárním, neboť se jí přičítá jednání jiného subjektu, a to obžalovaných B. R. a J. V. ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1 písm. c) zákona 418/2011 Sb. ZOTOP. Oba obžalování fakticky vykonávali rozhodující vliv na řízení obžalované právnické osoby. Jejich jednání naplnilo znaky zavinění ve formě přímého úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, jak je rozvedeno shora. Nesporně pak existovala příčinná souvislost mezi jednáním a následkem, což je rovněž rozebráno shora, a v konečném důsledku to vedlo ke vzniku trestní odpovědnosti obžalované právnické osoby.
61. S odkazem na skutková zjištění i právní závěry obžalovaných B. R. a J. V. v bodě I/2 učinil proto soud v mezích platné právní úpravy zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob také zcela jednoznačný závěr o trestní odpovědnosti obžalované právnické osoby. Tato obžalovaná naplnila veškeré zákonné podmínky vyžadované trestním zákonem, respektive zákonem č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob pro vyslovení výroku o vině, a to v časovém rozsahu, specifikovaném ve výroku tohoto rozsudku.
62. Nalézací soud musí v neposlední řadě také konstatovat, že v závěru dokazování u hlavního líčení dne 27. 2. 2020 (č. l. 27143) procesní strany neučinily takřka žádné další důkazní návrhy. Výjimku tvoří návrh na konstatování protokolu o HL ze dne 15. 12. 2016 ve věci vedené u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 11 T 177/2016, který byl ostatně k návrhu obhajoby proveden. Stanovisko nalézacího soudu k tomuto důkazu je obsaženo shora, neboť z protokolu je patrné, že obhajoba poukazovala na vystoupení M.J. v procesní pozici obžalovaného, i když v nyní projednávané věci figuroval jako svědek. Nalézací soud v odůvodnění tohoto rozsudku, v pasáži týkající se skutkových zjištění, také průběžně hodnotil jednotlivé důkazy, jejich vzájemné vazby a zaujal tak ve svém závěru stanovisko k obhajobě obžalovaných. Přesto však stručně rekapituluje, že obhajobu obžalovaných B. R., J. V. i obžalované právnické osoby považoval takřka v plném rozsahu za vyvrácenou ve světle jednotlivých důkazů i jejich vzájemného souhrnu. V dílčích částech ovšem nezbylo než argumenty obhajoby, po neprokázání části skutkového děje akceptovat. Soud proto rozsáhlý skutkový děj, uvedený ve výroku obžaloby, modifikoval právě s odkazem na listinné důkazy, které byly rozhodujícím podkladem pro ustálení skutkového děje do podoby uvedené ve výroku tohoto rozsudku. Nebylo možné převzít tvrzení obžaloby o veškerých potenciálních klientech společnosti XXXXX i XXXXX, a to zejména s odkazem na stav důkazní nouze, který pramenil z toho, že v přípravném řízení nebyli tito klienti vyslechnuti procesně řádným způsobem v postavení svědků. U hlavního líčení strany nedaly souhlas se čtením úředních záznamů o podaném vysvětlení těmito osobami. Několik desítek potenciálních klientů bylo, s výrazným časovým odstupem od událostí, u hlavního líčení vyslechnuto, avšak důkazní hodnoty jejich svědeckých výpovědí zůstaly prakticky bezvýznamné. Zcela důsledně, v souladu s procesní zásadou in dubio pro reo, tedy v případě pochybností ve prospěch obžalovaných zahrnul soud do rozsáhlých skutkových zjištění pouze ty údaje, které měly oporu v řádně provedených listinných důkazech. Nad rámec těchto listinných důkazů, které prokazovaly každý obchodní případ jednotlivě, byli vyslechnuti svědkové, kteří se vyjadřovali především k aktivnímu jednání obžalovaných B. R. a J. V., což je rovněž detailně rozebráno shora.

63. Při úvaze o druhu a výši trestu ukládaného každému z obžalovaných přihlížel soud ve smyslu ustanovení § 39 trestního zákoníku k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, ale také k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům každého z obžalovaných, jeho dosavadnímu způsobu života a možnostem jeho nápravy. Ve smyslu ustanovení § 39 odst. 3 trestního zákoníku vzal soud v úvahu případné polehčující, resp. přitěžující okolnosti (§ 41 a § 42 trestního zákoníku) a současně přihlížel i k době, která uplynula od spáchání trestného činu, jakož i k celkové délce trestního řízení. Rozhodné skutečnosti byly kromě výpovědi obžalovaných prokazovány u každého z nich i opisem rejstříku trestů a příslušnými zprávami o jejich pověsti. Opisem rejstříku trestů (č. l. 26699, 26700) bylo prokázáno, že žádný z obžalovaných nebyl dosud soudně trestán a rovněž v místě bydliště k němu nejsou negativní poznatky. Nalézací soud proto přiznal každému z obžalovaných polehčující okolnost dosavadní beztrestnosti a jinak řádného života ve smyslu ustanovení § 41 písm. o) trestního zákoníku. Jako přitěžující okolnost byla hodnocena ve smyslu ustanovení § 42 písm. k) trestního zákoníku skutečnost, že jejich trestným jednáním byla způsobena vyšší škoda. Podle § 42 písm. m) trestního zákoníku svědčí každému z obžalovaných přitěžující okolnost spočívající v tom, že v trestném jednání pokračoval po delší dobu a ve své podstatě i skutečnost, že trestné jednání cílilo na více osob, necht' nelze opakovaně přehlednout více než 1.000 fakticky poškozených. V souladu s ustálenou soudní praxí, která má oporu v rozhodnutí Ústavního soudu (např. rozhodnutí I. ÚS 1305/09, I. ÚS 603/06 a další), jakož i v rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR (např. 8 Tdo 721/2006), přihlédl soud také k celkové délce trestního řízení. Obžalovaní trestnou činnost dokonali v dubnu 2012 a první rozsudek nalézacím soudem byl vyhlášen 14. 9. 2017. Po vrácení věci z odvolacího řízení, vzhledem k pokynu odvolacího soudu, aby byly odstraněny procesní nedostatky způsobené již ve stádiu přípravného řízení, musel Krajský soud v Brně, jako soud I. stupně, prakticky většinu důkazů opakovat. Vzhledem k obvyklé praxi projednání rozsáhlých trestních věcí u krajského soudu, jako soudu I. stupně, nelze délku řízení před nalézacím soudem v trestní věci, kdy spis má cca 27.000 stran, považovat za délku nepřiměřenou. Z žádných důkazů provedených u hlavního líčení nebylo ani v náznaku zjištěno, že by kterýkoliv z obžalovaných negativně ovlivnil celkovou délku trestního řízení. Ústavní soud však v mnoha svých rozhodnutích, v nichž se zabýval nepřiměřenou délkou trestního řízení (I. ÚS 1305/09, I. ÚS 5/96, IV. ÚS 358/98 nebo I. ÚS 600/03) poukazyval na to, že projednání věci bez zbytečných průtahů, resp. právo na vyřízení věci v přiměřené lhůtě je integrální součástí práva na spravedlivý proces, tedy integrální součástí základních práv garantovaných v čl. 36 odst. 1 ve spojení s čl. 38 odst. 2 Listiny a čl. 6 odst. 1 Úmluvy. Podle jeho právního názoru (viz I. ÚS 554/04) je nezbytné současně s otázkou spravedlivého procesu i práva na projednání věci v přiměřené lhůtě zkoumat také otázku toho, jaké důsledky má svou povahou porušení základních procesních práv ve sféře základních práv občana. Je nezbytné v případě ukládaného nepodmíněného trestu odnětí svobody současně zkoumat, zda zásah do osobní svobody pachatele, garantovaný čl. 8 odst. 1 Listiny, resp. čl. 8 odst. 2 Listiny, je v souvislosti s délkou řízení ještě proporcionálním zásahem či nikoliv (viz I. ÚS 603/2006). Zákon je pak třeba interpretovat ústavně konformním způsobem tak, aby aplikace zákona obstála v testu proporcionality. Pro takový test je nezbytné zkoumat jak délku trestního řízení, tak posoudit účel ukládaného trestu, a to z pohledu individuální i generální prevence, jakož i z pohledu zjištění, zda pachatel skutečně potřebuje výchovu k řádnému životu skrze ukládaný trest v konkrétní výši. Všechny tyto skutečnosti zohlednil soud při rozhodování o konkrétní výměře trestu u každého z obžalovaných. V souladu s užitou právní kvalifikací § 209 odst. 5 trestního zákoníku byl každý z obžalovaných ohrožen trestem odnětí svobody v trvání 5-10 let. Ani u jednoho z obžalovaných neshledal soud podmínky pro uložení trestu pod dolní hranici zákonné trestní sazby, jak má na mysli ustanovení § 58 trestního zákoníku. Ani u jednoho z obžalovaných totiž nenastaly mimořádné okolnosti případu, ani takové jeho osobní poměry, pro které by bylo možno trest odnětí svobody uložený na samé dolní hranici zákonné trestní sazby považovat za nepřiměřeně přísný a důvodně by bylo možné očekávat, že nápravy pachatele lze dosáhnout i trestem kratšího trvání. S přihlédnutím k polehčujícím i přitěžujícím okolnostem i s přihlédnutím k dosavadní délce trestního řízení, proto považoval nalézací soud za přiměřené

uložit obžalovaným trest odnětí svobody při dolní hranici zákonné trestní sazby. V odůvodnění tohoto rozsudku soud opakovaně poukázal na podstatně dominantnější a aktivnější roli obžalovaného J. V.. Tuto skutečnost soud zohlednil také při konkrétní výměře trestu. Obžalovanému B. R. byl trest odnětí svobody uložen ve výměře 5 let, tedy na samé dolní hranici zákonné trestní sazby a obžalovanému J. V. pak trest přísnější, byť pohybující se v dolní čtvrtině zákonné trestní sazby, a to trest ve výměře 5,5 roku. V souladu se zákonem byli oba obžalovaní pro výkon tohoto trestu zařazeni podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou. Trest je každému z nich ukládán za úmyslný trestný čin, avšak ani u jednoho z nich nebyly naplněny podmínky § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou. Z rozsáhlého odůvodnění tohoto rozsudku i právních závěrů nalézacího soudu je zcela jednoznačně patrné, že obžalovaní se trestného jednání dopustili proto, aby pro sebe nebo pro jiného úmyslným trestným činem získali majetkový prospěch, tím byly naplněny podmínky pro uložení peněžitého trestu vymezené v ustanovení § 67 odst. 1 trestního zákoníku. Výměra peněžitého trestu je pak limitována právní úpravou uvedenou v ustanovení § 68 trestního zákoníku, kdy podle odst. 1 lze pachateli uložit peněžitý trest v počtu 20 – 730 celých denních sazeb, když podle odst. 5 denní sazba činí nejméně 100 a nejvíce 50.000 Kč. Souhrnně lze konstatovat, že při výměře peněžitého trestu lze pachateli finální trest uložit v rámci rozpětí 2.000 Kč až 36.500.000 Kč. Počet denních sazeb soud určil s přihlédnutím k povaze a závažnosti trestného činu, jak má na mysli ustanovení § 68 trestního zákoníku a u každého z obžalovaných považoval za přiměřený trest při dolní hranici tj. 100 celých denních sazeb. Výše denní sazby byla stanovena rovněž podle platné právní úpravy s odkazem na majetkové poměry a příjmy každého z obžalovaných. I v tomto případě je výše denní sazby téměř při dolní hranici, tj. v částce 1.000 Kč. K dovršení nápravy každého z obžalovaných a především v zájmu ochrany společnosti před obdobným jednáním, rozhodl soud uložit J. V. i B. R. také trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních společností a družstev a ve výkonu prokury. Obžalovaní sice formálně takovéto postavení ani v jedné společnosti neměli, fakticky však vystupovali a činili úkony, s výjimkou finálních právních úkonů, jakoby takovou pozici měli. Je to především otázka generální prevence, která odůvodnila závěry o uložení tohoto trestu, a to na rozdíl od trestu peněžitého a trestu odnětí svobody, které byly uloženy při dolní hranici zákonné trestní sazby, byl tento trest zákazu činnosti uložen při horní hranici, aby adekvátně byl umožněn postih každého z obžalovaných.

### Výroky o trestech

64. V případě obžalované právnické osoby, aktuálně vystupující s obchodním názvem XXXXX, avšak v inkriminovaném období užívající obchodní název XXXXX, který také figuruje v odůvodnění tohoto rozsudku, vycházel soud rovněž z platné právní úpravy. Rozsah trestů, které lze uložit obžalované právnické osobě po vyslovení výroku o vině je rovněž přesně vymezen v zákoně č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob, a to zejména v ustanovení § 16 a násl. Při rozhodování o trestu, který lze této právnické osobě uložit, vycházel soud ze zjištění, že se doposud sice jednalo o bezúhonnou společnost, která však nemá žádný majetek. Zcela jsou tak vyloučeny úvahy o uložení trestu propadnutí majetku, peněžitého trestu, trestu propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty (§ 17, § 18 a § 19 zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob). Nalézací soud naproti tomu považoval za adekvátní, v souladu s ustanovením § 16 odst. 1 tohoto zákona, rozhodnout o uložení trestu zrušení této právnické osoby, byť se jedná o trest fakticky nejprísnejší. Podle názoru soudu uložení takového trestu vyžaduje především účinný zájem společnosti na její ochraně před obdobným jednáním jiných osob, které by jménem této právnické osoby mohly páchat obdobné trestné jednání. Z důkazů provedených u hlavního líčení bylo zjištěno nejen to, že obžalovaná právnická osoba má sídlo na území České republiky, ale zejména to, co lze považovat za stěžejní pro vyslovení trestu zrušení právnické osoby, totiž že činnost

obžalované právnické osoby spočívala výhradně v páčání nyní projednávané trestné činnosti současně. Uložení takového trestu nevylučuje ani povaha právnické osoby. Soud tak uzavřel, že byly naplněny zákonné podmínky vymezené v ustanovení § 16 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. o vyslovení tohoto trestu zrušení právnické osoby.

### Výrok o náhradě škody

65. V rámci adhezního řízení, které je součástí trestního řízení, rozhodl soud o nároku na náhradu škody, s nímž se před zahájením dokazování u hlavního líčení připojila M. J.. Poškozená se připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 15.500 Kč a dále požadovala úhradu částky ve výši 10.204,80 Kč, jako náhradu právního zastoupení zmocněncem (č. l. 25652). Důkazy provedenými u hlavního líčení bylo prokázáno, že jednáním obžalovaných B. R. a J. V. (I/1) vznikla M. J. Š. ve výši 12.600 Kč. Obžalovaným B. R. a J. V. byla v souladu s ustanovením § 228 odst. 1 trestního řádu uložena povinnost, aby zaplatili poškozené M. J. částku ve výši 12.600 Kč. Tento výrok soudu má oporu v hmotněprávním ustanovení § 420 odst. 1 občanského zákoníku, účinného v době, kdy škodná událost vznikla, tj. v roce 2011. Podle citovaného zákonného ustanovení totiž každý odpovídá za škodu, kterou způsobil porušením povinnosti. V konkrétním případě byla Š. způsobena M. J. společným úmyslným jednáním obžalovaných B. R. a J. V.. Se zbytkem svého nároku na náhradu škody byla poškozená podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. V průběhu trestního řízení nebyl její nárok v této části, co do důvodu i co do výše, shledán oprávněným a další dokazování by přeK.o rámeček adhezního řízení.

### Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno podat odvolání** do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného (§ 249 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání (§ 253 odst. 3 tr. ř.).

Brno 16. června 2020

JUDr. Jaroslava Bartošová v. r.  
předsedkyně senátu